

Den Europæiske Unions Tidende

L 165

Dansk udgave

Retsforskrifter

56. årgang

18. juni 2013

Indhold

I Lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 524/2013 af 21. maj 2013 om onlinetvistbilæggelse i forbindelse med tvister på forbrugerområdet og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og direktiv 2009/22/EF (forordning om OTB på forbrugerområdet) 1
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 af 21. maj 2013 om en mekanisme til overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner og rapportering af andre oplysninger vedrørende klimaændringer på nationalt plan og EU-plan og om ophævelse af beslutning nr. 280/2004/EF ⁽¹⁾..... 13
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 526/2013 af 21. maj 2013 om Den Europæiske Unions Agentur for Net- og Informationssikkerhed (ENISA) og om ophævelse af forordning (EF) nr. 460/2004 ⁽¹⁾ 41
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 527/2013 af 21. maj 2013 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1528/2007 for så vidt angår udelukkelse af en række lande fra listen over regioner eller stater, der har afsluttet forhandlinger 59
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2013 af 12. juni 2013 om ændring af forordning (EF) nr. 450/2008 om EF-toldkodeksen (moderniseret toldkodeks) for så vidt angår dens anvendelsesdato 62

Pris: 4 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

DIREKTIVER

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/11/EU af 21. maj 2013 om alternativ tvistbilæggelse i forbindelse med tvister på forbrugerområdet og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og direktiv 2009/22/EF (direktiv om ATB på forbrugerområdet) 63

AFGØRELSER

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 529/2013/EU af 21. maj 2013 om regnskabsregler vedrørende drivhusgasemissioner og -optag i forbindelse med aktiviteter, der vedrører arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug, og oplysninger om handlingsplaner, der vedrører disse aktiviteter 80

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

AFGØRELSER

2013/272/EU:

- ★ Det Europæiske Råds afgørelse af 22. maj 2013 om antallet af medlemmer af Europa-Kommissionen 98

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 524/2013

af 21. maj 2013

om onlinetvistbilæggelse i forbindelse med tvister på forbrugerområdet og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og direktiv 2009/22/EF (forordning om OTB på forbrugerområdet)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de
nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til artikel 169, stk. 1, og artikel 169, stk. 2, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) skal Unionen bidrage til virkeliggørelsen af et højt forbrugerbeskyttelsesniveau ved foranstaltninger, som den vedtager i henhold til artikel 114 i TEUF. I henhold til artikel 38 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder skal der sikres et højt forbrugerbeskyttelsesniveau i Unionens politikker.

(2) I henhold til artikel 26, stk. 2, i TEUF indebærer det indre marked et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer og tjenesteydelser. For at forbrugerne kan have tillid til og få udbytte af det indre markeds digitale dimension, er det nødvendigt, at de har adgang til enkle, effektive, hurtige og billige metoder til bilæggelse af

tvister, der opstår ved salg af varer eller levering af tjenesteydelser online. Det er særlig vigtigt, når forbrugerne handler på tværs af grænserne.

(3) I sin meddelelse af 13. april 2011 med titlen »Akten for det indre marked — Tolv løftestænger til at skabe vækst og øget tillid — »Sammen om fornyet vækst« pegede Kommissionen på lovgivning om alternativ tvistbilæggelse (ATB), som også omfatter e-handels-aspektet, som en af de tolv løftestænger til at skabe vækst og styrke tilliden til det indre marked.

(4) Opsplitningen af det indre marked hindrer bestræbelser på at sætte gang i Unionens konkurrenceevne og vækst. Desuden udgør den ulige adgang til, kvalitet af og bevidsthed om enkle, effektive, hurtige og billige metoder til løsning af tvister, der opstår i forbindelse med salg af varer eller levering af tjenesteydelser i hele Unionen, en hindring på det indre marked, som underminerer forbrugernes og de erhvervsdrivendes tiltro til indkøb og salg på tværs af grænserne.

(5) I sine konklusioner af 24.-25. marts og 23. oktober 2011 opfordrede Det Europæiske Råd Europa-Parlamentet og Rådet til inden udgangen af 2012 at vedtage et første sæt prioriterede foranstaltninger med henblik på at give ny fremdrift til det indre marked.

(6) Det indre marked er en realitet i forbrugernes dagligdag, når de rejser, handler og foretager betalinger. Forbrugerne er vigtige aktører i det indre marked og bør derfor være i centrum. Det indre markeds digitale dimension er ved at få altafgørende betydning både for forbrugerne og for de erhvervsdrivende. Forbrugerne foretager stadig flere indkøb online, og et stigende antal erhvervsdrivende sælger online. Forbrugerne og de erhvervsdrivende bør nære tillid til onlinetransaktioner, så det er afgørende at nedbryde de nuværende hindringer og styrke forbrugernes tillid. Det kunne bidrage betydeligt til at nå dette mål, hvis en pålidelig og effektiv onlinetvistbilæggelse (OTB) var tilgængelig.

⁽¹⁾ EUT C 181 af 21.6.2012, s. 99.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 12.3.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 22.4.2013.

- (7) Adgang til let og billig tvistbilæggelse kan øge forbrugernes og de erhvervsdrivendes tillid til det digitale indre marked. Forbrugerne og de erhvervsdrivende støder dog stadig på hindringer, når de søger udenretslige løsninger, særlig på tvister, som opstår i forbindelse med grænseoverskridende onlinetransaktioner. Derfor sker det ofte, at sådanne tvister ikke bilægges.
- (8) OTB byder på enkle, effektive, hurtige og billige udenretslige løsninger på tvister, som opstår i forbindelse med onlinetransaktioner. På indeværende tidspunkt er der imidlertid mangel på mekanismer, som gør det muligt for forbrugerne og de erhvervsdrivende at bilægge sådanne tvister ad elektronisk vej. Dette er til skade for forbrugerne, er en hindring for navnlig grænseoverskridende onlinetransaktioner og skaber ulige vilkår for de erhvervsdrivende og hæmmer derfor onlinehandelens overordnede udvikling.
- (9) Denne forordning bør finde anvendelse på udenretslig bilæggelse af tvister, der indledes af forbrugere, der er bosiddende i Unionen, mod erhvervsdrivende, der er etableret i Unionen, som er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/11/EU af 21. maj 2013 om alternativ tvistbilæggelse i forbindelse med tvister på forbrugerområdet (direktiv om ATB på forbrugerområdet) ⁽¹⁾.
- (10) For at sikre, at OTB-plattformen også kan bruges til ATB-procedurer, som gør det muligt for de erhvervsdrivende at indgive klager mod forbrugerne, bør denne forordning også finde anvendelse på den udenretslige bilæggelse af tvister, der indledes af erhvervsdrivende mod forbrugere, såfremt de relevante ATB-procedurer tilbydes af de ATB-instanser, som er opført på en liste i overensstemmelse med artikel 20, stk. 2, i direktiv 2013/11/EU. Anvendelsen af denne forordning på sådanne tvister bør ikke udgøre en forpligtelse for medlemsstaterne til at sikre, at ATB-instanserne tilbyder sådanne procedurer.
- (11) Selv om det især er de forbrugere og de erhvervsdrivende, som foretager grænseoverskridende onlinetransaktioner, der vil få gavn af OTB-plattformen, bør denne forordning ligeledes finde anvendelse på nationale onlinetransaktioner for at sikre, at der virkelig er lige vilkår i forbindelse med onlinehandel.
- (12) Denne forordning bør ikke berøre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/52/EF af 21. maj 2008 om visse aspekter af mægling på det civil- og handelsretlige område ⁽²⁾.
- (13) Definitionen af »forbruger« bør dække fysiske personer, der ikke handler som led i deres erhverv. Hvis aftalen indgås delvis inden for og delvis uden for personens erhverv (aftaler med dobbelt formål), og det erhvervs-mæssige formål er begrænset således, at det ikke er fremherskende i den samlede ydelse, bør den pågældende person imidlertid også anses for at være en forbruger.
- (14) Definitionen af »købs- eller tjenesteydelsesaftale online« bør dække købs- eller tjenesteydelsesaftaler, hvor den erhvervsdrivende eller den erhvervsdrivendes medlem har udbudt varer eller tjenesteydelser på et websted eller med andre elektroniske midler, og forbrugeren har bestilt de pågældende varer eller tjenesteydelser på webstedet eller med andre elektroniske midler. Dette bør også dække situationer, hvor forbrugeren har fået adgang til webstedet eller anden informationssamfundstjeneste med en mobil elektronisk enhed, f.eks. en mobiltelefon.
- (15) Denne forordning bør ikke finde anvendelse på tvister mellem forbrugere og erhvervsdrivende, som opstår i forbindelse med købs- eller tjenesteydelsesaftaler, der er indgået offline, og tvister mellem erhvervsdrivende.
- (16) Denne forordning bør sammenholdes med direktiv 2013/11/EU, som pålægger medlemsstaterne at sikre, at alle tvister mellem forbrugere, der er bosiddende i Unionen, og erhvervsdrivende, der er etableret i Unionen, som opstår i forbindelse med salg af varer eller levering af tjenesteydelser, kan indbringes for en ATB-instans.
- (17) Før forbrugerne indgiver deres klage til en ATB-instans via OTB-plattformen, bør medlemsstaterne opfordre dem til ved hjælp af alle relevante midler at få kontakt til den erhvervsdrivende med henblik på at løse tvisten i mindelighed.
- (18) Denne forordning tager sigte på at oprette en OTB-plattform på EU-plan. OTB-plattformen bør være et interaktivt websted med en fælles indgangsportal for forbrugere og erhvervsdrivende, som ønsker udenretslig bilæggelse af tvister, der er opstået i forbindelse med onlinetransaktioner. OTB-plattformen bør give generelle oplysninger om udenretslig bilæggelse af aftaleretlige tvister mellem forbrugere og erhvervsdrivende, som opstår i forbindelse med købs- eller tjenesteydelsesaftaler online. Den bør give forbrugerne og de erhvervsdrivende mulighed for at indgive klager ved at udfylde en elektronisk klageformular, som findes på alle EU-institutionernes officielle sprog, og vedlægge relevante dokumenter. Den bør videresende klager til en ATB-instans, som har kompetence til at behandle den pågældende tvist. OTB-plattformen bør vederlagsfrit tilbyde et elektronisk sagsbehandlingsredskab, der gør det muligt for ATB-instanserne at gennemføre tvistbilæggelsesproceduren med parterne via OTB-plattformen. ATB-instanserne bør ikke være forpligtet til at bruge sagsbehandlingsredskabet.

⁽¹⁾ Se side 63 i denne EUT.

⁽²⁾ EUT L 136 af 24.5.2008, s. 3.

- (19) Kommissionen bør være ansvarlig for OTB-plattformens udvikling, drift og vedligeholdelse og sørge for alle nødvendige tekniske faciliteter til platformens drift. OTB-plattformen bør tilbyde en elektronisk oversættelsesfunktion, der gør det muligt for parterne og ATB-instansen at få oplysninger, der udveksles gennem OTB-plattformen og er nødvendige for tvistbilæggelsen, oversat, såfremt det er relevant. Denne funktion bør kunne håndtere alle nødvendige oversættelser og bør om nødvendigt suppleres af menneskelig medvirken. Kommissionen bør på OTB-plattformen også give klager oplysninger om muligheden for at anmode om bistand fra OTB-kontaktpunkterne.
- (20) OTB-plattformen bør muliggøre sikker udveksling af data med ATB-instanser og overholde de underliggende principper i den europæiske interoperabilitetsramme, der er vedtaget i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 2004/387/EF af 21. april 2004 om interoperabel levering af paneuropæiske e-forvaltnings-tjenester til offentlige myndigheder, virksomheder og borgere (Idabc) ⁽¹⁾.
- (21) OTB-plattformen bør gøres tilgængelig navnlig gennem portalen »Dit Europa«, der er oprettet i medfør af bilag II til afgørelse 2004/387/EF, og som giver adgang til paneuropæiske, flersprogede onlineoplysninger og interaktive tjenester til virksomheder og borgere i Unionen. OTB-plattformen bør gives en fremtrædende plads på portalen »Dit Europa«.
- (22) En OTB-plattform på EU-plan bør bygge på de eksisterende ATB-instanser i medlemsstaterne og tage hensyn til medlemsstaternes retstraditioner. ATB-instanser, som har modtaget en klage via OTB-plattformen, bør derfor anvende deres egne procedureregler, herunder regler om udgifter. Denne forordning sigter dog mod at indføre visse fælles regler for de pågældende procedurer, som sikrer, at de er effektive. Dette bør omfatte regler, som sikrer, at en sådan tvistbilæggelse ikke kræver parternes eller deres repræsentanters fysiske tilstedeværelse ved ATB-instansen, med mindre muligheden herfor er fastsat i dens procedureregler, og parterne er enige. Parterne bør imidlertid kunne være enige om, at fysisk tilstedeværelse er nødvendig.
- (23) Ved at sikre, at alle ATB-instanser, som er opført på en liste i overensstemmelse med artikel 20, stk. 2, i direktiv 2013/11/EU, er registreret på OTB-plattformen, bør der være fuld dækning for udenretslig bilæggelse online af tvister, som opstår i forbindelse med købs- eller tjenesteydelsesaftaler online.
- (24) Denne forordning bør ikke forhindre eksisterende instanser for tvistbilæggelse, der opererer online, eller OTB-mekanismer i Unionen i at fungere. Den bør ikke forhindre tvistbilæggesinstanser eller -mekanismer i at behandle onlinetvister, som er indbragt direkte for dem.
- (25) Der bør udpeges OTB-kontaktpunkter med mindst to OTB-rådgivere i hver medlemsstat. OTB-kontaktpunkterne bør støtte de parter, der er involveret i en tvist, som er indgivet via OTB-plattformen, uden at være forpligtet til at oversætte dokumenter vedrørende den pågældende tvist. Medlemsstaterne bør have mulighed for at overdrage ansvaret for OTB-kontaktpunkterne til deres centre i Det Europæiske Netværk af Forbrugercentre. Medlemsstaterne bør gøre brug af denne mulighed for fuldt ud at lade OTB-kontaktpunkterne drage fordel af den erfaring, som centre i Det Europæiske Netværk af Forbrugercentre har med at lette bilæggelsen af tvister mellem forbrugere og erhvervsdrivende. Kommissionen bør oprette et netværk af OTB-kontaktpunkter for at lette deres samarbejde og arbejde samt sørge for relevant uddannelse for OTB-kontaktpunkterne i samarbejde med medlemsstaterne.
- (26) Adgang til et effektivt retsmiddel og til en retfærdig rettergang er grundlæggende rettigheder, som er sikret ved artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. OTB er ikke beregnet på og må ikke udformes således, at den erstatter domstolsprøvelse, og OTB bør heller ikke fratage forbrugere eller erhvervsdrivende deres ret til at indbringe en sag for domstolene. Denne forordning bør derfor ikke forhindre parter i at udøve deres ret til adgang til retssystemet.
- (27) Behandlingen af oplysninger i henhold til denne forordning bør efterleve strenge garantier for fortrolighed og bør overholde reglerne om beskyttelse af personoplysninger i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽²⁾ og i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽³⁾. Disse regler bør finde anvendelse på den behandling af personoplysninger, som diverse af platformens aktører foretager i henhold til denne forordning, uanset om de handler alene eller i fællesskab med andre sådanne aktører.
- (28) De registrerede bør underrettes om og give deres samtykke til behandlingen af deres personoplysninger på OTB-plattformen og bør underrettes om deres rettigheder i forbindelse med den pågældende behandling ved hjælp af en fyldestgørende meddelelse om databeskyttelse, som Kommissionen offentliggør, og hvori den behandling, som platformens diverse aktører er ansvarlige for, præciseres i klare og enkle vendinger i overensstemmelse med artikel 11 og 12 i forordning (EF) nr. 45/2001 og national lovgivning vedtaget i henhold til artikel 10 og 11 i direktiv 95/46/EF.

⁽¹⁾ EUT L 144 af 30.4.2004, s. 62.

⁽²⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

⁽³⁾ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

- (29) Denne forordning bør ikke berøre bestemmelserne om fortrolighed i national lovgivning i forbindelse med ATB.
- (30) For at sikre bred bevidsthed blandt forbrugerne om OTB-plattformens eksistens bør de erhvervsdrivende, der er etableret i Unionen, og som indgår købs- eller tjenesteydelsesaftaler online, indsætte et elektronisk link til OTB-plattformen på deres websteder. De erhvervsdrivende bør ligeledes oplyse deres e-mail-adresse, så forbrugerne har et første kontaktpunkt. En betydelig del af købs- og tjenesteydelsesaftaler online indgås ved hjælp af de onlinemarkedspladser, der bringer forbrugere og erhvervsdrivende sammen eller letter onlinetransaktioner mellem dem. Onlinemarkedspladser er onlineplatforme, som giver de erhvervsdrivende mulighed for at gøre deres produkter og tjenesteydelser tilgængelige for forbrugerne. Sådanne onlinemarkedspladser bør derfor på samme måde være forpligtede til at indsætte et elektronisk link til OTB-plattformen. Denne forpligtelse bør ikke berøre artikel 13 i direktiv 2013/11/EU vedrørende kravet om, at erhvervsdrivende oplyser forbrugere om de ATB-procedurer, som de pågældende erhvervsdrivende er omfattet af, og om hvorvidt de forpligter sig til at anvende ADR-procedurer for at bilægge tvister med forbrugere. Desuden bør denne forpligtelse ikke berøre artikel 6, stk. 1, litra t), og artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder⁽¹⁾. I henhold til artikel 6, stk. 1, litra t), i direktiv 2011/83/EU skal den erhvervsdrivende, inden forbrugeren bindes af en aftale om fjernsalg eller en aftale indgået uden for fast forretningssted, give forbrugeren oplysninger om muligheden for adgang til en udenretslig procedure for klageadgang og bilæggelse af tvister, som den erhvervsdrivende er omfattet af, og forudsætningerne for denne adgang. Med henblik på forbrugerbevidsthed bør medlemsstaterne af samme grund opfordre forbrugerorganisationer og erhvervsorganisationer til at indsætte et elektronisk link til OTB-plattformens websted.
- (31) For at tage højde for de kriterier, som ATB-instanserne bruger til at fastlægge deres respektive anvendelsesområde, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår at tilpasse de oplysninger, som en klager skal opgive i den elektroniske klageformular, som der er adgang til på OTB-plattformen. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder også på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og til Rådet.
- (32) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser med hensyn til OTB-plattformens drift og de nærmere vilkår for indgivelsen af en klage og samarbejdet inden for netværket af OTB-kontaktpunkter. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU)

nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser⁽²⁾. Rådgivningsproceduren bør anvendes ved vedtagelsen af gennemførelsesretsakter vedrørende den elektroniske klageformular i betragtning af dens rent tekniske karakter. Undersøgelingsproceduren bør anvendes ved vedtagelsen af bestemmelserne om de nærmere vilkår for samarbejdet mellem OTB-rådgiverne i netværket af OTB-kontaktpunkter.

- (33) Ved anvendelsen af denne forordning bør Kommissionen høre Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, hvis det er relevant.
- (34) Målet for denne forordning, nemlig at oprette en europæisk OTB-plattform til onlinetvister reguleret af fælles regler, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af deres omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (35) Denne forordning respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, som navnlig er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 7, 8, 38 og 47.
- (36) Den europæiske tilsynsførende for databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 og afgav en udtalelse den 12. januar 2012⁽³⁾ —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Formålet med denne forordning er gennem virkeliggørelsen af et højt forbrugerbeskyttelsesniveau at bidrage til det indre markeds korrekte funktion, særlig for så vidt angår dets digitale dimension, ved oprettelse af en europæisk OTB-plattform («OTB-plattform»), som letter en uafhængig, uvildig, gennemsigtig, effektiv, hurtig og rimelig udenretslig bilæggelse af tvister mellem forbrugere og erhvervsdrivende online.

⁽¹⁾ EUT L 304 af 22.11.2011, s. 64.

⁽²⁾ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

⁽³⁾ EUT C 136 af 11.5.2012, s. 1.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på udenretslig bilæggelse af tvister, som vedrører aftaleretlige forpligtelser som følge af købs- eller tjenesteydelsesaftaler online mellem en forbruger, der er bosiddende i Unionen, og en erhvervsdrivende, der er etableret i Unionen, ved mellemkomst af en ADR-instans, der er opført på en liste i overensstemmelse med artikel 20, stk. 2, i direktiv 2013/11/EU, og som indebærer brug af OTB-plattformen.

2. Denne forordning finder anvendelse på udenretslig bilæggelse af tvister som omhandlet i stk. 1, der indledes af en erhvervsdrivende mod en forbruger, i det omfang lovgivningen i den medlemsstat, hvor forbrugeren har sædvanlig bopæl, giver mulighed for at bilægge sådanne tvister ved mellemkomst af en ATB-instans.

3. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvorvidt deres lovgivning giver mulighed eller ej for at bilægge tvister som omhandlet i stk. 1, der indledes af en erhvervsdrivende mod en forbruger, ved mellemkomst af en ATB-instans. Når de kompetente myndigheder fremsender den liste, der henvises til i artikel 20, stk. 2, i direktiv 2013/11/EU, underretter de Kommissionen om, hvilke ATB-instanser, der behandler sådanne tvister.

4. Anvendelsen af denne forordning på tvister som omhandlet i stk. 1, der indledes af en erhvervsdrivende mod en forbruger, udgør ikke en forpligtelse for medlemsstaterne til at sikre, at ATB-instanserne tilbyder procedurer for udenretslig bilæggelse af sådanne tvister.

Artikel 3

Sammenhæng med andre EU-retsakter

Denne forordning berører ikke direktiv 2008/52/EF.

Artikel 4

Definitioner

1. I denne forordning forstås ved:

- a) »forbruger«: en forbruger som defineret i artikel 4, stk. 1, litra a), i direktiv 2013/11/EU
- b) »erhvervsdrivende«: en erhvervsdrivende som defineret i artikel 4, stk. 1, litra b), i direktiv 2013/11/EU
- c) »købsaftale«: en købsaftale som defineret i artikel 4, stk. 1, litra c), i direktiv 2013/11/EU
- d) »tjenesteydelsesaftale«: en tjenesteydelsesaftale som defineret i artikel 4, stk. 1, litra d), i direktiv 2013/11/EU

- e) »købs- eller tjenesteydelsesaftale online«: en købs- eller tjenesteydelsesaftale, hvor den erhvervsdrivende eller den erhvervsdrivendes mellemlid har udbudt varer eller tjenesteydelser på et websted eller med andre elektroniske midler, og forbrugeren har bestilt de pågældende varer eller tjenesteydelser på webstedet eller med andre elektroniske midler
- f) »onlinemarkedsplads«: en tjenesteyder som defineret i artikel 2, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked (direktivet om elektronisk handel)⁽¹⁾, der gør det muligt for forbrugere og erhvervsdrivende at indgå købs- eller tjenesteydelsesaftaler på onlinemarkedspladsens websted
- g) »elektroniske midler«: elektronisk udstyr til behandling (herunder digital kompression) og lagring af data, som udelukkende sendes, overføres og modtages via tråd, radio, optiske midler eller andre elektromagnetiske midler
- h) »alternativ tvistbilæggelsesprocedure« (»ATB-procedure«): en procedure for udenretslig bilæggelse af tvister som omhandlet i denne forordnings artikel 2
- i) »alternativ tvistbilæggelsesinstans« (»ATB-instans«): en ATB-instans som defineret i artikel 4, stk. 1, litra h), i direktiv 2013/11/EU
- j) »klager«: den forbruger eller erhvervsdrivende, som har indgivet en klage via OTB-plattformen
- k) »respondent«: den forbruger eller erhvervsdrivende, som der er indgivet en klage imod via OTB-plattformen
- l) »kompetent myndighed«: en offentlig myndighed som defineret i artikel 4, stk. 1, litra i), i direktiv 2013/11/EU
- m) »personoplysninger«: enhver form for information om en identificeret eller identificerbar fysisk person (»den registrerede«). Ved en identificerbar person forstås en person, der direkte eller indirekte kan identificeres, bl.a. ved et identifikationsnummer eller et eller flere elementer, der er særlige for denne persons fysiske, fysiologiske, psykiske, økonomiske, kulturelle eller sociale identitet.

2. ATB-instansens og den erhvervsdrivendes hjemsted fastsættes i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2 og 3, i direktiv 2013/11/EU.

⁽¹⁾ EFT L 178 af 17.7.2000, s. 1.

KAPITEL II

OTB-PLATFORM

Artikel 5

Oprettelse af OTB-plattformen

1. Kommissionen udvikler OTB-plattformen og er ansvarlig for dens drift, herunder enhver oversættelsesfunktion, der er nødvendig med henblik på denne forordning, dens vedligeholdelse og finansiering samt databeskyttelse. OTB-plattformen skal være brugervenlig. OTB-plattformens udvikling, drift og vedligeholdelse skal sikre, at brugernes privatliv respekteres lige fra udformningen (»indbygget privatlivsbeskyttelse«), og at OTB-plattformen er tilgængelig og kan bruges af alle, herunder sårbare brugere (»design for alle«) så vidt som muligt.

2. OTB-plattformen er en fælles indgangsportal for forbrugere og erhvervsdrivende, som ønsker udenretslig bilæggelse af tvister, der er omfattet af denne forordning. Den er et interaktivt websted, hvortil der er elektronisk adgang, og som kan benyttes vederlagsfrit på alle EU-institutionernes officielle sprog.

3. Kommissionen skal, når det er hensigtsmæssigt, gøre OTB-plattformen tilgængelig gennem sine websteder, der giver oplysninger til borgere og virksomheder i Unionen, navnlig gennem portalen »Dit Europa«, der er oprettet i henhold til afgørelse 2004/387/EF.

4. OTB-plattformen har følgende funktioner:

- a) at give adgang til en elektronisk klageformular, som klageren kan udfylde i henhold til artikel 8
- b) at oplyse respondenter om klagen
- c) at identificere den kompetente ATB-instans eller de kompetente ATB-instanser og overføre klagen til den ATB-instans, som parterne har aftalt at benytte, jf. artikel 9
- d) at tilbyde vederlagsfrit et elektronisk sagsbehandlingsredskab, der sætter parterne og ATB-instansen i stand til at gennemføre tvistbilæggelsesproceduren online via OTB-plattformen
- e) at tilbyde parterne og ATB-instansen en oversættelse af oplysninger, der er nødvendige for tvistbilæggelsen, og som udveksles gennem OTB-plattformen
- f) at give adgang til en elektronisk formular, som ATB-instanser benytter til at fremsende de oplysninger, der er omhandlet i artikel 10, litra c)
- g) at give adgang til et feedbacksystem, som giver parterne mulighed for at udtale sig om OTB-plattformens virkemåde og om den ATB-instans, der har behandlet deres tvist

h) at gøre følgende offentligt tilgængeligt:

- i) generelle oplysninger om ATB som et middel til udenretslig tvistbilæggelse
- ii) oplysninger om ATB-instanser, der er opført på en liste i overensstemmelse med artikel 20, stk. 2, i direktiv 2013/11/EU, og som er kompetente til at behandle tvister, der er omfattet af nærværende forordning
- iii) en onlinevejledning om, hvordan man indgiver klager via OTB-plattformen
- iv) oplysninger, herunder kontaktoplysninger, om de OTB-kontaktpunkter, som medlemsstaterne har udpeget i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 7, stk. 1
- v) statistikker om resultatet af de tvister, der er overført til ATB-instanserne via OTB-plattformen.

5. Kommissionen sikrer, at de oplysninger, der er omhandlet i stk. 4, litra h), er korrekte, ajourførte og præsenteret på en klar, forståelig og lettilgængelig måde.

6. ATB-instanser, der er opført på en liste i overensstemmelse med artikel 20, stk. 2, i direktiv 2013/11/EU, og som er kompetente til at behandle tvister, der er omfattet af nærværende forordning, skal registreres elektronisk af OTB-plattformen.

7. Kommissionen vedtager foranstaltninger vedrørende de nærmere vilkår for udøvelsen af de funktioner, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 4, ved hjælp af gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i nærværende forordnings artikel 16, stk. 3.

Artikel 6

Testning af OTB-plattformen

1. Senest den 9. januar 2015 tester Kommissionen OTB-plattformens og klageformularens tekniske funktionalitet og brugervenlighed, herunder med hensyn til oversættelsen. Testningen foretages og evalueres i samarbejde med eksperter i OTB fra medlemsstaterne og repræsentanter for forbrugere og erhvervsdrivende. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om resultatet af testningen og træffer passende foranstaltninger til at imødegå potentielle problemer for at sikre, at OTB-plattformen fungerer effektivt.

2. I den i nærværende artikels stk. 1 omhandlede rapport beskriver Kommissionen også de tekniske og organisatoriske foranstaltninger, som den har til hensigt at træffe for at sikre, at OTB-plattformen overholder de bestemmelser om beskyttelse af privatlivets fred, som er fastsat i forordning (EF) nr. 45/2001.

*Artikel 7***Netværk af OTB-kontaktpunkter**

1. Hver medlemsstat udpeger et OTB-kontaktpunkt og meddeler Kommissionen kontaktpunktets navn og kontaktoplysninger. Medlemsstaterne kan overdrage ansvaret for OTB-kontaktpunkterne til deres centre i Det Europæiske Netværk af Forbrugercentre, forbrugerorganisationer eller ethvert andet organ. Hvert OTB-kontaktpunkt råder over mindst to OTB-rådgivere.

2. OTB-kontaktpunkterne yder støtte til tvistbilæggelse i forbindelse med klager indgivet via OTB-plattformen, ved at varetage følgende funktioner:

a) efter anmodning at lette kommunikationen mellem parterne og den kompetente ATB-instans, hvilket navnlig kan omfatte:

i) at hjælpe med indgivelse af en klage og om nødvendigt relevant dokumentation

ii) at give parterne og ATB-instanserne generelle oplysninger om de forbrugerrettigheder i forbindelse med købs- og tjenesteydelsesaftaler, der gælder i medlemsstaten for det OTB-kontaktpunkt, hvor den pågældende OTB-rådgiver befinder sig

iii) at give oplysninger om OTB-plattformens virkemåde

iv) at give parterne forklaringer om de procedureregler, som de udpegede ATB-instanser anvender

v) at oplyse klageren om andre klagemuligheder, når en tvist ikke kan bilægges via OTB-plattformen

b) på grundlag af de praktiske erfaringer med varetagelsen af deres funktioner at indsende en aktivitetsrapport hvert andet år til Kommissionen og til medlemsstaterne.

3. OTB-kontaktpunktet er ikke forpligtet til at udføre de funktioner, der er nævnt i stk. 2, når der er tale om tvister, hvor parterne har sædvanlig bopæl i samme medlemsstat.

4. Uanset stk. 3 kan medlemsstaten under hensyn til nationale forhold beslutte, at OTB-kontaktpunktet skal udføre en eller flere af de funktioner, der er nævnt i stk. 2, når der er tale om tvister, hvor parterne har sædvanlig bopæl i samme medlemsstat.

5. Kommissionen opretter et netværk af kontaktpunkter (»netværket af OTB-kontaktpunkter«), som skaber mulighed for samarbejde mellem kontaktpunkter og bidrager til varetagelsen af de funktioner, der er nævnt i stk. 2.

6. Kommissionen indkalder mindst to gange om året medlemmerne af netværket af OTB-kontaktpunkter til et møde for at give dem mulighed for at udveksle bedste praksis og drøfte eventuelle tilbagevendende problemer i forbindelse med OTB-plattformens drift.

7. Kommissionen vedtager bestemmelser om de nærmere vilkår for samarbejdet mellem OTB-kontaktpunkterne ved hjælp af gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 16, stk. 3.

*Artikel 8***Indgivelse af en klage**

1. For at indgive en klage via OTB-plattformen, udfylder klageren en elektronisk klageformular. Klageformularen skal være brugervenlig og let tilgængelig på OTB-plattformen.

2. De oplysninger, som klageren skal indgive, skal være tilstrækkelige til at identificere den kompetente ATB-instans. Disse oplysninger er beskrevet i bilaget til nærværende forordning. Klageren kan vedlægge dokumentation til støtte for klagen.

3. For at tage højde for de kriterier som ATB-instanser, der er opført på listen i overensstemmelse med artikel 20, stk. 2, i direktiv 2013/11/EU, bruger til at fastlægge deres respektive anvendelsesområde tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 17 med henblik på at tilpasse de oplysninger, der er opført i bilaget til nærværende forordning.

4. Kommissionen fastsætter regler vedrørende de nærmere vilkår for den elektroniske klageformular ved hjælp af gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 16, stk. 2.

5. Kun data, der er nøjagtige, relevante og ikke omfatter mere, end hvad der kræves til opfyldelse af de formål, hvortil de indsamles, behandles ved hjælp af den elektroniske klageformular og dertil knyttede dokumenter.

*Artikel 9***Behandling og overførelse af en klage**

1. Klager, der indgives via OTB-plattformen, behandles, hvis alle relevante felter i den elektroniske klageformular er udfyldt korrekt.

2. Hvis klageformularen ikke er udfyldt korrekt, underrettes klageren om, at klagen ikke kan behandles videre, medmindre de manglende oplysninger tilvejebringes.

3. Ved modtagelse af en korrekt udfyldt klageformular sender OTB-plattformen omgående på en let forståelig måde klagen til respondenter på et af EU-institutionernes officielle sprog, som denne har valgt, sammen med følgende oplysninger:

a) oplysning om, at parterne skal blive enige om en ATB-instans, således at klagen kan overføres hertil, og om, at klagen ikke vil blive behandlet videre, hvis der ikke opnås enighed mellem parterne, eller der ikke identificeres nogen kompetent ATB-instans

b) oplysning om, hvilken ATB-instans eller hvilke ATB-instanser, der er kompetente til at behandle klagen, hvis der er henvist til nogen sådan på den elektroniske klageformular, eller hvis OTB-plattformen har identificeret nogen sådan på grundlag af oplysningerne på skemaet

c) hvis respondenter er en erhvervsdrivende, en anmodning om inden ti kalenderdage at meddele:

— om den erhvervsdrivende forpligter sig til eller er forpligtet til at benytte en bestemt ATB-instans til at bilægge tvister med forbrugere, og

— om den erhvervsdrivende er indforstået med at benytte en hvilken som helst ATB-instans blandt dem, der er nævnt i litra b), medmindre den erhvervsdrivende er forpligtet til at benytte en bestemt ATB-instans

d) såfremt respondenter er en forbruger, og den erhvervsdrivende er forpligtet til at benytte en bestemt ATB-instans, en anmodning om inden ti kalenderdage at acceptere den pågældende ATB-instans, eller såfremt den erhvervsdrivende ikke er forpligtet til at benytte en bestemt ATB-instans, en anmodning om at vælge en eller flere ATB-instanser blandt dem, der er nævnt i litra b)

e) navn og kontaktoplysninger for OTB-kontaktpunktet i den medlemsstat, hvor respondenter er etableret eller er bosiddende, samt en kort beskrivelse af de funktioner, der er omhandlet i artikel 7, stk. 2, litra a).

4. Når OTB-plattformen fra respondenter har modtaget de oplysninger, der er omhandlet i stk. 3, litra c) eller d), meddeler den omgående klageren følgende oplysninger på en let forståelig måde og på et af EU-institutionernes officielle sprog, som klageren har valgt:

a) de oplysninger, der er nævnt i stk. 3, litra a)

b) såfremt klageren er en forbruger, oplysninger om den ATB-instans eller de ATB-instanser, som den erhvervsdrivende har nævnt i overensstemmelse med stk. 3, litra c), og en anmodning om inden ti kalenderdage at acceptere en ATB-instans

c) såfremt klageren er en erhvervsdrivende, og denne ikke er forpligtet til at benytte en bestemt ATB-instans, oplysninger om den ATB-instans eller de ATB-instanser, som forbrugeren har valgt i overensstemmelse med stk. 3, litra d), og en anmodning om inden ti kalenderdage at acceptere en ATB-instans

d) navn og kontaktoplysninger for OTB-kontaktpunktet i den medlemsstat, hvor klageren er etableret eller er bosiddende, samt en kort beskrivelse af de funktioner, der er omhandlet i artikel 7, stk. 2, litra a).

5. De oplysninger, der er nævnt i stk. 3, litra b), og stk. 4, litra b) og c), omfatter en beskrivelse af følgende kendetegn ved de enkelte ATB-instanser:

a) ATB-instansens navn, kontaktoplysninger og websted

b) eventuelle gebyrer for ATB-proceduren

c) det eller de sprog, som ATB-proceduren kan gennemføres på

d) ATB-procedurens gennemsnitlige varighed

e) hvorvidt resultatet af ATB-proceduren er bindende

f) de kriterier, ud fra hvilke ATB-instansen kan afvise at behandle en given tvist i overensstemmelse med artikel 5, stk. 4, i direktiv 2013/11/EU.

6. OTB-plattformen overfører automatisk og omgående klagen til den ATB-instans, som parterne er blevet enige om at benytte i overensstemmelse med stk. 3 og 4.

7. Den ATB-instans, som klagen er blevet overført til, underretter omgående parterne om, hvorvidt den påtager sig eller afviser at behandle tvisten i overensstemmelse med artikel 5, stk. 4, i direktiv 2013/11/EU. Den ATB-instans, der har påtaget sig at behandle tvisten, skal også underrette parterne om sine procedureregler og de eventuelle omkostninger, der er forbundet med den pågældende tvistbilæggelsesprocedure.

8. Hvis parterne ikke er nået til enighed om en ATB-instans inden 30 kalenderdage efter indgivelsen af klageformularen, eller hvis ATB-instansen afviser at behandle tvisten, behandles klagen ikke videre. Klageren underrettes om muligheden for at kontakte en OTB-rådgiver for at få generelle oplysninger om andre klagemuligheder.

Artikel 10

Tvistbilæggelsen

En ATB-instans, der har påtaget sig at behandle en tvist i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 9, skal:

- a) afslutte ATB-proceduren inden den frist, der er fastsat i artikel 8, litra e), i direktiv 2013/11/EU
- b) ikke kræve, at parterne eller deres repræsentanter skal være fysisk til stede, medmindre muligheden herfor er fastsat i dens procedureregler, og parterne er enige
- c) omgående overføre følgende oplysninger til OTB-plattformen:
  - i) datoen for modtagelsen af klagesagen
  - ii) tvistens genstand
  - iii) datoen for ATB-procedurens afslutning
  - iv) resultatet af ATB-proceduren
- d) ikke være påkrævet at gennemføre ATB-proceduren via OTB-plattformen.

Artikel 11

Database

Kommissionen træffer de nødvendige foranstaltninger til at oprette og vedligeholde en elektronisk database, hvor den lagrer de oplysninger, der behandles i overensstemmelse med artikel 5, stk. 4, og artikel 10, litra c), idet der tages behørigt hensyn til artikel 13, stk. 2.

Artikel 12

Behandling af personoplysninger

1. Der gives kun adgang til nødvendige oplysninger, herunder personoplysninger, der vedrører en tvist og er lagret i den database, der er omhandlet i artikel 11, med henblik på de formål, der er omhandlet i artikel 10, til den ATB-instans, som tvisten er overført til i overensstemmelse med artikel 9. Der gives desuden adgang til de samme oplysninger til OTB-kontaktpunkterne i det omfang, det er nødvendigt med henblik på de formål, der er omhandlet i artikel 7, stk. 2 og 4.

2. Kommissionen har adgang til de oplysninger, som behandles i overensstemmelse med artikel 10 med henblik på overvågning af OTB-plattformens brug og drift og udarbejdelse af de rapporter, der er omhandlet i artikel 21. Den behandler personoplysninger om OTB-plattformens brugere, i det omfang det er nødvendigt for OTB-plattformens drift og vedligeholdelse, herunder med henblik på overvågning af ATB-instansers og OTB-kontaktpunkters brug af OTB-plattformen.

3. Personoplysninger vedrørende en tvist opbevares kun i den database, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, så længe det er nødvendigt for at opfylde de formål, med henblik på hvilke de er indsamlet, og for at sikre, at de registrerede kan få adgang til deres personoplysninger, således at de kan udøve deres rettigheder, og personoplysningerne slettes automatisk senest seks måneder efter datoen for tvistens afslutning, som er meddelt OTB-plattformen i overensstemmelse med artikel 10, litra c), nr. iii). Nævnte opbevaringsperiode finder også anvendelse på personoplysninger, som opbevares i nationale akter af den ATB-instans eller det OTB-kontaktpunkt, som har behandlet den berørte tvist, medmindre ATB-instansens procedureregler eller eventuelle særlige bestemmelser i national lovgivning foreskriver en længere opbevaringsperiode.

4. Hver enkelt OTB-rådgiver betragtes som registeransvarlig med hensyn til sine databehandlingsaktiviteter i henhold til denne forordning, jf. artikel 2, litra d), i direktiv 95/46/EF, og sikrer, at disse aktiviteter er i overensstemmelse med national lovgivning vedtaget i henhold til direktiv 95/46/EF i medlemsstaten for det OTB-kontaktpunkt, hvortil OTB-rådgiveren er knyttet.

5. Hver enkelt ATB-instans betragtes som registeransvarlig med hensyn til sine databehandlingsaktiviteter i henhold til denne forordning, jf. artikel 2, litra d), i direktiv 95/46/EF, og sikrer, at disse aktiviteter er i overensstemmelse med national lovgivning vedtaget i henhold til direktiv 95/46/EF i den medlemsstat, hvor ATB-instansen er etableret.

6. Kommissionen betragtes som registeransvarlig, jf. artikel 2, litra d), i forordning (EF) nr. 45/2001, med hensyn til sine forpligtelser i henhold til denne forordning og behandlingen af personoplysninger i forbindelse hermed.

Artikel 13

Datafortrolighed og -sikkerhed

1. OTB-kontaktpunkter er omfattet af regler om tavshedspligt eller andre tilsvarende fortrolighedskrav i lovgivningen i den pågældende medlemsstat.

2. Kommissionen træffer passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger for at tilvejebringe sikkerhed i forhold til de oplysninger, der behandles i henhold til denne forordning, herunder tilstrækkelig adgangskontrol, en sikkerhedsplan og håndtering af brud på it-sikkerheden, jf. artikel 22 i forordning (EF) nr. 45/2001.

Artikel 14

Forbrugeroplysninger

1. Erhvervsdrivende, der er etableret i Unionen og deltager i købs- eller tjenesteydelsesaftaler online, og onlinemarkedspladser, der er etableret i Unionen, indsætter et elektronisk link til OTB-plattformen på deres websteder. Dette link skal være let tilgængeligt for forbrugerne. Erhvervsdrivende, der er etableret i Unionen og deltager i købs- eller tjenesteydelsesaftaler online, angiver også deres e-mail-adresse.

2. Erhvervsdrivende, der er etableret i Unionen og deltager i købs- eller tjenesteydelsesaftaler online, og som er forpligtet til eller har givet tilsagn om at benytte en eller flere ATB-instanser til at bilægge tvister med forbrugere, oplyser forbrugerne om, at OTB-plattformen findes samt om muligheden for at benytte OTB-plattformen til at løse deres tvister. De indsætter et elektronisk link til OTB-plattformen på deres websteder og, hvis tilbuddet fremsættes i en e-mail, i denne e-mail. Hvis det er relevant, skal oplysningerne også være tilgængelige i de gældende generelle betingelser for købs- og tjenesteydelsesaftaler online.

3. Denne artikels stk. 1 og 2 berører ikke artikel 13 i direktiv 2013/11/EU⁺ og bestemmelserne vedrørende forbrugeroplysning om udenretslig klageadgang, som findes i andre EU-retsakter, og som anvendes ud over denne artikel.

4. Den liste over ATB-instanser, der er omhandlet i artikel 20, stk. 4, i direktiv 2013/11/EU og dens ajourføringer, offentliggøres på OTB-plattformen.

5. Medlemsstaterne sikrer, at ATB-instanser, centrene i Det Europæiske Netværk af Forbrugercentre, de kompetente myndigheder som defineret i artikel 18, stk. 1, i direktiv 2013/11/EU og i givet fald de organer, der er udpeget i overensstemmelse med artikel 14, stk. 2, i direktiv 2013/11/EU indsætter et elektronisk link til OTB-plattformen.

6. Medlemsstaterne opfordrer forbrugerorganisationer og erhvervsorganisationer til at indsætte et elektronisk link til OTB-plattformen.

7. Når erhvervsdrivende er forpligtede til at give oplysninger i henhold til stk. 1 og 2 og de bestemmelser, der henvises til i stk. 3, skal de, når det er muligt, give oplysningerne samlet.

Artikel 15

De kompetente myndigheders rolle

Hver enkelt medlemsstats kompetente myndighed vurderer, om de ATB-instanser, der er etableret i den pågældende medlemsstat, overholder forpligtelserne i denne forordning.

KAPITEL III

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 16

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

4. Når udvalgets udtalelse, i henhold til stk. 2 og 3, indhentes efter en skriftlig procedure, afsluttes proceduren uden noget resultat, hvis formanden for udvalget træffer beslutning herom, eller et simpelt flertal af udvalgsmedlemmerne anmoder herom, inden for tidsfristen for afgivelse af udtalelsen.

Artikel 17

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 8, stk. 3, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den 8. juli 2013.

3. Den i artikel 8, stk. 3, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 8, stk. 3, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 18

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af denne forordning og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre gennemførelsen heraf. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

Artikel 19

Ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004

I bilaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 ⁽¹⁾ tilføjes følgende punkt:

- »21. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 524/2013 af 21. maj 2013 om onlinetvistbilæggelse i forbindelse med tvister på forbrugerområdet (forordning om OTB på forbrugerområdet) (EUT L 165 af 18.6.2013, s. 1): artikel 14.«

Artikel 20

Ændring af direktiv 2009/22/EF

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/22/EF ⁽²⁾ ændres således:

- 1) I artikel 1, stk. 1 og 2, og artikel 6, stk. 2, litra b) erstattes ordene »direktiverne i bilag I« med ordene »EU-retsakterne i bilag I«.

- 2) I overskriften til bilag 1 erstattes ordene »LISTE OVER DIREKTIVER« med ordene »LISTE OVER EU-RETSAKTER«.

- 3) I bilag I tilføjes følgende punkt:

- »15. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 524/2013 af 21. maj 2013 om onlinetvistbilæggelse i forbindelse med tvister på forbrugerområdet (forordning om OTB på forbrugerområdet)(EUT L 165 af 18.6.2013, s. 1): artikel 14.«

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 21. maj 2013.

På Europa-Parlamentets vegne
M. SCHULZ
Formand

På Rådets vegne
L. CREIGHTON
Formand

Artikel 21

Rapporter

1. Kommissionen forelægger en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om OTB-plattformens funktioner årligt og første gang et år efter, at OTB-plattformen er blevet operationel.

2. Den 9. juli 2018 og derefter hvert tredje år forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af nærværende forordning, herunder navnlig om klageformularens brugervenlighed og et eventuelt behov for at tilpasse de oplysninger, der er opført i bilaget til denne forordning. Rapporten ledsages om nødvendigt af forslag med henblik på tilpasning af forordningen.

3. Hvis de rapporter, der er omhandlet i stk. 1 og 2, skal forelægges det samme år, forelægges kun én fælles rapport.

Artikel 22

Ikrafttræden

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

2. Denne forordning finder anvendelse fra den 9. januar 2016, bortset fra følgende bestemmelser:

— artikel 2, stk. 3, og artikel 7, stk. 1 og 5, der finder anvendelse fra den 9. juli 2015.

— artikel 5, stk. 1, og 7, artikel 6, artikel 7, stk. 7, artikel 8, stk. 3 og 4, og artikel 11, 16 og 17, som finder anvendelse fra den 8. juli 2013.

⁽¹⁾ EUT L 364 af 9.12.2004, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 110 af 1.5.2009, s. 30.

BILAG

Oplysninger der skal anføres ved indgivelsen af en klage

- 1) om klageren er forbruger eller erhvervsdrivende
  - 2) forbrugers navn og e-mail og fysiske adresse
  - 3) den erhvervsdrivendes navn og e-mail, websted og fysiske adresse
  - 4) klagerens repræsentants navn og e-mail og fysiske adresse, hvis det er relevant
  - 5) klagerens eller klagerens repræsentants sprog, hvis det er relevant
  - 6) respondentens sprog, hvis dette kendes
  - 7) oplysning om, hvilken type vare eller tjenesteydelse klagen vedrører
  - 8) om varen eller tjenesteydelsen blev tilbudt af den erhvervsdrivende og bestilt af forbrugeren på et websted eller med andre elektroniske midler
  - 9) prisen på den indkøbte vare eller tjenesteydelse
  - 10) datoen for forbrugers indkøb af varen eller tjenesteydelsen
  - 11) om forbrugeren har haft direkte kontakt med den erhvervsdrivende
  - 12) om tvisten er under behandling eller tidligere er blevet behandlet af en ATB-instans eller en domstol
  - 13) klagetypen
  - 14) beskrivelse af klagen
  - 15) hvis klageren er forbruger, de ATB-instanser, som den erhvervsdrivende har forpligtet sig til eller har givet tilsagn om at benytte i overensstemmelse med artikel 13, stk. 1, i direktiv 2013/11/EU, hvis det kendes
  - 16) hvis klageren er erhvervsdrivende, den ATB-instans eller de ATB-instanser, den erhvervsdrivende er forpligtet til eller har givet tilsagn om at benytte.
-

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 525/2013

af 21. maj 2013

om en mekanisme til overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner og rapportering af andre oplysninger vedrørende klimaændringer på nationalt plan og EU-plan og om ophævelse af beslutning nr. 280/2004/EF

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 280/2004/EF af 11. februar 2004 om en mekanisme til overvågning af emissioner af drivhusgasser i Fællesskabet og til gennemførelse af Kyotoprotokollen ⁽⁴⁾ skabte en ramme for overvågning af menneskeskabte drivhusgasemissioner fra kilder og optag af drivhusgasser gennem dræn, vurdering af fremskridt i retning af at opfylde forpligtelserne vedrørende disse emissioner samt gennemførelse af overvågnings- og rapporteringskrav i henhold til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (»UNFCCC«) ⁽⁵⁾ og Kyotoprotokollen ⁽⁶⁾ i Unionen. For at tage højde for den aktuelle og fremtidige udvikling på internationalt plan vedrørende UNFCCC

og Kyotoprotokollen og for at gennemføre nye overvågnings- og rapporteringskrav fastsat i EU-retten bør beslutning nr. 280/2004/EF erstattes.

(2) Beslutning nr. 280/2004/EF bør erstattes af en forordning, fordi EU-retten dækker et bredere område, medtager yderligere kategorier af personer, der omfattes af forpligtelserne, på grund af den mere komplekse og yderst tekniske karakter af de foreslåede bestemmelser, det øgede behov for ensartede regler, der gælder i hele Unionen, samt for at lette gennemførelsen.

(3) Det endelige mål med UNFCCC er at stabilisere koncentrationerne af drivhusgasser i atmosfæren på et niveau, som kan forhindre farlig menneskeskabt indvirkning på klimasystemet. For at nå dette mål, må den globale årsmiddeltemperatur ved jordoverfladen ikke stige med mere end 2 °C over de førindustrielle niveauer.

(4) Der er behov for grundig overvågning og rapportering samt for regelmæssige vurderinger af Unionens og medlemsstaternes drivhusgasemissioner og af deres indsats for at afhjælpe klimaændringerne.

(5) Beslutning 1/CP.15 fra konferencen af UNFCCC-parterne (»beslutning 1/CP.15«) og beslutning 1/CP.16 fra konferencen af UNFCCC-parterne (»beslutning 1/CP.16«) bidrog betydeligt til fremskridt med hensyn til at afhjælpe udfordringerne med klimaændringerne på en afbalanceret måde. Disse beslutninger indebar nye overvågnings- og rapporteringskrav, der gælder gennemførelsen af ambitiøse emissionsreduktioner, som Unionen og medlemsstaterne har forpligtet sig til, og indebar ligeledes bistand til udviklingslande. I disse beslutninger anerkendte man også betydningen af at prioritere tilpasning lige så højt som modvirkning. I beslutning 1/CP.16 kræves det ligeledes, at de udviklede lande udarbejder strategier eller planer for kulstoffattig udvikling. Sådanne strategier eller planer ventes at bidrage til opbygningen af et kulstoffattigt samfund og sikre en fortsat høj vækst og bæredygtig udvikling samt til en bevægelse hen imod det langsigtede klimamål på en omkostningseffektiv måde, idet der tages behørigt hensyn til de mellemliggende faser. Denne forordning bør lette gennemførelsen af disse overvågnings- og rapporteringskrav.

⁽¹⁾ EUT C 181 af 21.6.2012, s. 169.

⁽²⁾ EUT C 277 af 13.9.2012, s. 51.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 12.3.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 22.4.2013.

⁽⁴⁾ EUT L 49 af 19.2.2004, s. 1.

⁽⁵⁾ Rådets afgørelse 94/69/EF af 15. december 1993 om indgåelse af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (EFT L 33 af 7.2.1994, s. 11).

⁽⁶⁾ Rådets beslutning 2002/358/EF af 25. april 2002 om godkendelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af Kyoto-protokollen til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer og om den fælles opfyldelse af forpligtelserne i forbindelse hermed (EFT L 130 af 15.5.2002, s. 1).

- (6) Den samling af retsakter, som blev vedtaget i 2009, og som samlet benævnes »klima- og energipakken«, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 406/2009/EF af 23. april 2009 om medlemsstaternes indsats for at reducere deres drivhusgasemissioner med henblik på at opfylde Fællesskabets forpligtelser til at reducere drivhusgasemissionerne frem til 2020 ⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/29/EF af 23. april 2009 om ændring af direktiv 2003/87/EF med henblik på at forbedre og udvide ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet ⁽²⁾, er tegn på et fast tilsagn fra Unionen og medlemsstaterne om at foretage betydelige reduktioner af deres drivhusgasemissioner. Unionens system til overvågning og rapportering af emissioner bør også ajourføres i lyset af nye krav i henhold til disse to retsakter.
- (7) I henhold til UNFCCC er Unionen og medlemsstaterne forpligtet til at udvikle, jævnlige ajourføre, offentliggøre og meddele partskonferencen nationale opgørelser over menneskeskabte emissioner fra kilder og optag gennem dræn af alle drivhusgasser, der ikke er reguleret af Montrealprotokollen af 1987 om stoffer, der nedbryder ozonlaget, til Wienerkonventionen om beskyttelse af ozonlaget ⁽³⁾ (»Montrealprotokollen«), med anvendelse af sammenlignelige metodologier, der er godkendt af partskonferencen.
- (8) I henhold til artikel 5, stk. 1, i Kyotoprotokollen skal Unionen og medlemsstaterne etablere og vedligeholde et nationalt system til beregning af menneskeskabte emissioner fra kilder og optag gennem dræn af alle drivhusgasser, der ikke er reguleret af Montrealprotokollen, med henblik på at sikre gennemførelsen af andre bestemmelser i Kyotoprotokollen. I den forbindelse bør Unionen og medlemsstaterne anvende retningslinjerne for nationale systemer, der er fastsat i bilaget til beslutning 19/CMP.1 fra konferencen af UNFCCC-parterne, der fungerer som møde for parterne i Kyotoprotokollen (beslutning 19/CMP.1). Endvidere kræves det i beslutning 1/CP.16, at der indføres nationale ordninger til beregning af menneskeskabte emissioner fra kilder og optag gennem dræn af alle drivhusgasser, der ikke er reguleret af Montrealprotokollen. Denne forordning bør gøre det muligt at gennemføre begge disse krav.
- (9) Cypern og Malta er optaget i bilag I til UNFCCC i henhold til henholdsvis beslutning 10/CP.17 fra konferencen for UNFCCC-parterne med virkning fra den 9. januar 2013 og beslutning 3/CP.15 fra konferencen for UNFCCC-parterne med virkning fra den 26. oktober 2010.
- (10) De erfaringer, der er opnået i forbindelse med gennemførelse af beslutning nr. 280/2004/EF, har vist behovet for at øge synergierne og sammenhængen med rapporteringen under andre juridiske instrumenter, navnlig med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF, af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet ⁽⁴⁾, med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 166/2006 af 18. januar 2006 om oprettelse af et europæisk register over udledning og overførsel af forurenende stoffer ⁽⁵⁾, med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/81/EF af 23. oktober 2001 om nationale emissionslofter for visse luftforurenende stoffer ⁽⁶⁾, med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 842/2006 af 17. maj 2006 om visse fluorholdige drivhusgasser ⁽⁷⁾ og med Europa-Parlamentets og med Rådets forordning (EF) nr. 1099/2008 af 22. oktober 2008 om energistatistik ⁽⁸⁾. Selv om strømlining af rapporteringskrav vil kræve ændringer af de enkelte juridiske instrumenter, er anvendelsen af konsekvente data ved rapportering af drivhusgasemissionerne essentiel for at sikre kvaliteten af rapporteringen af emissioner.
- (11) I den fjerde vurderingsrapport fra Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer (IPCC) identificerede man et globalt opvarmningspotentiale for nitrogentrifluorid (NF₃), som er omkring 17 000 gange større end for kuldioxid (CO₂). NF₃ anvendes i stigende grad i elektronikbranchen i stedet for perfluorcarboner (PFC) og svovlhexafluorid (SF₆). I henhold til artikel 191, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) skal Unionens miljøpolitik være baseret på forsigtighedsprincippet. I henhold til dette princip kræves der overvågning af NF₃ for at vurdere emissionsniveauet i Unionen og om nødvendigt fastlæggelse af modvirkningsforanstaltninger.
- (12) De data, der i øjeblikket rapporteres til de nationale drivhusgasopgørelser og de nationale registre og Unionens register, er ikke tilstrækkelige til, at man for de enkelte medlemsstater kan bestemme de CO₂-emissioner fra civil luftfart på nationalt plan, som ikke er omfattet af direktiv 2003/87/EF. Når Unionen indfører rapporteringsforpligtelser, bør Unionen ikke pålægge medlemsstaterne og små og mellemstore virksomheder (SMV'er) byrder, der er uforholdsmæssige i forhold til de forfulgte mål. CO₂-emissioner fra luftfart, der ikke er omfattet af direktiv 2003/87/EF, udgør kun en meget begrænset del af de samlede drivhusgasemissioner, og det vil være urimelig

⁽¹⁾ EUT L 140 af 5.6.2009, s. 136.

⁽²⁾ EUT L 140 af 5.6.2009, s. 63.

⁽³⁾ Rådets beslutning 88/540/EØF af 14. oktober 1988 om indgåelse af Wienerkonventionen om beskyttelse af ozonlaget og Montrealprotokollen om stoffer, der nedbryder ozonlaget (EFT L 297 af 31.10.1988, s. 8).

⁽⁴⁾ EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32.

⁽⁵⁾ EUT L 33 af 4.2.2006, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 309 af 27.11.2001, s. 22.

⁽⁷⁾ EUT L 161 af 14.6.2006, s. 1.

⁽⁸⁾ EUT L 304 af 14.11.2008, s. 1.

byrdefuldt at indføre et rapporteringssystem for disse emissioner i lyset af de eksisterende krav for sektoren som helhed i henhold til direktiv 2003/87/EF. Derfor bør CO₂-emissioner fra IPCC-kildekategori »1.A.3.A civil luftfart« behandles som lig nul med henblik på artikel 3 og artikel 7, stk. 1, i beslutning nr. 406/2009/EF.

- (13) For at sikre effektiviteten af ordningerne for overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner er det nødvendigt at undgå at lægge flere finansielle og administrative byrder på medlemsstaterne, end de allerede må bære.
- (14) Selv om emissioner og optag af drivhusgasser vedrørende arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug (LULUCF) tæller med i Unionens mål for emissionsreduktion i henhold til Kyotoprotokollen, er de ikke en del af 20 %-målet for 2020 under klima- og energipakken. I artikel 9 i beslutning nr. 406/2009/EF kræves det, at Kommissionen vurderer de måder, hvorpå emissioner og optag i forbindelse med aktiviteter, der vedrører LULUCF, medtages i Unionens forpligtelse til at reducere drivhusgasemissionerne med henblik på at sikre permanent og miljømæssig integritet for så vidt angår LULUCF's bidrag og med henblik på at sørge for nøje overvågning og bogføring af de relevante emissioner og optag. Det kræves ligeledes, at Kommissionen om nødvendigt fremsætter et forslag til retsakt, med det mål at forslaget kan træde i kraft fra 2013. Kommissionen forelagde den 12. marts 2012 Europa-Parlamentet og Rådet et forslag som et første skridt hen imod medtagelse af LULUCF-sektoren i Unionens emissionsreduktionsforpligtelse, hvilket førte til vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 529/2013 af 21. maj 2013 om regnskabsregler vedrørende drivhusgasemissioner og -optag i forbindelse med aktiviteter, der vedrører arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug, og om oplysninger om handlingsplaner, der vedrører disse aktiviteter ⁽¹⁾.
- (15) Unionen og medlemsstaterne bør bestræbe sig på at levere de mest ajourførte oplysninger om deres drivhusgasemissioner, navnlig inden for rammerne af Europa 2020-strategien og de deri fastsatte frister. Denne forordning bør gøre det muligt at udarbejde sådanne estimater inden for de kortest mulige frister ved hjælp af statistiske og andre oplysninger, f.eks., når det er hensigtsmæssigt, rum-baserede data fra programmet for global miljø- og sikkerhedsovervågning og andre satellitsystemer.
- (16) Eftersom Kommissionen har meddelt, at den har til hensigt at foreslå nye overvågnings- og rapporteringskrav for emissioner fra søtransport, herunder ændringer af denne forordning i relevante tilfælde, bør denne forordning ikke foregribe et sådant forslag, og denne

forordning bør derfor ikke på nuværende tidspunkt omfatte bestemmelser om overvågnings- og rapporteringskrav for emissioner fra søtransport.

- (17) De erfaringer, der er opnået i forbindelse med gennemførelsen af beslutning nr. 280/2004/EF har vist, at der er behov for at forbedre gennemsigtigheden, nøjagtigheden, ensartetheden, fuldstændigheden og sammenligneligheden af de oplysninger, der rapporteres om politikker og foranstaltninger samt om fremskrivninger. I beslutning nr. 406/2009/EF kræves det, at medlemsstaterne rapporterer deres planlagte fremskridt i retning af at opfylde deres forpligtelser i henhold til nævnte beslutning, herunder oplysninger om nationale politikker og foranstaltninger samt om nationale fremskrivninger. Med Europa 2020-strategien indførtes der en integreret dagsorden for den økonomiske politik, hvorefter Unionen og medlemsstaterne skal gøre en yderligere indsats for at sikre rettidig rapportering af klimaændringspolitikker og -foranstaltninger og deres fremskrevne indvirkning på emissionerne. Oprettelse af systemer på EU- og medlemsstatsniveau kombineret med bedre vejledning om rapporteringen bør kunne yde et betydeligt bidrag hen imod disse mål. For at sikre, at Unionen opfylder sine internationale og interne rapporteringskrav vedrørende drivhusgasfremskrivninger, og for at evaluere dens fremskridt i retning af opfyldelsen af dens internationale og interne forpligtelser bør Kommissionen også kunne udarbejde og anvende estimerede fremskrivninger over drivhusgasemissionerne.
- (18) Der er behov for bedre oplysninger fra medlemsstaterne for at overvåge deres fremskridt og foranstaltninger i forbindelse med tilpasning til klimaændringerne. Disse oplysninger skal bruges ved udformningen af en EU-dækkende tilpasningsstrategi i henhold til Kommissionens hvidbog af 1. april 2009 med titlen »Tilpasning til klimaændringer: et europæisk handlingsgrundlag«. Rapporteringen af oplysninger om tilpasning vil give medlemsstaterne mulighed for at udveksle bedste praksis og vurdere deres behov og graden af parathed til at håndtere klimaændringerne.
- (19) I henhold til beslutning 1/CP.15 forpligter Unionen og medlemsstaterne sig til at yde betydelig klimafinansiering for at støtte tilpasnings- og modvirkningsforanstaltninger i udviklingslande. I henhold til artikel 40 i beslutning 1/CP.16 skal hver af de parter i UNFCCC, der er udviklede lande, forbedre rapporteringen om levering af økonomisk og teknologisk støtte samt støtte til kapacitetsopbygning til de parter, der er udviklingslande. Forbedret rapportering er afgørende for at anerkende Unionens og medlemsstaternes bestræbelser på at opfylde deres forpligtelser. I beslutning 1/CP.16 indføres der også en ny »teknologimekanisme«, der skal styrke den internationale teknologioverførsel. Denne forordning bør sikre rapportering af ajourførte oplysninger om teknologioverførselsaktiviteter til udviklingslande på basis af de bedste data, der er til rådighed.

⁽¹⁾ Se side 80 i denne EUT.

- (20) Ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/101/EF⁽¹⁾ ændredes direktiv 2003/87/EF således, at luftfartsaktiviteter blev inddraget i ordningen for handel med drivhusgasemissionskvoter inden for Unionen. Direktiv 2003/87/EF indeholder bestemmelser om brugen af auktionsindtægter, om rapportering af medlemsstaternes brug af auktionsindtægter og om de foranstaltninger, der er truffet i henhold til artikel 3d i nævnte direktiv. Direktiv 2003/87/EF, som ændret ved direktiv 2009/29/EF, indeholder nu også bestemmelser om brugen af auktionsindtægter, og det hedder heri, at mindst 50 % af disse indtægter bør bruges til en eller flere af de aktiviteter, der henvises til i artikel 10, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF. For at underbygge Unionens forpligtelser er gennemsigtighed i brugen af indtægter fra auktionering af kvoter i henhold til direktiv 2003/87/EF yderst vigtig.
- (21) Unionen og medlemsstaterne er i henhold til UNFCCC forpligtet til at udvikle, regelmæssigt ajourføre, offentliggøre og meddele partskonferencen nationale meddelelser og toårige rapporter i henhold til de retningslinjer, metodologier og formater, som er aftalt inden for partskonferencen. I beslutning 1/CP.16 opfordrer man til forbedret rapportering om modvirkningsmål og til levering af økonomisk og teknologisk støtte samt støtte til kapacitetsopbygning til de parter, der er udviklingslande.
- (22) I beslutning nr. 406/2009/EF blev den nuværende årlige rapporteringsprocedure ændret til en årlig forpligtelsesprocedure med en omfattende revision af medlemsstaternes drivhusgasopgørelser inden for en kortere tidsfrist end i den nuværende UNFCCC-opgørelsesrevision for at gøre det muligt at udnytte fleksible bestemmelser og om nødvendigt indføre korrigerende foranstaltninger ved udgangen af de relevante år. Det er nødvendigt at indføre en revisionsproces for drivhusgasopgørelserne fra medlemsstaterne på EU-plan for at sikre, at overholdelsen af beslutning nr. 406/2009/EF vurderes på en troværdig, ensartet, gennemsigtig og rettidig måde.
- (23) I øjeblikket drøfter man som led i UNFCCC-processen en række tekniske elementer vedrørende rapportering om drivhusgasemissioner fra kilder og optag gennem dræn som f.eks. globale opvarmningspotentialer, omfanget af rapporterede drivhusgasser og metodologisk rådgivning fra IPCC, som skal bruges til at udarbejde de nationale drivhusgasopgørelser. Revisionen af disse metodologiske elementer i forbindelse med UNFCCC-processen og efterfølgende genberegninger af tidsrækken af drivhusgasemissioner kan ændre niveauet og tendenserne for drivhusgasemissionerne. Kommissionen bør overvåge denne udvikling på internationalt plan og om nødvendigt foreslå en ændring af denne forordning for at sikre overensstemmelse med de metodologier, der anvendes i forbindelse med UNFCCC-processen.
- (24) I overensstemmelse med UNFCCC's nuværende retningslinjer for rapportering af drivhusgasser baseres beregning og rapportering af metanemissioner på globale opvarmningspotentialer for en 100-årig periode. I betragtning af metans høje globale opvarmningspotentiale og relativt korte levetid i atmosfæren bør Kommissionen undersøge, hvilke konsekvenser der vil være for politikker og foranstaltninger, såfremt der vedtages en tidshorisont på 20 år for metan.
- (25) Kommissionen bør under hensyntagen til Europa-Parlamentets beslutning af 14. september 2011 om en samlet tilgang til ikke-CO₂-klimarelevante menneskeskabte udledninger, og når der er enighed i UNFCCC om at benytte aftalte og offentliggjorte IPCC-retningslinjer om overvågning og rapportering af sodemissioner, analysere konsekvenserne for politikker og foranstaltninger og om nødvendigt ændre bilag I til denne forordning.
- (26) Drivhusgasemissionerne over den rapporterede tidsrække bør estimeres ved hjælp af de samme metoder. De underliggende aktivitetsdata og emissionsfaktorer bør derfor indhentes og anvendes konsekvent for at sikre, at der ikke sker ændringer i emissionsstendenserne som følge af ændringer i vurderingsmetoder eller hypoteser. Genberegningerne af drivhusgasemissionerne bør udføres i henhold til aftalte retningslinjer og bør foretages med henblik på at forbedre ensartetheden, nøjagtigheden og fuldstændigheden af den rapporterede tidsrække og anvendelsen af mere detaljerede metoder. Når metodologien eller måden, hvorpå underliggende aktivitetsdata og emissionsfaktorer indsamles, har ændret sig, bør medlemsstaterne genberegne opgørelserne for den rapporterede tidsrække og vurdere behovet for genberegninger baseret på årsagerne i de aftalte retningslinjer, navnlig for nøglekategorier. Denne forordning bør fastlægge, om og på hvilke betingelser virkningerne af sådanne genberegninger bør tages i betragtning med henblik på fastsættelse af de årlige emissionskvoter.
- (27) Luftfarten påvirker det globale klima som følge af udledninger af CO₂ samt gennem andre emissioner og mekanismer, herunder emissioner af kvælstofoxider og mekanismer så som forstærkninger af cirruskyer. I lyset af den hastige udvikling inden for den videnskabelige forståelse af disse virkninger bør der i forbindelse med denne forordning regelmæssigt gennemføres en ajourført vurdering af luftfartens ikke-CO₂-relaterede indvirkning på det globale klima. Den modellering, der anvendes i denne forbindelse, bør tilpasses den videnskabelige udvikling. Kommissionen kan på grundlag af sine vurderinger af sådanne konsekvenser overveje relevante politikvalgmuligheder til håndtering heraf.

⁽¹⁾ EUT L 8 af 13.1.2009, s. 3.

- (28) Det Europæiske Miljøagentur sigter mod at bidrage til den bæredygtige udvikling og til at opnå betydelige og målbare forbedringer af Europas miljø ved at levere rettidige, målrettede, relevante og pålidelige oplysninger til politiske beslutningstagere, offentlige institutioner og offentligheden. Det Europæiske Miljøagentur bør, når det er hensigtsmæssigt, bistå Kommissionen med overvågnings- og rapporteringsarbejdet, navnlig i forbindelse med Unionens opgørelsessystem og systemet for politikker og foranstaltninger og fremskrivninger, med gennemførelsen af en årlig ekspertgennemgang af medlemsstaternes opgørelser, med evaluering af fremskridt i retning af Unionens forpligtelser til emissionsreduktion, med vedligeholdelse af den europæiske klimatilpasningsplatform om virkninger af, sårbarhed over for og tilpasning til klimaændringer samt med videreformidling af pålidelige klimaplysninger til offentligheden.
- (29) Alle krav vedrørende forelæggelse af oplysninger og data i henhold til denne forordning bør være underlagt Unionens regler om databeskyttelse og forretningshemmeligheder.
- (30) Oplysninger og data, der indsamles i henhold til denne forordning, kan også bidrage til udformningen og evalueringen af Unionens fremtidige klimaændringspolitik.
- (31) Kommissionen bør følge overholdelsen af overvågnings- og rapporteringskravene i henhold til denne forordning og den fremtidige udvikling under UNFCCC og Kyoto-protokollen for at sikre ensartethed. I denne henseende bør Kommissionen eventuelt forelægge Europa-Parlamentet og Rådet et lovgivningsmæssigt forslag.
- (32) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af artikel 5, stk. 4, artikel 7, stk. 7 og 8, artikel 8, stk. 2, artikel 12, stk. 3, artikel 17, stk. 4, artikel 19, stk. 5 og 6, i denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Bortset fra i forbindelse med artikel 19, stk. 6, bør disse beføjelser udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser⁽¹⁾.
- (33) For at indføre harmoniserede rapporteringskrav til overvågning af drivhusgasemissioner og andre oplysninger af relevans for klimaændringspolitikken bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for at ændre bilag I og III til denne forordning i overensstemmelse med

beslutninger truffet inden for rammerne af UNFCCC og Kyoto-protokollen, for at tage hensyn til ændringer i de globale opvarmningspotentialer og internationalt aftalte retningslinjer for opgørelser, for at fastlægge væsentlige krav til Unionens opgørelsessystem og for at oprette EU-registret. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder af på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

- (34) Målene med denne forordning, nemlig oprettelsen af en mekanisme til overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner og til rapportering af andre oplysninger vedrørende klimaændringer på nationalt plan og EU-plan, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af den foreslåede handlings omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre end, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL 1

GENSTAND, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning oprettes der en mekanisme til:

- sikring af, at Unionens og dets medlemsstaters rapportering til UNFCCC's sekretariat fremsendes til tiden, er gennemsigtig, nøjagtig, ensartet, sammenlignelig og fuldstændig
- rapportering og kontrol af oplysninger vedrørende Unionens og medlemsstaternes forpligtelser i medfør af UNFCCC og Kyoto-protokollen og i medfør af beslutninger vedtaget i henhold til disse samt evaluering af fremskridt i retning af opfyldelsen af disse forpligtelser
- overvågning og rapportering af alle menneskeskabte emissioner fra kilder og optag gennem dræn i medlemsstaterne af drivhusgasser, der ikke er reguleret af Montrealprotokollen om stoffer, der nedbryder ozonlaget

⁽¹⁾ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

- d) overvågning, rapportering, revision og kontrol af drivhusgasemissioner og andre oplysninger, jf. artikel 6 i beslutning nr. 406/2009/EF
- e) rapportering af brugen af indtægter genereret ved auktionering af kvoter, jf. artikel 3d, stk. 1 eller 2, eller artikel 10, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF, jf. artikel 3d, stk. 4, og artikel 10, stk. 3, i nævnte direktiv
- f) overvågning af og rapportering om medlemsstaternes foranstaltninger vedrørende tilpasning til de uundgåelige følger af klimaændringerne på en omkostningseffektiv måde
- g) evaluering af medlemsstaternes fremskridt mod opfyldelse af deres forpligtelser i henhold til beslutning nr. 406/2009/EF.

Artikel 2

Anvendelsesområde

Denne forordning finder anvendelse på:

- a) rapportering om Unionens og medlemsstaternes strategier for kulstoffattig udvikling og eventuelle ajourføringer af disse i henhold til beslutning 1/CP.16
- b) emissioner af de drivhusgasser, der er opført på listen i bilag I til denne forordning, fra sektorer og kilder og optag gennem dræn, der er omfattet af de nationale drivhusgasopgørelser, jf. artikel 4, stk. 1, litra a), i UNFCCC, og som udledes inden for medlemsstaternes område
- c) drivhusgasemissioner, der hører under anvendelsesområdet for artikel 2, stk. 1, i beslutning nr. 406/2009/EF
- d) ikke-CO₂-relaterede klimapåvirkninger, der er forbundet med emissioner fra civil luftfart
- e) Unionens og medlemsstaternes fremskrivninger over menneskeskabte emissioner fra kilder og optag gennem dræn af drivhusgasser, der ikke er reguleret af Montrealprotokollen, og medlemsstaternes politikker og foranstaltninger i forbindelse hermed
- f) aggregeret økonomisk og teknologisk støtte til udviklingslande i overensstemmelse med UNFCCC's krav
- g) brugen af indtægter fra auktion af kvoter, jf. artikel 3d, stk. 1 og 2, og artikel 10, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF
- h) medlemsstaternes foranstaltninger for tilpasning til klimaændringer.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) en gasarts »globale opvarmningspotentiale«: det samlede bidrag til den globale opvarmning, der skyldes udledning af en enhed af den pågældende gasart, beregnet i forhold til en enhed af referencegasarten, CO₂, som tildeles værdien 1
- 2) »nationalt opgørelsesystem«: et system af institutionelle, juridiske og proceduremæssige ordninger i en medlemsstat til estimering af menneskeskabte emissioner fra kilder og optag gennem dræn af drivhusgasser, der ikke er reguleret af Montrealprotokollen, og til rapportering og arkivering af opgørelsesoplysninger i overensstemmelse med beslutning 19/CMP.1, eller andre relevante beslutninger truffet af organer under UNFCCC eller Kyotoprotokollen
- 3) »kompetente opgørelsesmyndigheder«: myndigheder, der under et nationalt opgørelsesystem har fået overdraget opgaven med at kompilere drivhusgasopgørelsen
- 4) »kvalitetssikring«: et planlagt system af revisionsprocedurer, der skal sikre, at målene for datakvalitet overholdes, og at der rapporteres de bedst mulige estimater og oplysninger for at sikre effektivitet i kvalitetskontrolprogrammet og for at bistå medlemsstaterne
- 5) »kvalitetskontrol«: et system med rutinemæssige tekniske aktiviteter til måling af og kontrol med kvaliteten af de indsamlede oplysninger og estimater med henblik på at sikre dataintegritet, korrekthed og fuldstændighed, identificering og afhjælpning af fejl og udeladelser, dokumentering og arkivering af data og andet anvendt materiale samt registrering af alle kvalitetssikringsaktiviteter
- 6) »indikator«: en kvantitativ eller kvalitativ faktor eller variabel, der bidrager til bedre forståelse af fremskridtene med gennemførelsen af politikker og foranstaltninger samt tendenserne for drivhusgasemissioner
- 7) »tildelt emissionsenhed« eller »AAU«: enhed, der tildeles i henhold til de relevante bestemmelser i bilaget til beslutning 13/CMP.1 fra konferencen af UNFCCC-parterne, der fungerer som møde for parterne i Kyotoprotokollen (beslutning 13/CMP.1) eller i andre relevante beslutninger truffet af organer under UNFCCC eller Kyotoprotokollen
- 8) »optagsenhed« eller »RMU«: enhed, der fastlægges i henhold til de relevante bestemmelser i bilaget til beslutning 13/CMP.1 eller i andre relevante beslutninger truffet af organer under UNFCCC eller Kyotoprotokollen

- 9) »emissionsreduktionsenhed« eller »ERU«: enhed, der fastlægges i henhold til de relevante bestemmelser i bilaget til beslutning 13/CMP.1 eller i andre relevante beslutninger truffet af organer under UNFCCC eller Kyotoprotokollen
- 10) »godkendt emissionsreduktion« eller »CER«: enhed fastlagt i henhold til artikel 12 i Kyotoprotokollen og krav i henhold til denne samt de relevante bestemmelser i bilaget til beslutning 13/CMP.1 eller i andre relevante beslutninger truffet af organer under UNFCCC eller Kyotoprotokollen
- 11) »godkendt midlertidig emissionsreduktion« eller »tCER«: enhed fastlagt i henhold til artikel 12 i Kyotoprotokollen og krav i henhold til dertil samt de relevante bestemmelser i bilaget til beslutning 13/CMP.1 eller i andre relevante beslutninger truffet af organer under UNFCCC eller Kyotoprotokollen, dvs. kreditter for optag af emissioner, der er godkendt til et skovplantnings- eller genplantningsprojekt under mekanismen for bæredygtig udvikling (CDM), som erstattes ved udløbet ved afslutningen af anden forpligtelsesperiode
- 12) »godkendt langfristet emissionsreduktion« eller »lCER«: enhed fastlagt i henhold til artikel 12 i Kyotoprotokollen og krav i henhold til denne samt de relevante bestemmelser i bilaget til beslutning 13/CMP.1 eller i andre relevante beslutninger truffet af instanserne under UNFCCC eller Kyotoprotokollen, dvs. kreditter for langfristet optag af emissioner, der er godkendt til et skovrejsnings- og skovenplantningsprojekt under CDM, som erstattes ved udløbet ved afslutningen af projektets krediteringsperiode eller i tilfælde af storage reversal eller ikkeforelæggelse af en godkendelsesrapport
- 13) »nationalt register«: register i form af en standardiseret elektronisk database, der indeholder oplysninger om udstedelse, besiddelse, overførsel, erhvervelse, annullering, tilbagetrækning, fremførsel og erstatning af eller ændring af udløbsdatoen — alt efter hvad der er relevant — for AAU'er, RMU'er, ERU'er, CER'er, tCER'er og lCER'er
- 14) »politikker og foranstaltninger«: alle instrumenter, der har til formål at gennemføre forpligtelserne i henhold til artikel 4, stk. 2, litra a) og b), i UNFCCC, hvilket kan omfatte sådanne, der ikke har begrænsning og reduktion af drivhusgasemissioner som deres primære formål
- 15) »system for politikker og foranstaltninger og fremskrivninger«: system af institutionelle, juridiske og procedurmæssige ordninger oprettet til rapportering om politikker og foranstaltninger og fremskrivninger af menneskeskabte emissioner fra kilder og optag gennem dræn af drivhusgasser, der ikke er reguleret af Montrealprotokollen, jf. kravet i artikel 12 i denne forordning
- 16) »ex ante-vurdering af politikker og foranstaltninger«: evaluering af de fremskrevne virkninger af en politik eller foranstaltning
- 17) »ex post-vurdering af politikker og foranstaltninger«: evaluering af de tidligere virkninger af en politik eller foranstaltning
- 18) »fremskrivninger uden foranstaltninger«: fremskrivninger af menneskeskabte drivhusgasemissioner fra kilder og optag gennem dræn, der ikke medtager virkningerne af alle politikker og foranstaltninger, der planlægges, vedtages eller gennemføres efter det år, der vælges som udgangspunkt for den relevante fremskrivning
- 19) »fremskrivninger med foranstaltninger«: fremskrivninger af menneskeskabte drivhusgasemissioner fra kilder og optag gennem dræn, der omfatter virkningerne i form af reducerede drivhusgasemissioner af vedtagne og gennemførte politikker og foranstaltninger
- 20) »fremskrivninger med supplerende foranstaltninger«: fremskrivninger af menneskeskabte drivhusgasemissioner fra kilder og optag gennem dræn, der omfatter virkningerne i form af reducerede drivhusgasemissioner af politikker og foranstaltninger, som er vedtaget og gennemført for at modvirke klimaændringerne, samt politikker og foranstaltninger, som er planlagt med henblik herpå
- 21) »følsomhedsanalyse«: undersøgelse af en modelalgoritme eller antagelse for at vurdere, hvor følsomme eller stabile de resulterende data fra en model er i forhold til variationer i inputdata eller de underliggende hypoteser. Den gennemføres ved at ændre i inputværdierne eller modelligningerne, hvorefter man iagttager, hvordan resultaterne af modellen varierer
- 22) »støtte til modvirkning af klimaændringer«: støtte til aktiviteter i udviklingslande, der bidrager til målet om at stabilisere drivhusgaskoncentrationerne i atmosfæren på et niveau, som kan forhindre farlig menneskeskabt indvirkning på klimasystemet
- 23) »støtte til tilpasning til klimaændringer«: støtte til aktiviteter i udviklingslande, der har til formål at mindske menneskeskabte eller naturlige systemers sårbarhed over for virkningerne af klimaændringer og klimarelaterede risici ved at opretholde eller øge udviklingslandenes tilpasningsevne og modstandsdygtighed
- 24) »tekniske ændringer«: justeringer af estimerne i de nationale drivhusgasopgørelser, der udarbejdes i forbindelse med revisionen foretaget i henhold til artikel 19, når de indsendte opgørelsesdata er ufuldstændige eller udarbejdet på en måde, som ikke er i overensstemmelse med relevante internationale regler eller EU-regler og retningslinjer, og som skal erstatte de oprindeligt indsendte estimer

25) »genberegninger« i henhold til UNFCCC's rapporteringsretningslinjer for de årlige opgørelser: en procedure for revurdering af menneskeskabte drivhusgasemissioner fra kilder og optag gennem dræn for tidligere indsendte opgørelser som følge af ændringer i metodologi eller af den måde hvorpå emissionsfaktorer og aktivitetsdata indhentes og anvendes; medtagelsen af nye kilde- og optagskategorier eller nye gasarter eller ændringer i drivhusgassernes globale opvarmningspotentiale.

KAPITEL 2

STRATEGIER FOR KULSTOFFATTIG UDVIKLING

Artikel 4

Strategier for kulstoffattig udvikling

1. Medlemsstaterne og, på Unionens vegne, Kommissionen forbereder deres strategier for kulstoffattig udvikling i overensstemmelse med rapporteringsprocedurerne vedtaget internationalt i forbindelse med UNFCCC-processen for at bidrage til:

- a) gennemsigtig og præcis overvågning af medlemsstaternes faktiske og forventede fremskridt, herunder bidraget fra Unionens foranstaltninger, hvad angår opfyldelsen af Unionens og medlemsstaternes forpligtelser vedrørende begrænsning eller reduktion af emissioner af alle drivhusgasser ifølge UNFCCC og Kyotoprotokollen
- b) opfyldelse af medlemsstaternes forpligtelser vedrørende reduktion af drivhusgasemissioner i henhold til beslutning nr. 406/2009/EF og gennemførelse af langsigtede emissionsreduktioner og forbedret optag gennem dræn inden for alle sektorer i overensstemmelse med Unionens mål om — i forbindelse med de nødvendige reduktioner, som de udviklede lande ifølge IPCC skal gennemføre som gruppe — at nedbringe emissionerne med 80 til 95 % på en omkostnings-effektiv måde inden 2050 sammenholdt med 1990-niveauerne.

2. Medlemsstaterne aflægger rapport til Kommissionen om status over gennemførelsen af deres strategier for kulstoffattig udvikling senest den 9. januar 2015 eller i henhold til internationalt aftalte tidsfrister i forbindelse med UNFCCC-processen.

3. Kommissionen og medlemsstaterne giver umiddelbart offentligheden adgang til deres respektive strategier for kulstoffattig udvikling og eventuelle ajourføringer af disse.

KAPITEL 3

RAPPORTERING OM HISTORISKE DRIVHUSGASEMISSIONER OG OPTAG

Artikel 5

Nationale opgørelsessystemer

1. Medlemsstaterne indfører, driver og søger løbende at forbedre nationale opgørelsessystemer i overensstemmelse med

UNFCCC-kravene til nationale systemer for at estimere menneskeskabte emissioner fra kilder og optag gennem dræn af de drivhusgasser, der er opført på listen i bilag I til denne forordning, og for at sikre rettidighed, gennemsigtighed, nøjagtighed, ensartethed, sammenlignelighed og fuldstændighed i deres drivhusgasopgørelser.

2. Medlemsstater sikrer, at deres kompetente opgørelsesmyndigheder har adgang til:

- a) rapporterede data og metoder for aktiviteter og anlæg i henhold til direktiv 2003/87/EF med henblik på udarbejdelse af nationale drivhusgasopgørelser for at sikre ensartethed i de rapporterede drivhusgasemissioner under Unionens emissionshandelsordning og i de nationale drivhusgasopgørelser
- b) hvor det er relevant, data indsamlet gennem rapporteringssystemerne om fluorholdige gasser inden for de forskellige sektorer, som er indført i henhold til artikel 6, stk. 4, i forordning (EF) nr. 842/2006 med henblik på udarbejdelse af nationale drivhusgasopgørelser
- c) hvor det er relevant, emissioner, underliggende data og metodologier rapporteret af anlæg i henhold til forordning (EF) nr. 166/2006 med henblik på udarbejdelse af nationale drivhusgasopgørelser
- d) data rapporteret i henhold til forordning (EF) nr. 1099/2008.

3. Medlemsstaterne sikrer, at deres kompetente opgørelsesmyndigheder, hvis det er relevant:

- a) gør brug af rapporteringssystemer oprettet i henhold til artikel 6, stk. 4, i forordning (EF) nr. 842/2006 for at forbedre vurderingen af fluorholdige gasser i de nationale drivhusgasopgørelser
- b) er i stand til at gennemføre de årlige kontroller af overensstemmelsen, jf. artikel 7, stk. 1, litra l) og m).

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte regler for strukturen, formatet og indsendelsesprocessen for oplysninger om nationale opgørelsessystemer og om krav til etableringen, driften og funktionen af nationale opgørelsessystemer i overensstemmelse med de relevante beslutninger vedtaget af organer under UNFCCC eller Kyotoprotokollen eller af organer nedsat i henhold til aftaler, som er afledt af eller afløser dem. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 26, stk. 2.

Artikel 6

Unionens opgørelsessystem

1. Der oprettes hermed et EU-opgørelsessystem med henblik på at sikre rettidighed, gennemsigtighed, nøjagtighed, ensartethed, sammenlignelighed og fuldstændighed i de nationale opgørelser med hensyn til Unionens drivhusgasopgørelse. Kommissionen administrerer, vedligeholder og søger løbende at forbedre dette system, som indeholder:

- a) et program for kvalitetssikring og -kontrol, herunder opstilling af kvalitetsmålsætninger og udformning af en plan for kvalitetssikring og kvalitetskontrol af opgørelsen. Kommissionen bistår medlemsstaterne med gennemførelsen af programmer for kvalitetssikring og -kontrol
- b) en procedure for i samråd med den berørte medlemsstat at anslå data, der mangler i en national opgørelse
- c) de revisioner af medlemsstaternes drivhusgasopgørelser, der er omhandlet i artikel 19.

2. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 25 vedrørende de væsentlige krav til Unionens opgørelsessystem med henblik på opfyldelse af forpligtelserne i henhold til beslutning 19/CMP.1. Kommissionen vedtager ingen bestemmelser i henhold til stk. 1, som er mere byrdefulde for medlemsstaterne at overholde end bestemmelser, der er fastsat i retsakter vedtaget i henhold til artikel 3, stk. 3, og artikel 4, stk. 2, i beslutning nr. 280/2004/EF.

Artikel 7

Drivhusgasopgørelser

1. Senest den 15. januar hvert år (år X) fastsætter og rapporterer medlemsstaterne følgende til Kommissionen:

- a) deres menneskeskabte emissioner af drivhusgasser, som er opført på listen i bilag I til denne forordning, og de menneskeskabte emissioner af drivhusgasser, som omhandlet i artikel 2, stk. 1, i beslutning nr. 406/2009/EF for året X-2, i overensstemmelse med UNFCCC's rapporteringskrav. Med forbehold af rapportering om de drivhusgasser, der er opført på listen i bilag I til denne forordning, sættes CO₂-emissioner fra IPCC-kildekategorien »1.A.3.A Civil luftfart« lig nul med henblik på artikel 3 og artikel 7, stk. 1, i beslutning nr. 406/2009/EF
- b) data i overensstemmelse med UNFCCC's rapporteringskrav om deres menneskeskabte emissioner af kulilte (CO), svovldioxid (SO₂), nitrogenoxider (NO_x) og flygtige organiske forbindelser, jf. de data, der allerede er rapporteret for året

X-2 i henhold til artikel 7 i direktiv 2001/81/EF og FN-ECE-konventionen om grænseoverskridende luftforurening over store afstande

- c) deres menneskeskabte drivhusgasemissioner fra kilder og CO₂-optag gennem dræn, som skyldes LULUCF, for året X-2, i overensstemmelse med UNFCCC's rapporteringskrav
- d) deres menneskeskabte drivhusgasemissioner fra kilder og CO₂-optag gennem dræn, som skyldes LULUCF-aktiviteter i henhold til afgørelse nr. 529/2013/EU og Kyotoprotokollen, og oplysninger om bogføring af disse drivhusgasemissioner og optag fra LULUCF-aktiviteter, i overensstemmelse med afgørelse nr. 529/2013/EU og artikel 3, stk. 3 og 4, i Kyotoprotokollen samt relevante beslutninger i henhold hertil for årene mellem 2008 eller andre gældende år og året X-2. Hvis medlemsstaterne bogfører forvaltning af dyrkede arealer, forvaltning af græsarealer, genplantning eller dræning og genopretning af vådområder, rapporterer de desuden drivhusgasemissioner fra kilder og optag gennem dræn for hver af disse aktiviteter for det relevante basisår eller den relevante basisperiode som præciseret i bilag VI til afgørelse nr. 529/2013/EU og i bilaget til beslutning 13/CMP.1. Ved overholdelsen af deres rapporteringsforpligtelser i dette stykke og navnlig ved indsendelsen af oplysninger om emissioner og optag, som vedrører deres bogføringsforpligtelser, jf. afgørelse nr. 529/2013/EU, indsender medlemsstaterne oplysninger, der fuldt ud tager højde for de gældende IPCC-retningslinjer for god praksis for LULUCF
- e) eventuelle ændringer i de i litra a) til d) nævnte oplysninger for årene mellem det relevante basisår eller den relevante basisperiode og året X-3 med angivelse af årsagerne til disse ændringer
- f) oplysninger om indikatorer, jf. bilag III, for året X-2
- g) oplysninger fra deres nationale register om udstedelse, erhvervelse, besiddelse, overførsel, annullering, tilbagetrækning og fremførsel af AAU'er, RMU'er, ERU'er, CER'er, tCER'er og ICER'er for året X-1
- h) sammenfattende oplysninger om gennemførte overførsler i henhold til artikel 3, stk. 4 og 5, i beslutning nr. 406/2009/EF, for året X-1
- i) oplysninger om anvendelsen af den fælles gennemførelse, af CDM og af international emissionshandel i henhold til artikel 6, 12 og 17 i Kyotoprotokollen, eller andre fleksible mekanismer, som findes i andre instrumenter, som er vedtaget af konferencen af UNFCCC-parterne eller partskonferencen under UNFCCC, der tjener som møde for parterne til Kyotoprotokollen, med henblik på at opfylde deres kvantificerede forpligtelser til emissionsbegrænsning eller

reduktion i henhold til artikel 2 i beslutning 2002/358/EF og Kyotoprotokollen eller eventuelle fremtidige forpligtelser ifølge UNFCCC eller Kyotoprotokollen for året X-2

- j) oplysninger om de skridt, man har taget for at forbedre opgørelsesestimater, navnlig på de områder af opgørelsen, der har været genstand for justeringer eller anbefalinger som følge af ekspertrevisioner
- k) den faktiske eller skønnede tildeling af de kontrollerede emissioner, som rapporteres af anlæg og operatører under direktiv 2003/87/EF for kildekategorier i den nationale drivhusgasopgørelse, hvor det er muligt, og disse kontrollerede emissioners andel af de samlede rapporterede drivhusgasemissioner inden for disse kildekategorier for året X-2
- l) hvor det er relevant, resultaterne af kontrollerne af overensstemmelsen af de emissioner, der er rapporteret i drivhusgasopgørelserne for året X-2, med de kontrollerede emissioner, som er rapporteret under direktiv 2003/87/EF
- m) hvor det er relevant, resultaterne af kontrollerne overensstemmelsen af de oplysninger, der er anvendt til at estimere emissioner med henblik på udarbejdelse af drivhusgasopgørelserne for året X-2, med:
  - i) de data, der er anvendt til at udarbejde opgørelser over luftforurenende stoffer i henhold til direktiv 2001/81/EF
  - ii) data rapporteret i henhold til artikel 6, stk. 1, i forordning (EF) nr. 842/2006
  - iii) energidata rapporteret i henhold til artikel 4 i, og bilag B til, forordning (EF) nr. 1099/2008
- n) en beskrivelse af ændringer i det nationale opgørelsesystem
- o) en beskrivelse af ændringer i det nationale register
- p) oplysninger om deres plan for kvalitetssikring og kvalitetskontrol, en generel usikkerhedsvurdering, en generel vurdering af fuldstændigheden og, når disse foreligger, andre elementer i den nationale drivhusgasopgørelsesrapport, der er nødvendige for udarbejdelsen af rapporten om Unionens drivhusgasopgørelse.

I det første rapporteringsår i henhold til denne forordning skal medlemsstaterne underrette Kommissionen om enhver hensigt om at anvende artikel 3, stk. 4 og 5, i beslutning nr. 406/2009/EF.

2. Medlemsstaterne rapporterer foreløbige data til Kommissionen senest den 15. januar og endelige data senest den 15.

marts i det andet år efter afslutningen af hver regnskabsperiode fastsat i bilag I til afgørelse nr. 529/2013/EU som udarbejdet for deres LULUCF-regnskaber for den pågældende regnskabsperiode, jf. artikel 4, stk. 6, i nævnte afgørelse.

3. Senest den 15. marts hvert år fremsender medlemsstaterne deres fuldstændige og ajourførte rapport om deres nationale opgørelse til Kommissionen. Sådanne rapporter skal indeholde alle de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, samt eventuelle efterfølgende ajourføringer af disse oplysninger.

4. Senest den 15. april hvert år tilsender medlemsstaterne UNFCCC's sekretariat nationale opgørelser med de oplysninger, der indsendes til Kommissionen i henhold til stk. 3.

5. Kommissionen kompilerer hvert år i samarbejde med medlemsstaterne en EU-drivhusgasopgørelse og udarbejder en rapport om Unionens drivhusgasopgørelse og forelægger dem for UNFCCC's sekretariat senest den 15. april hvert år.

6. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 25 for at:

a) tilføje stoffer på eller fjerne stoffer fra listen over drivhusgasser i bilag I til denne forordning eller tilføje, fjerne eller ændre indikatorer i bilag III til denne forordning i overensstemmelse med de relevante beslutninger vedtaget af organer under UNFCCC eller Kyotoprotokollen eller af organer nedsat i henhold til aftaler, som er afledt af eller afløser dem

b) tage højde for ændringer i de globale opvarmningspotentialer og internationalt aftalte retningslinjer for opgørelser i overensstemmelse med de relevante beslutninger vedtaget af organer under UNFCCC eller Kyotoprotokollen eller af organer nedsat i henhold til aftaler, som er afledt af eller afløser dem.

7. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte reglerne for strukturen, formatet og processen for medlemsstaternes indsendelse af drivhusgasopgørelser i henhold til stk. 1 i overensstemmelse med de relevante beslutninger vedtaget af organer under UNFCCC eller Kyotoprotokollen eller af organer nedsat i henhold til aftaler, som er afledt af eller afløser dem. Disse gennemførelsesretsakter skal også fastsætte tidsplaner for samarbejde og samordning mellem Kommissionen og medlemsstaterne for så vidt angår udarbejdelsen af rapporten om Unionens drivhusgasopgørelse. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 26, stk. 2.

8. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte strukturen, formatet og processen for medlemsstaternes indsendelse af drivhusgasemissioner og optag i overensstemmelse med artikel 4 i afgørelse nr. 529/2013/EU. Ved vedtagelsen af disse gennemførelsesretsakter sikrer Kommissionen, at Unionens og UNFCCC's tidsfrister for overvågning og rapportering af disse oplysninger er forenelige med hinanden. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 26, stk. 2.

Artikel 8

Tilnærmede drivhusgasopgørelser

1. Senest den 31. juli hvert år (år X) tilsender medlemsstaterne om muligt Kommissionen tilnærmede drivhusgasopgørelser for året X-1. Kommissionen skal på grundlag af medlemsstaternes tilnærmede drivhusgasopgørelser eller, hvis en medlemsstat ikke har meddelt sine tilnærmede opgørelser inden denne dato, på grundlag af sine egne estimater hvert år compilere en tilnærmet drivhusgasopgørelse for Unionen. Kommissionen stiller disse oplysninger til rådighed for offentligheden senest den 30. september hvert år.

2. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte strukturen, formatet og indsendelsesprocessen for medlemsstaternes tilnærmede drivhusgasopgørelser i henhold til stk. 1. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 26, stk. 2.

Artikel 9

Procedurer for udarbejdelse af emissionsestimater med henblik på kompilering af EU-opgørelsen

1. Kommissionen udfører en første kontrol af nøjagtigheden af de data, som medlemsstaterne indsender i henhold til artikel 7, stk. 1. Den sender resultaterne af denne kontrol til medlemsstaterne senest seks uger efter indsendelsesfristen. Medlemsstaterne skal svare på relevante spørgsmål som følge af den første kontrol senest den 15. marts samtidig med indsendelse af den endelige opgørelse for året X-2.

2. Indsender en medlemsstat ikke de opgørelsesdata, der er nødvendige for kompileringen af EU-opgørelsen inden den 15. marts, kan Kommissionen udarbejde overslag for at supplere de af medlemsstaterne indsendte data i samråd og tæt samarbejde med den pågældende medlemsstat. Hertil anvender Kommissionen de gældende retningslinjer for udarbejdelse af de nationale drivhusgasopgørelser.

KAPITEL 4

REGISTRE

Artikel 10

Oprettelse og drift af registre

1. Unionen og medlemsstaterne opretter og vedligeholder registre for at kunne foretage nøjagtige opgørelser over — alt efter hvad der er relevant — udstedelse, besiddelse, overførsel,

erhvervelse, annullering, tilbagetrækning, fremførsel eller erstatning af eller ændring af udløbsdatoen — alt efter hvad der er relevant — for AAU'er, RMU'er, ERU'er, CER'er, tCER'er og ICER'er. Medlemsstaterne kan også bruge disse registre til at udarbejde nøjagtige opgørelser over de i artikel 11a, stk. 5, i direktiv 2003/87/EF omtalte enheder.

2. Unionen og medlemsstaterne kan føre deres registre inden for rammerne af et konsolideret system sammen med en eller flere andre medlemsstater.

3. De i stk. 1 i denne artikel nævnte data stilles til rådighed for den centrale administrator, udpeget i medfør af artikel 20 i direktiv 2003/87/EF.

4. Kommissionen bemyndiges til at vedtage delegerede retsakter efter artikel 25 med henblik på at oprette det EU-register, der er omhandlet i stk. 1 i nærværende artikel.

Artikel 11

Tilbagetrækning af enheder i henhold til Kyotoprotokollen

1. Efter færdiggørelsen af revisionen af deres nationale opgørelser i henhold til Kyotoprotokollen for hvert år for den første forpligtelsesperiode i henhold til Kyotoprotokollen, herunder afhjælpning af eventuelle gennemførelsesproblemer, fjerner medlemsstaterne AAU'er, RMU'er, ERU'er, CER'er, tCER'er og ICER'er svarende til deres nettoemissioner i årets løb fra registret.

2. For det sidste år af den første forpligtelsesperiode i henhold til Kyotoprotokollen fjerner medlemsstaterne enheder fra registret inden udgangen af den supplerende periode for opfyldelsen af forpligtelserne i henhold til beslutning 11/CMP.1 fra konferencen af UNFCCC-parterne, der fungerer som møde for parterne til Kyotoprotokollen.

KAPITEL 5

RAPPORTERING OM POLITIKKER OG FORANSTALTNINGER OG OM FREMSKRIVNINGER AF MENNESKESKABTE DRIVHUSGASEMISSIONER FRA KILDER OG OPTAG Gennem DRÆN

Artikel 12

Nationale systemer og EU-systemet for politikker og foranstaltninger og fremskrivninger

1. Senest den 9. juli 2015 skal medlemsstaterne og Kommissionen oprette, drive og løbende søge at forbedre henholdsvis de nationale systemer og EU-systemet for rapportering om politikker og foranstaltninger og for rapportering om fremskrivninger af menneskeskabte drivhusgasemissioner fra kilder og optag gennem dræn. Disse systemer omfatter de relevante institutionelle, juridiske og proceduremæssige ordninger inden for en medlemsstat og Unionen til politikevaluering og udarbejdelse af fremskrivninger af menneskeskabte drivhusgasemissioner fra kilder og optag gennem dræn.

2. Medlemsstaterne og Kommissionen tilstræber rettidighed, gennemsigtighed, nøjagtighed, ensartethed, sammenlignelighed og fuldstændighed for de rapporterede oplysninger om politikker og foranstaltninger og fremskrivninger af menneskeskabte drivhusgasemissioner fra kilder og optag gennem dræn, jf. artikel 13 og 14, herunder, når det er relevant, brug og anvendelse af data, metoder og modeller, samt gennemførelse af kvalitetssikrings- og kvalitetskontrolaktiviteter og følsomhedsanalyser.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter om strukturen, formatet og indsendelsesprocessen for oplysninger om nationale systemer og EU-systemer for politikker og foranstaltninger og fremskrivninger, jf. stk. 1 og 2 i denne artikel, artikel 13 og artikel 14, stk. 1, og i overensstemmelse med de relevante beslutninger vedtaget af organer under UNFCCC eller Kyotoprotokollen eller af organer nedsat i henhold til aftaler, som er afledt af eller afløser dem. Kommissionen sikrer konsekvens i forhold til internationalt aftalte rapporteringskrav, og at Unionens og internationale tidsfrister for overvågning og rapportering af disse oplysninger er forenelige med hinanden. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 26, stk. 2.

Artikel 13

Rapportering om politikker og foranstaltninger

1. Senest den 15. marts 2015 og hvert andet år derefter fremsender medlemsstaterne følgende til Kommissionen:

- a) en beskrivelse af deres nationale system for rapportering om politikker og foranstaltninger eller grupper af foranstaltninger og for rapportering af fremskrivninger af menneskeskabte drivhusgasemissioner fra kilder og optag gennem dræn i henhold til artikel 12, stk. 1, hvis en sådan beskrivelse ikke allerede er indsendt, eller oplysninger om eventuelle ændringer af dette system, når beskrivelsen allerede er indsendt
- b) ajourføringer vedrørende deres strategier for kulstoffattig udvikling, jf. artikel 4, og fremskridtene med gennemførelsen af disse strategier
- c) oplysninger om nationale politikker og foranstaltninger eller grupper af foranstaltninger og om gennemførelsen af EU-politikker og -foranstaltninger eller grupper af foranstaltninger, som begrænser eller reducerer drivhusgasemissioner fra kilder eller øger optag gennem dræn opstillet sektorvis og inddelt efter gasart eller gruppe af gasarter (HFC'er og PFC'er), der er opført på listen i bilag I. Disse oplysninger skal henvise til gældende og relevante nationale politikker eller EU-politikker og skal omfatte:
  - i) målsætningen for politikken eller foranstaltningen og en kort beskrivelse af politikken eller foranstaltningen
  - ii) arten af det anvendte politikinstrument
  - iii) status for gennemførelsen af politikken eller foranstaltningen eller gruppen af foranstaltninger
  - iv) indikatorer for overvågning og vurdering af fremskridt, hvis sådanne bruges
  - v) når disse foreligger, kvantitative estimater over virkningerne på emissioner fra kilder og optag gennem dræn af drivhusgasser opdelt på:
    - resultaterne af ex ante-vurderinger af virkningerne af de enkelte politikker og foranstaltninger eller grupper af politikker og foranstaltninger på modvirkning af klimaændringer. Der fremlægges overslag for fire år frem, der slutter på 0 eller 5, umiddelbart efter rapporteringsåret, idet der skelnes mellem drivhusgasemissioner, der er omfattet af henholdsvis direktiv 2003/87/EF og beslutning nr. 406/2009/EF
    - resultaterne af ex post-vurderingen af virkningerne af de enkelte politikker og foranstaltninger eller grupper af politikker og foranstaltninger på modvirkning af klimaændringer, idet der skelnes mellem drivhusgasemissioner, der er omfattet af henholdsvis direktiv 2003/87/EF og beslutning nr. 406/2009/EF
  - vi) når disse foreligger, skøn over de fremskrevne omkostninger og fordele ved politikker og foranstaltninger samt eventuelt overslag over de afholdte omkostninger og fordele ved politikker og foranstaltninger
  - vii) når disse foreligger, alle henvisninger til vurderinger og de underliggende tekniske rapporter, jf. stk. 3
- d) de i artikel 6, stk. 1, litra d), i beslutning nr. 406/2009/EF omtalte oplysninger
- e) oplysninger om, hvorvidt de enkelte medlemsstaters foranstaltninger udgør et betydeligt element i de nationale bestræbelser, samt i hvilken udstrækning den planlagte brug af fælles gennemførelse, af CDM og af international emissionshandel supplerer de hjemlige foranstaltninger i henhold til de relevante bestemmelser i Kyotoprotokollen og de herunder vedtagne beslutninger.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen enhver væsentlig ændring i de oplysninger, der rapporteres i henhold til denne artikel, som sker i rapporteringsperiodens første år, senest den 15. marts i det år, der følger efter den foregående rapport.

3. Medlemsstaterne offentliggør i elektronisk form alle relevante vurderinger af omkostningerne og virkningerne af de nationale politikker og foranstaltninger, når de foreligger, og alle relevante oplysninger om gennemførelsen af Unionens politikker og foranstaltninger, som begrænser eller reducerer drivhusgasemissioner fra kilder eller øger optaget gennem dræn sammen med alle eksisterende tekniske rapporter, der underbygger disse vurderinger. Disse vurderinger bør omfatte beskrivelser af de anvendte modeller og metodologier, definitioner og underliggende hypoteser.

Artikel 14

Rapportering om fremskrivninger

1. Senest den 15. marts 2015 og hvert andet år derefter rapporterer medlemsstaterne nationale fremskrivninger af menneskeskabte drivhusgasemissioner fra kilder og optag gennem dræn opdelt efter gasart eller gruppe af gasarter (HFC'er og PFC'er), der er opført på listen i bilag I og efter sektor, til Kommissionen. Disse fremskrivninger skal indeholde kvantitative estimater for fire år frem, der slutter på 0 eller 5, umiddelbart efter rapporteringsåret. I de nationale fremskrivninger tages der hensyn til alle politikker og foranstaltninger, der er indført på EU-plan, og omfatter:

- a) fremskrivninger uden foranstaltninger, når de foreligger, fremskrivninger med foranstaltninger, og, når de foreligger, fremskrivninger med supplerende foranstaltninger
- b) fremskrivninger over samlede drivhusgasemissioner og separate estimater for de formodede drivhusgasemissioner for de emissionskilder, der er omfattet af direktiv 2003/87/EF og af beslutning nr. 406/2009/EF
- c) virkningen af politikker og foranstaltninger, der er identificeret i henhold til artikel 13. Når sådanne politikker og foranstaltninger ikke er medtaget, skal dette klart markeres og forklares
- d) resultaterne af følsomhedsanalyser udført i forbindelse med fremskrivningerne
- e) alle relevante henvisninger til vurderinger og de tekniske rapporter, der danner grundlag for disse fremskrivninger, jf. stk. 4.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen enhver væsentlig ændring i de oplysninger, der rapporteres i henhold til denne artikel, som sker i rapporteringsperiodens første år, senest den 15. marts i det år, der følger efter den foregående rapport.

3. Medlemsstaterne rapporterer de mest ajourførte fremskrivninger, som de har til rådighed. Hvis en medlemsstat ikke indsender fuldstændige fremskrivningsestimater inden den 15. marts hvert andet år, og Kommissionen har fastslået, at manglerne ved estimaterne ikke kan afhjælpes af denne medlemsstat, når de er identificeret gennem Kommissionens kvalitetssikrings- og kvalitetskontrolprocedurer, kan Kommissionen udarbejde de estimater, der er nødvendige for at kompilere EU-fremskrivningerne i samråd med den berørte medlemsstat.

4. Medlemsstaterne offentliggør i elektronisk form deres nationale fremskrivninger af drivhusgasemissioner fra kilder og optag gennem dræn sammen med relevante tekniske rapporter, der underbygger disse fremskrivninger. Disse fremskrivninger bør omfatte beskrivelser af de anvendte modeller og metodologier, definitioner og underliggende hypoteser.

KAPITEL 6

RAPPORTERING AF ANDRE OPLYSNINGER AF RELEVANS FOR KLIMAÆNDRINGER

Artikel 15

Rapportering om nationale tilpasningsforanstaltninger

Senest den 15. marts 2015 og hvert fjerde år derefter, afstemt efter deres rapportering til UNFCCC, rapporterer medlemsstaterne oplysninger om deres nationale tilpasningsplaner og -strategier til Kommissionen, idet de skitserer de gennemførte eller planlagte foranstaltninger for at lette tilpasningen til klimaændring. Disse oplysninger skal omfatte hovedmålene og den berørte kategori af indvirkning på klimaændringer (f.eks. oversvømmelse, stigende vandstand i havene, ekstreme temperaturer, tørke og andre ekstreme vejrphænomener).

Artikel 16

Rapportering om økonomisk og teknisk bistand til udviklingslandene

1. Medlemsstaterne samarbejder med Kommissionen med henblik på Unionens og medlemsstaternes rettidige og sammenhængende rapportering om den bistand, der ydes udviklingslandene, i overensstemmelse med de relevante gældende bestemmelser i UNFCCC, herunder ethvert fælles format, som der er opnået enighed om i forbindelse med UNFCCC, og med henblik på at sikre årlig rapportering senest den 30. september.

2. Hvor det er relevant under UNFCCC, bestræber medlemsstaterne sig på at forelægge oplysninger om økonomiske strømme baseret på de såkaldte »Riomarkører« for støtte til modvirkning af klimaændringer og støtte til tilpasning til klimaændringer, som OECD's Komité for Udviklingsbistand har udviklet, og metodologiske oplysninger om gennemførelsen af metodologier for Riomarkørerne for klimaændringer.

3. Vedrører de oplysninger, der rapporteres, mobiliserede private økonomiske strømme, skal oplysningerne omfatte de definitioner og metodologier, der er anvendt til at fastlægge tallene.

4. I overensstemmelse med beslutninger vedtaget af organer under UNFCCC eller Kyotoprotokollen eller af organer nedsat i henhold til aftaler, som er afledt af eller afløser dem, skal oplysninger om ydet støtte omfatte oplysninger om støtte til modvirkning, tilpasning, kapacitetsopbygning og teknologioverførsel og, hvis det er muligt, oplysninger om, hvorvidt de økonomiske ressourcer er nye og supplerende.

Artikel 17

Rapportering om brugen af auktionsindtægter og projektkreditter

1. Senest den 31. juli hvert år (år X) indsender medlemsstaterne følgende til Kommissionen for året X-1:

- a) en detaljeret begrundelse, jf. artikel 6, stk. 2, i beslutning nr. 406/2009/EF
- b) oplysninger om brugen af indtægter, som medlemsstaten har genereret ved auktionering af kvoter i henhold til artikel 10, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF, i løbet af året X-1, som skal omfatte oplysninger om sådanne indtægter, der er blevet brugt til et eller flere af de formål, der er præciseret i artikel 10, stk. 3, i dette direktiv, eller en til disse indtægter svarende økonomisk værdi og de foranstaltninger, der er truffet i medfør af denne artikel
- c) oplysninger om brugen, som fastsat af medlemsstaten, af alle de indtægter, som medlemsstaten har genereret ved auktionering af kvoter til luftfarten, i henhold til artikel 3d, stk. 1 eller 2, i direktiv 2003/87/EF; disse oplysninger indsendes i henhold til artikel 3d, stk. 4, i det nævnte direktiv
- d) de i artikel 6, stk. 1, litra b), i beslutning nr. 406/2009/EF nævnte oplysninger og oplysninger om, hvordan deres indkøbspolitik styrker mulighederne for indgåelse af en international aftale om klimaændringer.
- e) oplysninger om anvendelse af artikel 11b, stk. 6, i direktiv 2003/87/EF for så vidt angår projektaktiviteter for vandkraftanlæg med en kapacitet på over 20 MW.

2. Auktionsindtægter, der ikke er udbetalt på det tidspunkt, hvor en medlemsstat indsender en rapport til Kommissionen i henhold til denne artikel, skal kvantificeres og rapporteres i rapporter for de efterfølgende år.

3. Medlemsstaterne skal offentliggøre de rapporter, der indsendes til Kommissionen i henhold til denne artikel. Kommissionen stiller aggregerede EU-oplysninger til rådighed for offentligheden i en let tilgængelig form.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte strukturen, formatet og indsendelsesprocessen for medlemsstaternes rapportering af oplysninger i henhold til denne artikel. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 26, stk. 2.

Artikel 18

Toårige rapporter og nationale meddelelser

1. EU og medlemsstaterne indsender toårige rapporter i overensstemmelse med beslutning 2/CP.17 fra konferencen for UNFCCC-parterne (beslutning 2/CP.17) eller efterfølgende relevante beslutninger vedtaget af organer under UNFCCC og nationale meddelelser i overensstemmelse med artikel 12 i UNFCCC til UNFCCC's sekretariat.

2. Medlemsstaterne indsender kopier af de nationale meddelelser og toårige rapporter, der er indsendt til UNFCCC's sekretariat, til Kommissionen.

KAPITEL 7

EU-EKSPERTREVISION AF DRIVHUSGASEMISSIONER

Artikel 19

Revision af opgørelsen

1. Kommissionen gennemfører en samlet revision af dataene i de nationale opgørelser, som medlemsstaterne indsender i henhold til artikel 7, stk. 4, i denne forordning, for at fastslå den årlige emissionstildeling i henhold til artikel 3, stk. 2, fjerde afsnit, i beslutning nr. 406/2009/EF med henblik på anvendelse af artikel 20 og 27 i denne forordning og med henblik på at overvåge, hvorvidt medlemsstaterne gennemfører deres reduktioner eller begrænsninger af drivhusgasemissioner i henhold til artikel 3 og 7 i beslutning nr. 406/2009/EF i de år, hvor der gennemføres en samlet revision.

2. Begyndende med de data, der rapporteres for 2013, skal Kommissionen gennemføre en årlig revision af de data i de nationale opgørelser, som medlemsstaterne rapporterer i henhold til artikel 7, stk. 1, i denne forordning, og som er relevante for overvågningen af medlemsstaternes reduktioner eller begrænsninger af drivhusgasemissioner i henhold til artikel 3 og 7 i beslutning nr. 406/2009/EF og eventuelle andre reduktioner eller begrænsninger i drivhusgasemissioner i henhold til EU-lovgivning. Medlemsstaterne skal deltage fuldt ud i denne proces.

3. Den i stk. 1 nævnte samlede revision omfatter:

- a) kontroller af de rapporterede oplysningers gennemsigthed, nøjagtighed, ensartethed, sammenlignelighed og fuldstændighed
- b) kontroller med henblik på at identificere tilfælde, hvor opgørelsesdata udarbejdes på en måde, der er uforenelig med vejledningerne i UNFCCC eller EU-reglerne, og

c) eventuelt, beregning af de resulterende nødvendige tekniske ændringer i samråd med medlemsstaterne.

4. De årlige revisioner skal omfatte de kontroller, der er omhandlet i stk. 3, litra a). Hvis en medlemsstat i samråd med Kommissionen anmoder herom eller hvis disse kontroller identificerer betydelige problemer som f.eks.:

a) anbefalinger fra tidligere EU- eller UNFCCC-revisioner, som ikke er blevet fulgt op, eller spørgsmål, som en medlemsstat ikke har forklaret, eller

b) for høje eller for lave overslag i forbindelse med en central kategori i en medlemsstats opgørelse

skal den årlige opgørelse for den pågældende medlemsstat også omfatte de kontroller, der er omhandlet i stk. 3, litra b), med henblik på, at de beregninger, der er omhandlet i stk. 3, litra c), kan foretages.

5. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på at fastlægge tidsplaner og skridt for gennemførelse af de i henholdsvis stk. 1 og 2 i denne artikel omhandlede samlede og årlige revisioner, herunder opgaverne i stk. 3 og 4 i denne artikel, og på at sikre passende høring af medlemsstaterne hvad angår revisionernes konklusioner. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 26, stk. 2.

6. Kommissionen beregner ved hjælp af en gennemførelsesretsakt den samlede mængde emissioner for det relevante år i henhold til de korrigerede opgørelsesdata for de enkelte medlemsstater efter afslutningen af den relevante revision.

7. De oplysninger for de enkelte medlemsstater, der findes i de registre, der er etableret i henhold til artikel 11 i beslutning nr. 406/2009/EF og artikel 19 i direktiv 2003/87/EF pr. den dato, der falder fire måneder fra datoen for offentliggørelse af en gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til stk. 6 i denne artikel, er relevante for anvendelsen af artikel 7, stk. 1, i beslutning nr. 406/2009/EF. De omfatter ændringer af disse data, der skyldes, at den pågældende medlemsstat udnytter fleksibiliteten i henhold til artikel 3 og 5 i beslutning nr. 406/2009/EF.

Artikel 20

Håndtering af virkningerne af genberegninger

1. Når den samlede revision af opgørelsesdata vedrørende året 2020 er afsluttet i henhold til artikel 19, beregner

Kommissionen i overensstemmelse med formlen i bilag II summen af virkningerne af de genberegnete drivhusgas-emissioner for de enkelte medlemsstater.

2. Med forbehold af artikel 27, stk. 2, i denne forordning anvender Kommissionen blandt andet den i stk. 1 i denne artikel anførte sum, når den foreslår målene for emissionsreduktioner eller -begrænsninger for de enkelte medlemsstater for perioden efter 2020 i henhold til artikel 14 i beslutning nr. 406/2009/EF.

3. Kommissionen offentliggør straks resultaterne af de beregninger, der foretages i henhold til stk. 1.

KAPITEL 8

RAPPORTERING AF FREMSKRIDT I RETNING AF UNIONENS FORPLIGTELSE OG INTERNATIONALE FORPLIGTELSE

Artikel 21

Rapportering af fremskridt

1. Kommissionen vurderer hvert år på baggrund af de i henhold til denne forordning rapporterede oplysninger og i samråd med medlemsstaterne Unionens og medlemsstaternes fremskridt i retning af at opfylde følgende med henblik på at afgøre, hvorvidt der er gjort tilstrækkelige fremskridt:

a) forpligtelserne i henhold til artikel 4 i UNFCCC og artikel 3 i Kyotoprotokollen som nærmere defineret i beslutninger vedtaget af konferencen af UNFCCC-parterne eller af konferencen af UNFCCC-parterne, der tjener som møde for parterne til Kyotoprotokollen. En sådan vurdering baseres på de oplysninger, der er rapporteret i henhold til artikel 7, 8, 10 og 13-17

b) forpligtelser i henhold til artikel 3 i beslutning nr. 406/2009/EF. En sådan vurdering baseres på de oplysninger, der er rapporteret i henhold til artikel 7, 8, 13 og 14.

2. Kommissionen vurderer hvert andet år luftfartens samlede indvirkning på det globale klima, herunder i form af ikke-CO₂-relaterede emissioner eller virkninger baseret på emissionsdata fra medlemsstaterne i henhold til artikel 7, og forbedrer denne vurdering med henvisning til henholdsvis de videnskabelige fremskridt og data for flytrafikken.

3. Senest den 31. oktober hvert år forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, hvori den sammenfatter konklusionerne af de i stk. 1 og 2 nævnte vurderinger.

*Artikel 22***Rapport om den supplerende periode for opfyldelse af forpligtelser under Kyotoprotokollen**

Unionen og hver enkelt medlemsstat forelægger UNFCCC's sekretariat en rapport om den supplerende periode for opfyldelse af forpligtelser fastlagt i stk. 3 i beslutning 13/CMP.1, ved udløbet af denne periode.

KAPITEL 9

SAMARBEJDE OG STØTTE*Artikel 23***Samarbejde mellem medlemsstaterne og Unionen**

Medlemsstaterne og Unionen sørger for fuldstændigt og effektivt samarbejde og samordning med hinanden i forbindelse med forpligtelser efter denne forordning vedrørende:

- a) kompileringen af Unionens drivhusgasopgørelse og udarbejdelsen af rapporten om Unionens drivhusgasopgørelse i medfør af artikel 7, stk. 5
- b) udarbejdelse af Unionens nationale meddelelse i henhold til artikel 12 i UNFCCC og Unionens toårige rapport i henhold til beslutning 2/CP.17 eller efterfølgende relevante beslutninger vedtaget af organer under UNFCCC
- c) revisions- og overholdelsesprocedurer ifølge UNFCCC og Kyotoprotokollen i overensstemmelse med gældende beslutninger ifølge UNFCCC eller Kyotoprotokollen samt Unionens procedure for revision af medlemsstaternes drivhusgasopgørelser efter artikel 19 i denne forordning
- d) eventuelle justeringer i henhold til artikel 5, stk. 2, i Kyotoprotokollen eller efter den i artikel 19 i denne forordning omtalte EU-revisionsproces eller andre ændringer af opgørelser og rapporter over opgørelser, som allerede er indsendt eller skal indsendes til UNFCCC's sekretariat
- e) kompilering af Unionens tilnærmede drivhusgasopgørelse efter artikel 8
- f) rapportering vedrørende tilbagetrækning af AAU'er, RMU'er, ERU'er, CER'er, tCER'er og lCER'er efter den i stk. 14 i beslutning 13/CMP.1 omtalte supplerende periode med henblik på at opfylde forpligtelserne i henhold til artikel 3, stk. 1, i Kyotoprotokollen.

*Artikel 24***Det Europæiske Miljøagenturs rolle**

Det Europæiske Miljøagentur bistår Kommissionen med gennemførelsen af artikel 6-9, 12-19 og 21 og 22 i

overensstemmelse med dets årlige arbejdsprogram. Dette omfatter bistand til:

- a) kompilering af Unionens drivhusgasopgørelse og udarbejdelsen af rapporten om Unionens drivhusgasopgørelse
- b) gennemførelse af kvalitetssikrings- og kvalitetskontrolprocedurer med henblik på udarbejdelsen af Unionens drivhusgasopgørelse
- c) udarbejdelse af estimater for data, der ikke er rapporteret gennem de nationale drivhusgasopgørelser
- d) gennemførelse af revisioner
- e) kompilering af Unionens tilnærmede drivhusgasopgørelse
- f) kompilering af oplysninger, som medlemsstaterne rapporterer om politikker og foranstaltninger og fremskrivninger
- g) gennemførelse af kvalitetssikrings- og kvalitetskontrolprocedurer for oplysninger, som medlemsstaterne rapporterer om fremskrivninger, politikker og foranstaltninger
- h) udarbejdelse af overslag over data om fremskrivninger, som medlemsstaterne ikke har rapporteret
- i) kompilering af de nødvendige data til Kommissionens årlige rapport til Europa-Parlamentet og Rådet
- j) formidling af oplysninger indsamlet under denne forordning, herunder vedligeholdelse og ajourføring af en database over medlemsstaternes modvirkningspolitikker og -foranstaltninger og den europæiske klimatilpasningsplatform om virkninger, sårbarheder og tilpasning til klimaændringer.

KAPITEL 10

DELEGATION*Artikel 25***Udøvelse af de delegerede beføjelser**

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 6, 7 og 10 tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 8. juli 2013. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af

femårsperioden. Delegationen af beføjelserne forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 6, 7 og 10 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er nævnt i afgørelsen, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 6, 7 og 10 i denne forordning træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med tre måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

KAPITEL 11

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 26

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg for klimaændringer. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til denne bestemmelse, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Denne forordning er bindende i sin helhed og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 21. maj 2013.

For Europa-Parlamentet vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

L. CREIGHTON

Formand

Artikel 27

Revision

1. Kommissionen undersøger regelmæssigt, om overvågnings- og rapporteringsprocedurerne under denne forordning er i overensstemmelse med fremtidige beslutninger vedrørende UNFCCC og Kyotoprotokollen eller anden EU-lovgivning. Kommissionen vurderer også regelmæssigt, om udviklingen inden for rammerne af UNFCCC fører til en situation, hvor forpligtelserne i henhold til denne forordning ikke længere er nødvendige, ikke står i rimeligt forhold til fordelene, behøver tilpasninger eller ikke er i overensstemmelse med eller overlapper rapporteringskravene i UNFCCC, og forelægger i givet fald Europa-Parlamentet og Rådet et lovgivningsmæssigt forslag.

2. Senest i december 2016 undersøger Kommissionen, om virkningen af brugen af IPCC-retningslinjerne for nationale drivhusgasopgørelser fra 2006 eller en betydelig ændring af UNFCCC's anvendte metodologier, når det gælder udarbejdelsen af drivhusgasopgørelserne, medfører en forskel på mere end 1 % i en medlemsstats samlede drivhusgasemissioner af relevans for artikel 3 i beslutning nr. 406/2009/EF, og den kan ændre medlemsstaternes årlige emissionstildelinger, jf. artikel 3, stk. 2, fjerde afsnit, i beslutning nr. 406/2009/EF.

Artikel 28

Ophævelse

Beslutning nr. 280/2004/EF ophæves. Henvisninger til den ophævede beslutning gælder som henvisninger til denne forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag IV.

Artikel 29

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen for dens offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

BILAG I

DRIVHUSGASSER

Kuldioxid (CO₂)

Metan (CH₄)

Nitrogenoxid (N₂O)

Svovlhexafluorid (SF₆)

Nitrogentrifluorid (NF₃)

Hydrofluorcarboner (HFC):

— HFC-23 CHF₃

— HFC-32 CH₂F₂

— HFC-41 CH₃F

— HFC-125 CHF₂CF₃

— HFC-134 CHF₂CHF₂

— HFC-134a CH₂FCF₃

— HFC-143 CH₂FCHF₂

— HFC-143a CH₃CF₃

— HFC-152 CH₂FCH₂F

— HFC-152a CH₃CHF₂

— HFC-161 CH₃CH₂F

— HFC-227ea CF₃CHF₂CF₃

— HFC-236cb CF₃CF₂CH₂F

— HFC-236ea CF₃CHFCHF₂

— HFC-236fa CF₃CH₂CF₃

— HFC-245fa CHF₂CH₂CF₃

— HFC-245ca CH₂FCF₂CHF₂

— HFC-365mfc CH₃CF₂CH₂CF₃

— HFC-43-10mee CF₃CHFCHF₂CF₃ eller (C₅H₂F₁₀)

Perfluorcarboner (PFC):

— PFC-14, Perfluorometan, CF₄

— PFC-116, Perfluoroetan, C₂F₆

— PFC-218, Perfluoropropan, C₃F₈

— PFC-318, Perfluorocyclobutan, c-C₄F₈

— Perfluorocyclopropan c-C₃F₆

— PFC-3-1-10, Perfluorobutan, C₄F₁₀

— PFC-4-1-12, Perfluoropentan, C₅F₁₂

— PFC-5-1-14, Perfluorohexan, C₆F₁₄

— PFC-9-1-18, C₁₀F₁₈

BILAG II

Summen af virkningerne af de genberegneede drivhusgasemissioner pr. medlemsstat, jf. artikel 20, stk. 1

Summen af virkningerne af de genberegneede drivhusgasemissioner pr. medlemsstat beregnes ved brug af følgende formel:

$$\sum_{i=2013}^{2020} [t_{i,2022} - e_{i,2022} - (t_i - e_{i,i+2})]$$

hvor:

- t_i , er medlemsstatens årlige emissionstildeling for år i i henhold til artikel 3, stk. 2, fjerde afsnit, og artikel 10 i beslutning nr. 406/2009/EF, enten som fastsat i 2012 eller i givet fald som fastsat i 2016 på grundlag af den revision, der foretages i overensstemmelse med artikel 27, stk. 2, i denne forordning, og i henhold til artikel 3, stk. 2, i beslutning nr. 406/2009/EF
- $t_{i,2022}$ er medlemsstatens årlige emissionstildeling for år i i henhold til artikel 3, stk. 2, fjerde afsnit, og artikel 10 i beslutning nr. 406/2009/EF, som den ville være blevet beregnet, hvis de reviderede opgørelsesdata indsendt i 2022 var blevet brugt som input
- $e_{i,j}$ er medlemsstatens drivhusgasemissioner for år i i henhold til retsakter vedtaget af Kommissionen i henhold til artikel 19, stk. 6, efter revisionen af ekspertopgørelsen i år j .

LISTE OVER ÅRLIGE INDIKATORER

Tabel 1: Liste over prioriterede indikatorer ⁽¹⁾

Nr.	Nomenklatur for Eurostats indikatorer angående energieffektivitet	Indikator	Tæller/nævner	Vejledning/definitioner ⁽²⁾ ⁽³⁾
1	MAKRO	Samlet CO ₂ -intensitet i forhold til BNP, t/mio. EUR	CO ₂ -emissioner i alt, kt	CO ₂ -emissioner i alt (undtagen LUCF) som rapporteret i det fælles rapporteringsformat
			BNP, mia. EUR (EF95)	Bruttonationalprodukt i faste 1995-priser (kilde: nationalregnskabet)
2	MAKRO B0	Energirelateret CO ₂ -intensitet i forhold til BNP, t/mio. EUR	CO ₂ -emissioner fra energiforbrug, kt	CO ₂ -emissioner fra forbrænding af fossile brændsler (IPCC-kildekategori 1A, sektorbaseret tilgang)
			BNP, mia. EUR (EF95)	Bruttonationalprodukt i faste 1995-priser (kilde: nationalregnskabet)
3	TRANSPORT C0	Personbilers CO ₂ -emissioner, kt		CO ₂ -emissioner fra forbrænding af fossile brændsler til alle transportaktiviteter med personbiler (automobiler, der hovedsageligt er beregnet til persontransport, og som højst har 12 siddepladser; totalvægt på højst 3 900 kg — IPCC kildekategori 1A3bi).
		Antal vognkilometer kørt af personbiler, Mkm		Antal vognkilometer kørt af personbiler. (kilde: transportstatistikker) <i>Bemærk:</i> Aktivitetsdata bør så vidt muligt stemme overens med emissionsdata.
4	INDUSTRI A1	Energirelateret CO ₂ -intensitet — industri, t/mio. EUR	CO ₂ -emissioner fra industrien, kt	CO ₂ -emissioner fra forbrænding af fossile brændsler i fremstillingsindustrien, bygge og anlæg samt minedrift og råstofudvinding (undtagen kulminer samt olie- og gasudvinding), herunder forbrænding med henblik på produktion af elektricitet og varme (IPCC-kildekategori 1A2). Energi, som industrien forbruger til transport, skal ikke indregnes her, men under transportindikatorerne. Emissioner fra ikkevejgående og andre mobile maskiner i industrien indregnes i denne sektor.
			Industriens samlede bruttoværditilvækst, mia. EUR (EF95)	Bruttoværditilvækst i faste 1995-priser i fremstillingsindustrien (NACE 15-22, 24-37), bygge og anlæg (NACE 45), samt minedrift og råstofudvinding (undtagen kulminer samt olie- og gasudvinding) (NACE 13-14) (kilde: nationalregnskabet)

Nr.	Nomenklatur for Eurostats indikatorer angående energieffektivitet	Indikator	Tæller/nævner	Vejledning/definitioner ^(?) ^(?)
5	HUSHOLDNINGER A.1	Husholdningers specifikke CO ₂ -emissioner, t/bolig	CO ₂ -emissioner fra husholdningers forbrug af fossile brændsler, kt	CO ₂ -emissioner fra forbrænding af fossile brændsler (IPCC-kildekategori 1A4b).
			Antal helårsboliger, 1 000	Antal helårsboliger
6	TJENESTER A0	CO ₂ -intensitet — den kommercielle og institutionelle sektor, t/mio. EUR	CO ₂ -emissioner fra forbruget af fossile brændsler i den kommercielle og institutionelle sektor, kt	CO ₂ -emissioner fra forbruget af fossile brændsler i kommercielle og institutionelle bygninger i den offentlige og private sektor (IPCC-kildekategori 1A4a). Energi, som servicesektoren forbruger til transport, skal ikke indregnes her, men under transportindikatorerne.
			Servicesektorens samlede bruttoværditilvækst, mia. EUR (EF95)	Bruttoværditilvækst i faste 1995-priser i servicesektoren (NACE 41, 50, 51, 52, 55, 63, 64, 65, 66, 67, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 80, 85, 90, 91, 92, 93, 99) (kilde: nationalregnskabet)
7	TRANSFORMATION B0	Det offentliges og egenproducenters kraftværkers specifikke CO ₂ -emissioner, t/TJ	CO ₂ -emissioner fra termiske kraftværker; offentlige og egenproducenter, kt	CO ₂ -emissioner fra al forbrænding af fossile brændsler med henblik på bruttoelproduktion og bruttovarmeproduktion i det offentliges og egenproducenters termiske kraftværker og kraft/varmeverker. Emissioner fra varmeverker er ikke omfattet.
			Alle produkter — produktion fra termiske kraftværker; offentlige og egenproducenter, PJ	Bruttoelproduktion og eventuel varme (kraftvarmeverker), der afsættes til tredjeparter fra det offentliges og egenproducenters termiske kraftværker og kraft/varmeverker. Produktion fra varmeverker er ikke omfattet. Offentlige termiske værker genererer elektricitet (og varme), der afsættes til tredjeparter, som deres hovedaktivitet. De kan være i privat eller offentlig eje. Egenproducenters termiske kraftværker genererer elektricitet (og varme), der helt eller delvis indgår i deres egne aktiviteter til støtte for deres hovedaktivitet. Bruttoelproduktionen måles ved hovedtransformatorernes udgang, dvs. elforbruget i det øvrige anlæg og i transformatorerne medregnes. (kilde: energibalancen)

⁽¹⁾ Medlemsstaterne skal rapportere tælleren og nævneren, hvis disse ikke er omfattet af det fælles rapporteringsformat.

⁽²⁾ Medlemsstaternes bør følge denne vejledning. Hvis de ikke kan følge denne vejledning til punkt og prikke, eller hvis tæller og nævner ikke er fuldt ud konsistente, bør medlemsstaterne tydeligt angive dette.

⁽³⁾ Henvisningerne til IPCC's kildekategorier gælder de reviderede IPCC-retningslinjer fra 1996 for nationale drivhusgasopgørelser.

Tabel 2: Liste over yderligere prioriterede indikatorer ⁽¹⁾

Nr.	Nomenklatur for Eurostats indikatorer angående energieffektivitet	Indikator	Tæller/nævner	Vejledning/definitioner ⁽²⁾
1	TRANSPORT D0	CO ₂ -emissioner fra vejgodstransport, kt		CO ₂ -emissioner fra forbrænding af fossile brændsler til alle transportaktiviteter med lette varevogne (totalvægt på højst 3 900 kg, der hovedsageligt er beregnet til transport af let gods, eller som har særligt udstyr som f.eks. firehjulstræk til terrænkørsel, IPCC-kildekategori 1A3bii) og tunge erhvervs-køretøjer (totalvægt over 3 900 kg, der hovedsageligt er beregnet til transport af tungt gods, IPCC-kildekategori 1A3biii undtagen busser).
		Vejgodstransport, mio. tkm		Antal tkm transporteret i lette varevogne og tunge erhvervs-køretøjer ad vej; 1 tkm = 1 ton gods transporteres 1 km (kilde: transportstatistikker) <i>Bemærk:</i> Aktivitetsdata bør så vidt muligt stemme overens med emissionsdata.
2	INDUSTRI A1.1	Samlet CO ₂ -intensitet — jern- og stålindustrien, t/mio. EUR	CO ₂ -emissioner i alt fra jern og stål, kt	CO ₂ -emissioner fra forbrænding af fossile brændsler til fremstilling af jern og stål, herunder forbrænding med henblik på produktion af elektricitet og varme (IPCC-kildekategori 1A2a), fra processen til fremstilling af jern og stål (IPCC-kildekategori 2C1) og fra processen til fremstilling af jernlegeringer (IPCC-kildekategori 2C2).
			Jern- og stålindustriens bruttoværditilvækst, mia. EUR (EF95)	Bruttoværditilvækst i faste 1995-priser i forbindelse med fremstilling af råjern og råstål samt jernlegeringer (NACE 27.1), fremstilling af rør (NACE 27.2), anden forbehandling af jern og stål (NACE 27.3), støbning af jernprodukter (NACE 27.51) og støbning af stålprodukter (NACE 27.52). (kilde: nationalregnskabet)
3	INDUSTRI A1.2	Energirelateret CO ₂ -intensitet — den kemiske industri, t/mio. EUR	Energirelaterede CO ₂ -emissioner fra den kemiske industri, kt	CO ₂ -emissioner fra forbrænding af fossile brændsler til fremstilling af kemiske produkter, herunder forbrænding med henblik på produktion af elektricitet og varme (IPCC-kildekategori 1A2c).
			Den kemiske industris bruttoværditilvækst, mia. EUR (EF95)	Bruttoværditilvækst i faste 1995-priser i forbindelse med fremstilling af kemiske produkter (NACE 24) (kilde: nationalregnskabet)
4	INDUSTRI A1.3	Energirelateret CO ₂ -intensitet — glas-, pottemagervare- og byggevarereindustri, t/mio. EUR	Energirelaterede CO ₂ -emissioner fra glas-, pottemagervare- og byggematerialeindustri, kt	CO ₂ -emissioner fra forbrænding af fossile brændsler til fremstilling af ikke-metallholdige mineralske produkter (NACE 26), herunder forbrænding med henblik på produktion af elektricitet og varme.
			Glas-, pottemagervare- og byggevarereindustriens bruttoværditilvækst, mia. EUR (EF95)	Bruttoværditilvækst i faste 1995-priser i forbindelse med fremstilling af ikke-metallholdige mineralske produkter (NACE 26) (kilde: nationalregnskabet)

Nr.	Nomenklatur for Eurostats indikatorer angående energieffektivitet	Indikator	Tæller/nævner	Vejledning/definitioner (?)
5	INDUSTRI C0.1	Jern- og stålindustriens specifikke CO ₂ -emissioner, t/t	CO ₂ -emissioner i alt fra jern og stål, kt	CO ₂ -emissioner fra forbrænding af fossile brændsler til fremstilling af jern og stål, herunder forbrænding med henblik på produktion af elektricitet og varme (IPCC-kildekategori 1A2a), fra processen til fremstilling af jern og stål (IPCC-kildekategori 2C1) og fra processen til fremstilling af jernlegeringer (IPCC-kildekategori 2C2).
			Fremstilling af oxygenblæst stål, kt	Fremstilling af oxygenblæst stål (NACE 27) (kilde: produktionsstatistikker)
6	INDUSTRI C0.2	Cementindustriens specifikke energirelaterede CO ₂ -emissioner, t/t	Energirelaterede CO ₂ -emissioner fra glas-, pottemagervare- og byggematerialeindustri, kt	CO ₂ -emissioner fra forbrænding af fossile brændsler til fremstilling af ikke-metalholdige mineralske produkter (NACE 26), herunder forbrænding med henblik på produktion af elektricitet og varme.
			Fremstilling af cement, kt	Fremstilling af cement (NACE 26) (kilde: produktionsstatistikker)

(¹) Medlemsstaterne skal rapportere tælleren og nævneren, hvis disse ikke er omfattet af det fælles rapporteringsformat.

(²) Medlemsstaternes bør følge denne vejledning. Hvis de ikke kan følge denne vejledning til punkt og prikke, eller hvis tæller og nævner ikke er fuldt ud konsistente, bør medlemsstaterne tydeligt angive dette.

Tabel 3: Liste over supplerende indikatorer

Nr.	Nomenklatur for Eurostats indikatorer angående energieffektivitet	Indikator	Tæller/nævner	Vejledning/definitioner
1	TRANSPORT B0	Specifikke dieselrelaterede CO ₂ -emissioner — personbiler, g/100 km	CO ₂ -emissioner fra dieseldrevne personbiler, kt	CO ₂ -emissioner fra forbrænding af diesel til alle transportaktiviteter med personbiler (automobiler, der hovedsageligt er beregnet til persontransport, og som højst har 12 siddepladser; totalvægt på højst 3 900 kg — IPCC-kildekategori 1A3bi; kun diesel).
			Antal kørte km med dieseldrevne personbiler, mio. km	Antal vognkilometer for samtlige dieseldrevne personbiler, der må køre på offentlige veje. (kilde: transportstatistikker)
2	TRANSPORT B0	Specifikke benzinrelaterede CO ₂ -emissioner — personbiler, g/100 km	CO ₂ -emissioner fra benzindrevne personbiler, kt	CO ₂ -emissioner fra forbrænding af benzin til alle transportaktiviteter med personbiler (automobiler, der hovedsageligt er beregnet til persontransport, og som højst har 12 siddepladser; totalvægt på højst 3 900 kg — IPCC-kildekategori 1A3bi; kun benzin).
			Antal kørte km med benzindrevne personbiler, mio. km	Antal vognkilometer for samtlige benzindrevne personbiler, der må køre på offentlige veje. (kilde: transportstatistikker)

Nr.	Nomenklatur for Eurostats indikatorer angående energieffektivitet	Indikator	Tæller/nævner	Vejledning/definitioner
3	TRANSPORT CO	Personbilers specifikke CO ₂ -emissioner, t/pkm	Personbilers CO ₂ -emissioner, kt	CO ₂ -emissioner fra forbrænding af fossile brændsler til alle transportaktiviteter med personbiler (automobiler, der hovedsageligt er beregnet til persontransport, og som højst har 12 siddepladser; totalvægt på højst 3 900 kg — IPCC-kildekategori 1A3bi).
			Passagertransport med personbiler, Mpkm	Antal kørte passagerkilometer i personvogne; en passagerkilometer er transport af en passager 1 km (kilde: transportstatistikker) <i>Bemærk:</i> Aktivitetsdata bør så vidt muligt stemme overens med emissionsdata.
4	TRANSPORT E1	Specifikke emissioner fra lufttransport, t/passager	CO ₂ -emissioner fra indenrigsflyvninger, kt	CO ₂ -emissioner fra indenrigsflyvninger (kommercielle, private, landbrug, osv.), herunder starter og landinger (IPCC-kildekategori 1A3aii). Forbrug af brændstoffer til transport internt i lufthavne medregnes ikke. Brændstof til stationær forbrænding ved lufthavne medregnes ligeledes ikke.
			Passagerer på indenrigsflyvninger, mio.	Antal personer, bortset fra tjenestegørende piloter og kabinepersonale, der foretager en flyrejse (alene indenrigsflyvning) (kilde: transportstatistikker) <i>Bemærk:</i> Aktivitetsdata bør så vidt muligt stemme overens med emissionsdata.
5	INDUSTRI A1.4	Energirelateret CO ₂ -intensitet — nærings- og nydelsesmiddelindustrien samt tobaksindustrien, t/mio. EUR	Energirelaterede CO ₂ -emissioner fra fødevarereindustrien, kt	CO ₂ -emissioner fra forbrænding af fossile brændsler til fremstilling af nærings- og nydelsesmidler samt tobaksprodukter, herunder forbrænding med henblik på produktion af elektricitet og varme (IPCC-kildekategori 1A2e).
			Nærings-, nydelsesmiddel- og tobaksindustriens bruttoværditilvækst, mio. EUR (EF95)	Bruttoværditilvækst i faste 1995-priser i forbindelse med fremstilling af nærings- og nydelsesmidler (NACE 15) og tobaksprodukter (NACE 16) (kilde: nationalregnskabet)
6	INDUSTRI A1.5	Energirelateret CO ₂ -intensitet — papir- og grafisk industri, t/mio. EUR	Energirelaterede CO ₂ -emissioner fra papirindustri og grafisk industri, kt	CO ₂ -emissioner fra forbrænding af fossile brændsler til fremstilling af papirmasse, papir og papirvarer samt forlagsvirksomhed, grafisk virksomhed og reproduktion af indspillede medier, herunder forbrænding med henblik på produktion af elektricitet og varme (IPCC-kildekategori 1A2d).
			Bruttoværditilvækst i papir- og grafisk industri, mio. EUR (EF95)	Bruttoværditilvækst i faste 1995-priser i forbindelse med fremstilling af papirmasse, papir og papirvarer (NACE 21) og forlagsvirksomhed, grafisk virksomhed og reproduktion af indspillede medier (NACE 22) (kilde: nationalregnskabet)

Nr.	Nomenklatur for Eurostats indikatorer angående energieffektivitet	Indikator	Tæller/nævner	Vejledning/definitioner
7	HUSHOLDNINGERA0	Specifikke CO ₂ -emissioner fra husholdningers rumopvarmning, t/m ²	CO ₂ -emissioner fra husholdningers rumopvarmning, kt	CO ₂ -emissioner fra forbrænding af brændsler til husholdningers rumopvarmning.
			Overfladeareal af helårsboliger, mio. m ²	Det samlede overfladeareal af helårsboliger
8	TJENESTER B0	Specifikke CO ₂ -emissioner fra den kommercielle og institutionelle sektor til rumopvarmning, kg/m ²	CO ₂ -emissioner fra rumopvarmning i den kommercielle og institutionelle sektor, kt	CO ₂ -emissioner fra forbrænding af fossile brændsler til rumopvarmning i kommercielle og institutionelle bygninger i den offentlige og private sektor.
			Overfladeareal af bygninger i servicesektoren, mio. m ²	Det samlede overfladeareal af bygninger i servicesektoren (NACE 41, 50, 51, 52, 55, 63, 64, 65, 66, 67, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 80, 85, 90, 91, 92, 93 og 99)
9	TRANSFORMATION D0	Specifikke CO ₂ -emissioner fra offentlige kraftværker, t/TJ	CO ₂ -emissioner fra offentlige termiske kraftværker, kt	CO ₂ -emissioner fra al forbrænding af fossile brændsler med henblik på bruttoelproduktion og bruttovarmeproduktion i det offentlige termiske kraftværker og kraft/varmeværker (IPCC-kildekategori 1A1ai og 1A1aii). Emissioner fra varmeværker er ikke omfattet.
			Alle produkter — produktion fra offentlige termiske kraftværker, PJ	Bruttoelproduktion og eventuel varme (kraftvarmeværker), der afsættes til tredjeparter fra det offentlige termiske kraftværker og kraft/varmeværker. Produktion fra varmeværker er ikke omfattet. Offentlige termiske værker genererer elektricitet (og varme), der afsættes til tredjeparter, som deres hovedaktivitet. De kan være i privat eller offentlig eje. Bruttoelproduktionen måles ved hovedtransformatorernes udgang, dvs. elforbruget i det øvrige anlæg og i transformatorerne medregnes. (kilde: energibalancen)
10	TRANSFORMATION E0	Specifikke CO ₂ -emissioner fra egenproducenters kraftværker, t/TJ	CO ₂ -emissioner fra egenproducenter, kt	CO ₂ -emissioner fra al forbrænding af fossile brændsler med henblik på bruttoelproduktion og bruttovarmeproduktion i egenproducenters termiske kraftværker og kraft/varmeværker.
			Alle produkter — produktion fra egenproducenters termiske kraftværker, PJ	Bruttoelproduktion og eventuel varme (kraftvarmeværker), der afsættes til tredjeparter fra egenproducenters termiske kraftværker og kraft/varmeværker. Egenproducenters termiske kraftværker genererer elektricitet (og varme), der helt eller delvis indgår i deres egne aktiviteter til støtte for deres hovedaktivitet. Bruttoelproduktionen måles ved hovedtransformatorernes udgang, dvs. elforbruget i det øvrige anlæg og i transformatorerne medregnes. (kilde: energibalancen)
11	TRANSFORMATION	Kulstofintensiteten af den samlede elproduktion, t/T	CO ₂ -emissioner fra traditionel elproduktion, kt	CO ₂ -emissioner fra al forbrænding af fossile brændsler med henblik på bruttoelproduktion og bruttovarmeproduktion i det offentlige termiske

Nr.	Nomenklatur for Eurostats indikatorer angående energieffektivitet	Indikator	Tæller/nævner	Vejledning/definitioner
				kraftværker og kraft/varmeværker og i egenproducenters termiske kraftværker og kraft/varmeværker. Emissioner fra varmeværker er ikke omfattet.
			Alle produkter — produktion fra offentlige termiske kraftværker og egenproducenters termiske kraftværker, PJ	Bruttoelproduktion og eventuel varme (kraftvarmeværker), der afsættes til tredjeparter fra det offentlige og egenproducenters kraftværker og kraft/varmeværker. Dette omfatter elproduktion på grundlag af vedvarende energikilder og nuklear energi. (kilde: energibalancen)
12	TRANSPORT	Kulstofintensitet — transportsektoren, t/TJ	CO ₂ -emissioner fra transport, kt	CO ₂ -emissioner fra forbrænding af fossile brændsler til alle transportaktiviteter (IPCC-kildekategori 1A3)
			Det samlede, endelige energiforbrug til transport, PJ	Dette omfatter det samlede endelige energiforbrug til transport fra alle energikilder (herunder biomasse og elforbrug) (kilde: energibalancen)
13	INDUSTRI C0.3	Papirindustriens specifikke energi-relaterede CO ₂ -emissioner, t/t	Energirelaterede CO ₂ -emissioner fra papir- og grafisk industri, kt	CO ₂ -emissioner fra forbrænding af fossile brændsler til fremstilling af papirmasse, papir og papirvarer samt forlagsvirksomhed, grafisk virksomhed og reproduktion af indspillede medier, herunder forbrænding med henblik på produktion af elektricitet og varme (IPCC-kildekategori 1A2d).
			Fysisk papirproduktion, kt	Fysisk papirproduktion (NACE 21) (kilde: produktionsstatistikker)
14	INDUSTRI	Industrisektorens CO ₂ -emissioner, kt		CO ₂ -emissioner fra forbrænding af fossile brændsler i fremstillingsindustrien, bygge og anlæg samt minedrift og råstofudvinding (undtagen kulminer samt olie- og gasudvinding) herunder forbrænding med henblik på produktion af elektricitet og varme (IPCC-kildekategori 1A2). Energi, som industrien forbruger til transport, skal ikke indregnes her, men under transportindikatorerne. Emissioner fra ikkevejgående og andre mobile maskiner i industrien indregnes i denne sektor.
			Industriens samlede, endelige energiforbrug, PJ	Dette omfatter industriens samlede endelige energiforbrug fra alle energikilder (herunder biomasse og elforbrug) (kilde: energibalancen)
15	HUSHOLDNINGER	Husholdningers CO ₂ -emissioner, kt		CO ₂ -emissioner fra forbrænding af fossile brændsler (IPCC-kildekategori 1A4b)
			Husholdningers samlede, endelige energiforbrug, PJ	Dette omfatter husholdningernes samlede endelige energiforbrug fra alle energikilder (herunder biomasse og elforbrug) (kilde: energibalancen)

BILAG IV

SAMMENLIGNINGSTABEL

Beslutning nr. 280/2004/EF.	Denne forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2, stk. 1	Artikel 4, stk. 1
Artikel 2, stk. 2	—
Artikel 2, stk. 3	Artikel 4, stk. 3
Artikel 3, stk. 1	Artikel 7, stk. 1, og artikel 7, stk. 3
Artikel 3, stk. 2	Artikel 13, stk. 1, og artikel 14, stk. 1
Artikel 3, stk. 3	Artikel 12, stk. 3
Artikel 4, stk. 1	Artikel 6
Artikel 4, stk. 2	—
Artikel 4, stk. 3	Artikel 24
Artikel 4, stk. 4	Artikel 5, stk. 1
Artikel 5, stk. 1	Artikel 21, stk. 1
Artikel 5, stk. 2	Artikel 21, stk. 3
Artikel 5, stk. 3	—
Artikel 5, stk. 4	—
Artikel 5, stk. 5	Artikel 22
Artikel 5, stk. 6	—
Artikel 5, stk. 7	Artikel 24
Artikel 6, stk. 1	Artikel 10, stk. 1
Artikel 6, stk. 2	Artikel 10, stk. 3
Artikel 7, stk. 1	—
Artikel 7, stk. 2	Artikel 11, stk. 1, og artikel 11, stk. 2
Artikel 7, stk. 3	—
Artikel 8, stk. 1	Artikel 23
Artikel 8, stk. 2	Artikel 7, stk. 4
Artikel 8, stk. 3	—
Artikel 9, stk. 1	Artikel 26
Artikel 9, stk. 2	—
Artikel 9, stk. 3	—
Artikel 10	—
Artikel 11	Artikel 28
Artikel 12	Artikel 29

Erklæringer fra Kommissionen

»Kommissionen noterer sig, at artikel 10 er udgået af dens oprindelige forslag. For at forbedre kvaliteten og gennemsigtigheden af data om CO₂-emissioner og andre klimarelevante oplysninger vedrørende søtransport går Kommissionen dog med til i stedet at behandle dette spørgsmål som led i sit forestående initiativ vedrørende overvågning, rapportering og verifikation af skibsemissioner, som Kommissionen påtager sig at vedtage i første halvdel af 2013. Kommissionen agter at foreslå en ændring af denne forordning i den forbindelse.«

»Kommissionen noterer sig, at der kan blive behov for supplerende regler om indførelse, vedligeholdelse og ændring af Unionens system for politikker, foranstaltninger og fremskrivninger og udarbejdelsen af tilnærmede drivhusgasopgørelser for at sikre, at forordningen fungerer korrekt. I begyndelsen af 2013 vil Kommissionen behandle spørgsmålet i tæt samarbejde med medlemsstaterne og i givet fald fremsætte et forslag om ændring af forordningen.«

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 526/2013

af 21. maj 2013

om Den Europæiske Unions Agentur for Net- og Informationssikkerhed (ENISA) og om ophævelse af forordning (EF) nr. 460/2004

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de
nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Elektronisk kommunikation og infrastruktur samt elektroniske tjenester er både direkte og indirekte afgørende faktorer i den økonomiske og samfundsmæssige udvikling. De elektroniske kommunikationssystemer spiller en central rolle i samfundet og er i sig selv blevet en alment tilgængelig ressource på lige fod med elektricitet og vand, ligesom de udgør vitale faktorer i leveringen af elektricitet, vand og andre vigtige tjenesteydelser. Kommunikationsnetene fungerer som katalysatorer i social og innovationsmæssig henseende, forøger teknologiens indvirkning og former forbrugeradfærd, forretningsmodeller, industrier samt borgernes deltagelse i det politiske liv. Sammenbrud i systemerne kan få alvorlige fysiske, sociale og økonomiske konsekvenser, og derfor er det særlig vigtigt at tage skridt til at beskytte systemerne bedre og gøre dem mere robuste for at sikre vigtige tjenesteydelsers kontinuitet. De sikkerhedsmæssige udfordringer i forbindelse med elektronisk kommunikation og infrastruktur og elektroniske tjenester, særlig systemernes integritet, disponibilitet og fortrolighed, vokser hele tiden, bl.a. med hensyn til de enkelte komponenter i kommunikationsinfrastrukturen og den software, der kontrollerer disse komponenter, infrastrukturen som helhed og de tjenester, der leveres via denne infrastruktur. Dette er et anliggende af stigende betydning for samfundet, ikke mindst på grund af risikoen for problemer som følge af systemernes kompleksitet, fejlfunktioner, systemfejl,

uheld, fejl og angreb, der kan få konsekvenser for den elektroniske og fysiske infrastruktur, som sikrer tjenesteydelser af stor betydning for EU-borgernes trivsel.

(2) Der opstår hele tiden nye risici, og sikkerhedsproblemer kan skade brugernes tillid til teknologi, net og tjenester og derved påvirke deres mulighed for at udnytte det indre markeds fulde potentiale og udbredt anvendelse af informations- og kommunikationsteknologi (ikt).

(3) Det er derfor vigtigt for politikere, erhvervslivet og brugere, at der jævnlige foretages en vurdering af net- og informationssikkerhedssituationen i Unionen på grundlag af pålidelige EU-data samt systematiske prognoser over fremtidige udviklinger, udfordringer og trusler, både på EU-plan og globalt plan.

(4) Ved afgørelse 2004/97/EF, Euratom ⁽³⁾, vedtaget på Det Europæiske Råds møde den 13. december 2003, besluttede repræsentanterne for medlemsstaterne, at Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed (ENISA), der skulle oprettes på grundlag af Kommissionens forslag, skulle have sit sæde i en by i Grækenland, som skulle fastlægges nærmere af den græske regering. Efter nævnte afgørelse bestemte den græske regering, at ENISA skulle have sit sæde i Heraklion på Kreta.

(5) Den 1. april 2005 blev der indgået en hjemstedsaftale mellem agenturet og værtsmedlemsstaten.

(6) Agenturets værtsmedlemsstat bør sikre de bedst mulige betingelser for, at agenturet kan fungere problemfrit og effektivt. For at agenturet korrekt og effektivt kan udføre sine opgaver og rekruttere og fastholde personale samt øge effektiviteten af netværksaktiviteter, er det afgørende, at agenturet er placeret på et passende sted, hvor der bl.a. er passende transportforbindelser og faciliteter for ægtefæller og børn, som følger med agenturets personale. De nødvendige foranstaltninger bør fastlægges i en aftale, som efter godkendelse af agenturets bestyrelse indgås mellem agenturet og værtsmedlemsstaten.

⁽¹⁾ EUT C 107 af 6.4.2011, s. 58.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 16.4.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 13.5.2013.

⁽³⁾ Afgørelse 2004/97/EF, Euratom truffet ved fælles aftale mellem repræsentanterne for medlemsstaterne, forsamlet på stats- og regeringschefniveau, den 13. december 2003 om fastlæggelse af hjemstedet for visse af Den Europæiske Unions kontorer og agenturer (EUT L 29 af 3.2.2004, s. 15).

- (7) For at forbedre sin operationelle effektivitet har agenturet derfor oprettet et filialkontor i Athens storbyområde, som bør opretholdes efter aftale med og med støtte fra værtsmedlemsstaten, og agenturets operationelle personale bør være baseret der. Personale, der hovedsagelig beskæftiger sig med agenturets administration (herunder den administrerende direktør), økonomi, skrivebordsundersøgelse og -analyse, IT og facility management, menneskelige ressourcer, uddannelse, kommunikation og pr, bør være baseret i Heraklion.
- (8) Agenturet har ret til at bestemme sin egen organisation med henblik på at sikre en korrekt og effektiv udførelse af sine opgaver, samtidig med at bestemmelserne fastsat i denne forordning om hjemstedet og Athen-filialkontoret overholdes. Navnlig med henblik på udførelse af opgaver, der kræver samspil med centrale interessenter, som f.eks. EU-institutionerne, bør agenturet træffe de nødvendige praktiske foranstaltninger for at øge en sådan operationel effektivitet.
- (9) I 2004 vedtog Europa-Parlamentet og Rådet forordning (EF) nr. 460/2004 ⁽¹⁾ om oprettelse af ENISA med det formål at bidrage til målet om at sikre et højt net- og informationssikkerhedsniveau i Unionen og udvikle en net- og informationssikkerhedskultur til gavn for borgerne, forbrugerne, virksomhederne og de offentlige administrationer. I 2008 vedtog Europa-Parlamentet og Rådet forordning (EF) nr. 1007/2008 ⁽²⁾ om forlængelse af agenturets mandat frem til marts 2012. Ved forordning (EU) nr. 580/2011 ⁽³⁾ forlænges agenturets mandat frem til den 13. september 2013.
- (10) Agenturet bør afløse ENISA som oprettet ved forordning (EF) nr. 460/2004. Inden for rammerne af den afgørelse, som repræsentanterne for medlemsstaterne, forsamlet i Det Europæiske Råd den 13. december 2003, har truffet, bør værtsmedlemsstaten opretholde og videreudvikle de nuværende praktiske foranstaltninger for at sikre, at agenturet, herunder Athen-filialkontoret, kan fungere problemfrit og effektivt, og lette rekruttering og fastholdelse af højt kvalificeret personale.
- (11) Siden ENISA blev oprettet, har udfordringerne i forbindelse med net- og informationssikkerhed udviklet sig i takt med den teknologiske, markedsmæssige og samfundsøkonomiske udvikling, og de har været genstand for yderligere overvejelser og debat. Som reaktion herpå har Unionen ajourført sine mål for net- og informationssikkerhedspolitikken. Denne forordning har som mål at styrke agenturet, så det kan bidrage effektivt til EU-institutionernes og medlemsstaternes bestræbelser på at udvikle et europæisk beredskab til at håndtere net- og informationssikkerhedsproblemer.
- (12) Foranstaltninger for det indre marked, der vedrører sikkerhed i forbindelse med elektronisk kommunikation og mere generelt net- og informationssikkerhed, kræver, at EU-institutionerne og medlemsstaterne iværksætter forskellige tekniske og organisatoriske tiltag. En uensartet anvendelse af disse krav kan føre til ineffektivitet og skabe hindringer for det indre marked. Dette gør det nødvendigt med et ekspertisecenter på EU-plan, der kan yde vejledning, rådgive og yde bistand i spørgsmål om net- og informationssikkerhed, og som EU-institutionerne og medlemsstaterne kan støtte sig til. Agenturet kan opfylde disse behov ved at udvikle og opretholde et højt ekspertiseniveau og bistå EU-institutionerne, medlemsstaterne og erhvervslivet med at opfylde de retlige og reguleringsmæssige krav vedrørende net- og informationssikkerhed samt fastlægge og behandle net- og informationssikkerhedsspørgsmål og således bidrage til et velfungerende indre marked.
- (13) Agenturet bør udføre de opgaver, det pålægges i kraft af EU-retsakter inden for elektronisk kommunikation, og bidrage generelt til øget sikkerhed inden for elektronisk kommunikation samt beskyttelse af privatlivets fred og personoplysninger ved blandt andet at yde ekspertbistand og rådgivning samt ved at fremme udveksling af bedste praksis og tilbyde politikforslag.
- (14) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) ⁽⁴⁾ kræver, at udbydere af offentlige elektroniske kommunikationstjenester træffer passende foranstaltninger for at beskytte nettenes og tjenesternes integritet og sikkerhed, og direktivet indfører en forpligtelse for de nationale tilsynsmyndigheder til, når det er relevant, at underrette bl.a. agenturet om brud på sikkerheden og tab af integritet, hvis dette har en væsentlig indvirkning på driften af net eller tjenester, og til en gang om året at forelægge agenturet en sammenfattende

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 460/2004 af 10. marts 2004 om oprettelse af et europæisk agentur for net- og informationssikkerhed (EUT L 77 af 13.3.2004, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) Nr. 1007/2008 af 24. september 2008 om ændring af forordning (EF) nr. 460/2004 om oprettelse af et europæisk agentur for net- og informationssikkerhed for så vidt angår agenturets mandatperiode (EUT L 293 af 31.10.2008, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentet og Rådet forordning (EU) nr. 580/2011 af 8. juni 2011 om oprettelse af et europæisk agentur for net- og informationssikkerhed for så vidt angår agenturets mandatperiode (EUT L 165 af 24.6.2011, s. 3).

⁽⁴⁾ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 33.

- rapport om de indberetninger, de har modtaget, og de foranstaltninger, der er truffet. I henhold til direktiv 2002/21/EF bør agenturet, ved at afgive udtalelser, desuden bidrage til at harmonisere relevante tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger.
- (15) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) ⁽¹⁾ kræver, at udbydere af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester træffer passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger til at beskytte deres tjenester, og det stiller desuden krav om at kommunikationshemmeligheden, for så vidt angår både selve kommunikationen og de dermed forbundne trafikdata, opretholdes. Direktiv 2002/58/EF indfører informations- og underretningskrav over for udbydere af elektroniske kommunikationstjenester i forbindelse med brud på persondatasikkerheden. Det kræver endvidere, at Kommissionen rådfører sig med agenturet, inden den vedtager tekniske gennemførelsesforanstaltninger om, under hvilke omstændigheder informations- og underretningskravene gælder, samt hvilke former og procedurer der skal anvendes. Ifølge Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽²⁾ skal medlemsstaterne kræve, at den registeransvarlige iværksætter de fornødne tekniske og organisatoriske foranstaltninger til at beskytte personoplysninger mod hændelig eller ulovlig tilintetgørelse, hændeligt tab, forringelse, ubeføjet udbredelse eller ikke-autoriseret adgang, navnlig hvis behandlingen omfatter fremsendelse af oplysninger i et net, samt mod enhver anden ulovlig form for behandling.
- (16) Agenturet bør bidrage til et højt net- og informations-sikkerhedsniveau, til bedre beskyttelse af privatlivets fred og personoplysninger og til at tilvejebringe og fremme en net- og informations-sikkerhedskultur til gavn for borgere, forbrugere, virksomheder og den offentlige sektors organisationer i Unionen og således bidrage til et velfungerende indre marked. Med henblik herpå bør agenturet tildeles de nødvendige budgetmidler.
- (17) I betragtning af den voksende betydning af de elektroniske kommunikationsnet, som nu udgør ryggraden i den europæiske økonomi, og af den digitale økonomis aktuelle størrelse bør de finansielle og menneskelige ressourcer, der tildeles agenturet, forøges i overensstemmelse med dettes udvidede rolle og opgaver og afgørende placering i forbindelse med forsvaret af det europæiske digitale økosystem.
- (18) Agenturet bør fungere som et referencepunkt og skabe tillid i kraft af sin uafhængighed, kvaliteten af den rådgivning, det yder, og af de informationer, det videregiver, samt i kraft af den åbenhed, der er forbundet med dets procedurer og drift, og dets omhu ved udførelsen af sine opgaver. Agenturet bør bygge på medlemsstaternes og Unionens indsats og derfor udføre sine opgaver i fuldt samarbejde med Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og medlemsstaterne og være åbent for forbindelser med erhvervslivet og andre relevante interessenter. Desuden bør det bygge på bidrag fra og samarbejde med den private sektor, der spiller en vigtig rolle i indsatsen for at gøre elektronisk kommunikation og infrastruktur og elektroniske tjenester sikre.
- (19) Som grundlag for, hvordan agenturet skal nå sine mål, bør der opstilles et sæt opgaver, der samtidig giver agenturet fleksibilitet i dets aktiviteter. Agenturets opgaver bør omfatte indsamling af information og data, der er nødvendige for at gennemføre analyser af de risici, der er for sikkerheden og robustheden i elektronisk kommunikation og infrastruktur og elektroniske tjenester, og for at agenturet i samarbejde med medlemsstaterne, Kommissionen og, i givet fald de relevante interessenter, kan vurdere net- og informationssikkerhedssituationen i Unionen. Agenturet bør koordinere sin indsats og samarbejde med Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og medlemsstaterne og styrke samarbejdet mellem interessenter i Europa, navnlig ved at inddrage de kompetente nationale organer og EU-organer og net- og informationssikkerhedsekspert på højt niveau fra den private sektor med kompetence på de relevante områder i aktiviteterne, navnlig udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, netværksudstyrsfabrikanter og softwareleverandører, under hensyntagen til, at net- og informationssystemer omfatter kombinationer af hardware, software og tjenester. Agenturet bør bistå EU-institutionerne og medlemsstaterne i deres dialog med erhvervslivet med henblik på at imødegå sikkerhedsrelaterede problemer i hardware- og softwareprodukter og derved bidrage til en samordnet tilgang til net- og informationssikkerhed.
- (20) Agenturet bør modtage net- og informationssikkerhedsstrategier, der offentliggøres af en af Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer eller af en medlemsstat, til orientering, og for at undgå dobbeltarbejde. Agenturet bør analysere strategierne og fremme deres præsentation i et format, der letter sammenligneligheden. Det bør gøre strategierne og sine analyser tilgængelige for offentligheden via elektroniske medier.
- (21) Agenturet bør bistå Kommissionen ved at yde rådgivning og i form af udtalelser og analyser om EU-spørgsmål vedrørende politikudvikling på net- og informationssikkerhedsområdet, herunder beskyttelse af kritisk informationsinfrastruktur og robusthed. Agenturet bør også

⁽¹⁾ EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37.

⁽²⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

bistå Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og, hvor det er relevant, medlemsstaterne, hvis de anmoder herom, med at udvikle deres politik og kompetence inden for net- og informationssikkerhed.

- (22) Agenturet bør tage fuldt hensyn til igangværende forsknings-, udviklings- og teknologivurderingsaktiviteter, navnlig aktiviteter, der gennemføres som led i de forskellige EU-forskningsinitiativer, for at rådgive Unionen og, hvor det er relevant, medlemsstaterne, hvis de anmoder herom, om forskningsbehov inden for net- og informationssikkerhed.
- (23) Agenturet bør bistå såvel Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer som medlemsstaterne med at opbygge og forbedre deres kompetence og beredskab på tværs af grænserne til at forebygge, opdage og imødegå sikkerhedsproblemer og sikkerhedsrelaterede hændelser i net og informationssystemer. I den forbindelse bør agenturet lette samarbejdet mellem medlemsstaterne indbyrdes og mellem Kommissionen og andre af Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og medlemsstaterne. Med henblik herpå bør agenturet støtte medlemsstaterne i deres vedvarende indsats for at forbedre deres beredskab og for at tilrettelægge og gennemføre europæiske øvelser om sikkerhedsrelaterede hændelser og, efter anmodning fra en medlemsstat, nationale øvelser.
- (24) For bedre at forstå udfordringerne på net- og informationssikkerhedsområdet er det nødvendigt, at agenturet analyserer både eksisterende risici og nye risici, der dukker op. Med henblik herpå bør agenturet i samarbejde med medlemsstaterne og, alt efter hvad der er relevant, med statistiske organer og andre indsamle relevante oplysninger. Desuden bør agenturet bistå Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og medlemsstaterne i deres bestræbelser på at indsamle, analysere og formidle oplysninger om net- og informationssikkerhed. Indsamlingen af statistiske oplysninger og data, der er nødvendige for at gennemføre analyser af de risici, der er for sikkerheden og robustheden i elektronisk kommunikation og infrastruktur og elektroniske tjenester, bør ske på grundlag af oplysningerne fra medlemsstaterne og agenturets indsigt i EU-institutionernes ikt-infrastrukturer i henhold til EU-bestemmelserne og nationale bestemmelser, der er i overensstemmelse med EU-retten. På grundlag af disse oplysninger bør agenturet fastholde opmærksomheden på den seneste status for net- og informationssikkerhed og tilknyttede tendenser i Unionen til gavn for Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og medlemsstaterne.
- (25) Agenturet bør under udførelsen af sine opgaver lette samarbejdet mellem Unionen og medlemsstaterne for at forbedre bevidstheden om net- og informationssikkerhedssituationen i Unionen.
- (26) Agenturet bør lette samarbejdet mellem medlemsstaternes kompetente uafhængige tilsynsmyndigheder, især

ved at støtte udvikling, fremme og udveksling af bedste praksis og standarder for uddannelsesprogrammer og bevidstgørelsestiltag. Øget informationsudveksling mellem medlemsstaterne vil fremme sådanne foranstaltninger. Agenturet bør bidrage til at bevidstgøre de enkelte brugere af elektroniske kommunikationsmidler, infrastrukturer og tjenester, herunder ved at bistå medlemsstater, der har valgt at anvende platformen for almenyttig information, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet) ⁽¹⁾, med at udarbejde relevant almenyttig information vedrørende net- og informationssikkerhed samt ved at bistå med udarbejdelsen af en sådan information, som skal indgå i leveringen af nyt udstyr til brug i offentlige kommunikationsnet. Agenturet bør også støtte samarbejdet mellem interessenter på EU-plan, blandt andet ved at fremme informationsudveksling, bevidstgørelseskampagner og programmer for almen og erhvervsfaglig uddannelse.

- (27) Agenturet bør bl.a. bistå Unionens relevante institutioner, organer, kontorer og agenturer og medlemsstaterne i oplysningskampagner for slutbrugere med sigte på at fremme en mere sikker individuel adfærd på nettet og øge bevidstheden om de potentielle farer på internettet, navnlig internetkriminalitet, såsom phishingangreb, botnet, økonomisk svig og banksvindel, samt fremme af grundlæggende autentificerings- og databeskyttelsesrådgivning.
- (28) For fuldt ud at opfylde sine mål bør agenturet arbejde sammen med relevante organer, herunder dem, der arbejder med internetkriminalitet, som f.eks. Europol, og myndigheder med ansvar for beskyttelse af privatlivets fred, for at udveksle knowhow og bedste praksis og yde rådgivning om aspekter af net- og informationssikkerhed, der kan have indflydelse på deres arbejde. Agenturet bør sigte mod at opnå synergi mellem disse organers bestræbelser og dets egne bestræbelser på at fremme forbedret net- og informationssikkerhed. Repræsentanter for de myndigheder på nationalt og EU-plan, der har ansvar for retshåndhævelse og beskyttelse af privatlivets fred, bør kunne være repræsenteret i agenturets stående gruppe af interessenter. I sine kontakter med retshåndhævende myndigheder vedrørende aspekter af net- og informationssikkerhed, der kan have indflydelse på disse myndigheders arbejde, bør agenturet respektere de eksisterende informationskanaler og etablerede net.
- (29) Kommissionen har lanceret et europæisk offentlig-privat partnerskab for en robust ikt-infrastruktur som en fleksibel EU-dækkende samarbejdsplatform, der bringer interessenter sammen, så de kan drøfte forvaltningspolitiske mål og økonomiske og markedsræssige aspekter af udfordringerne og tiltagene for at gøre ikt-infrastrukturen mere robust; agenturet bør spille en formidlende rolle i denne forbindelse.

⁽¹⁾ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 51.

- (30) For at fremme net- og informationssikkerhed og dens synlighed bør agenturet lette samarbejdet mellem medlemsstaternes kompetente offentlige organer, især ved at støtte udvikling og udveksling af bedste praksis og bevidstgørelsestiltag og ved at styrke deres outreach-aktiviteter. Agenturet bør også støtte samarbejdet mellem interessenter og EU-institutionerne, bl.a. ved at fremme informationsudveksling og bevidstgørelsesaktiviteter.
- (31) For at fremme et højt net- og informationssikkerhedsniveau i Unionen bør agenturet fremme samarbejde og udveksling af oplysninger og bedste praksis mellem relevante organisationer, som f.eks. enheder, der håndterer it-sikkerhedshændelser (CSIRT'er) og it-beredskabsenheder (CERT'er).
- (32) Et EU-system med velfungerende CERT'er bør udgøre hjørnesteinen af Unionens net- og informationssikkerhedsinfrastruktur. Agenturet bør understøtte medlemsstaternes CERT'er og EU-CERT'en i driften af et netværk af CERT'er, herunder medlemmerne af European Governmental CERTs Group. For at sikre, at alle CERT'er har tilstrækkelig avanceret kapacitet, og at denne kapacitet så vidt muligt svarer til kapaciteten af de mest avancerede CERT'er, bør agenturet fremme oprettelsen og driften af et fagfællebedømmelsessystem. Agenturet bør endvidere fremme og støtte samarbejdet mellem de relevante CERT'er i tilfælde af hændelser, angreb på eller afbrydelser af net eller infrastruktur, der styres eller beskyttes af CERT'erne, og som berører eller vil kunne berøre mindst to CERT'er.
- (33) Effektive net- og informationssikkerhedsstrategier bør baseres på velgennemtænkte risikovurderingsmetoder, både i den offentlige og den private sektor. Der anvendes risikovurderingsmetoder og procedurer på forskellige niveauer, men der er ingen fælles praksis for, hvordan de anvendes effektivt. Ved at udvikle og fremme bedste praksis for risikovurdering og interoperable risikostyringsløsninger i den offentlige og den private sektors organisationer kan man øge sikkerhedsniveauet i nettene og informationssystemerne i Unionen. Til dette formål bør agenturet støtte samarbejdet mellem interessenter på EU-plan og lette deres bestræbelser på at etablere og indføre europæiske og internationale standarder for risikostyring og for målbar sikkerhed i elektroniske produkter, systemer, net og tjenesteydelser, som sammen med software udgør net- og informationssystemerne.
- (34) Agenturet bør, hvor det er hensigtsmæssigt for, at det kan varetage sine mål og udføre sine opgaver, udveksle erfaringer og generelle oplysninger med Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer, som beskæftiger sig med net- og informationssikkerhed. Agenturet bør bidrage til at identificere forskningsprioriteringerne på EU-plan på områderne netværkers modstandsdygtighed og net- og informationssikkerhed samt tilbyde viden om industriens behov til relevante forskningsinstitutioner.
- (35) Agenturet bør tilskynde medlemsstaterne og serviceydere til at hæve deres generelle sikkerhedsstandarder, så alle internetbrugere tager de nødvendige skridt til at sikre deres egen personlige internetsikkerhed.
- (36) Net- og informationssikkerhedsproblemer er af global karakter. Der er behov for et tættere internationalt samarbejde for at forbedre sikkerhedsstandarderne, herunder definitionen af fælles adfærdsnormer og adfærdskodekser, og informationsudveksling, hvilket vil fremme hurtigere internationalt samarbejde om samt en fælles global tilgang til net- og informationssikkerhedsspørgsmål. Agenturet bør derfor støtte et fortsat EU-engagement og samarbejde med tredjelands og internationale organisationer, ved, hvor det er relevant, at yde den nødvendige ekspertise og analyse til Unionens relevante institutioner, organer, kontorer og agenturer.
- (37) Agenturet bør varetage sine opgaver i overensstemmelse med nærhedsprincippet, idet det sikrer en passende grad af koordinering mellem medlemsstaterne i spørgsmål om net- og informationssikkerhed og forbedrer de nationale politikkers effektivitet og dermed tilføjer dem merværdi, og i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, idet det ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at nå målene i denne forordning. Udførelsen af agenturets opgaver bør styrke, men ikke gribe ind i eller træde i stedet for, hindre eller overlapse de relevante beføjelser og opgaver, der er tildelt nationale tilsynsmyndigheder i overensstemmelse med direktiverne om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, samt de beføjelser og opgaver, der er tillagt sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation (BEREC), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1211/2009⁽¹⁾, Kommunikationsudvalget, som er omhandlet i direktiv 2002/21/EF, de europæiske standardiseringsorganisationer, de nationale standardiseringsorganisationer og det stående udvalg, jf. direktiv 98/34/EF⁽²⁾, samt medlemsstaternes uafhængige tilsynsmyndigheder som fastlagt i direktiv 95/46/EF.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1211/2009 af 25. november 2009 om oprettelse af Sæmslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation (BEREC) og dens støttekontor (EUT L 337 af 18.12.2009, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (EFT L 204 af 21.7.1998, s. 37).

- (38) Det er nødvendigt at gennemføre visse principper om agenturets forvaltning for at overholde den fælles erklæring og fælles tilgang, som den interinstitutionelle arbejdsgruppe om EU's decentrale agenturer nåede til enighed om i juli 2012, og som har til formål at strømline agenturenes aktiviteter og forbedre deres resultater.
- (39) Den fælles erklæring og fælles tilgang bør, alt efter hvad der er relevant, også afspejles i agenturets arbejdsprogrammer, agenturets evalueringer og agenturets rapporterings- og administrationspraksis.
- (40) For at agenturet kan fungere korrekt, bør Kommissionen og medlemsstaterne sikre, at personer, der udpeges til bestyrelsen, har en hensigtsmæssig faglig ekspertise. Kommissionen og medlemsstaterne bør også gøre en indsats for at begrænse udskiftningen af deres respektive repræsentanter i bestyrelsen, så der sikres kontinuitet i bestyrelsens arbejde.
- (41) Det er afgørende, at agenturet skaber og vedligeholder et ry for upartiskhed, integritet og høje faglige standarder. Bestyrelsen bør derfor vedtage omfattende regler, der omfatter hele agenturet, for forebyggelse og håndtering af interessekonflikter.
- (42) I betragtning af agenturets særlige forhold og de vanskelige udfordringer, det står over for, bør agenturets organisatoriske struktur forenkles og styrkes for at sikre større effektivitet. Der bør derfor bl.a. nedsættes et forretningsudvalg, således at bestyrelsen kan fokusere på spørgsmål af strategisk betydning.
- (43) Bestyrelsen bør udnævne en regnskabsfører i overensstemmelse med regler vedtaget i henhold til forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012⁽¹⁾ (finansforordningen).
- (44) For at sikre, at agenturet fungerer effektivt, bør medlemsstaterne og Kommissionen være repræsenteret i bestyrelsen, der bør fastlægge de overordnede retningslinjer for agenturets drift og sikre, at agenturet udfører sine opgaver i overensstemmelse med denne forordning. Bestyrelsen bør have de beføjelser, der er nødvendige, til at fastlægge budgettet, kontrollere dets gennemførelse, vedtage passende finansielle bestemmelser, fastlægge transparente arbejdsprocedurer for agenturets beslutningstagning, vedtage agenturets arbejdsprogram, vedtage sin egen forretningsorden og agenturets interne forretningsgange, udnævne den administrerende direktør og træffe afgørelse om at forlænge den administrerende direktørs mandatperiode efter at have indhentet en udtalelse fra Europa-Parlamentet eller bringe den til ophør. Bestyrelsen bør nedsætte et forretningsudvalg, der kan bistå den i udførelsen af dens administrative og budgetmæssige opgaver
- (45) Et velfungerende agentur kræver, at den administrerende direktør udnævnes på grundlag af kvalifikationer og dokumenterede administrative og ledelsesmæssige færdigheder samt kvalifikationer og erfaring, der er relevante for net- og informationssikkerhed, og at den administrerende direktørs opgaver med hensyn til tilrettelæggelsen af agenturets interne opgaver udføres i fuld uafhængighed. Med henblik herpå bør den administrerende direktør efter høring af Kommissionen udarbejde et forslag til agenturets arbejdsprogram og træffe alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at arbejdsprogrammet gennemføres korrekt. Den administrerende direktør bør hvert år udarbejde en årsberetning, der skal forelægges for bestyrelsen, udfærdige et udkast til overslag over agenturets indtægter og udgifter samt gennemføre budgettet.
- (46) Den administrerende direktør bør kunne nedsætte ad hoc-arbejdsgrupper til at behandle specifikke spørgsmål, særlig af videnskabelig, teknisk, retlig eller samfundsøkonomisk art. Ved nedsættelsen af ad hoc-arbejdsgrupper bør den administrerende direktør trække på den relevante eksterne ekspertise, der er nødvendig, for at agenturet kan få adgang til de seneste nye oplysninger om de sikkerhedsudfordringer, der følger med et informations-samfund i stadig udvikling. Den administrerende direktør bør sikre, at medlemmerne af ad hoc-arbejdsgrupperne udvælges på grundlag af den højeste ekspertisestandard, og tage skridt til at sikre en passende repræsentativ balance, afhængigt af de specifikke spørgsmål, mellem medlemsstaternes offentlige administrationer, EU-institutionerne og den private sektor, herunder erhvervslivet, brugerne og akademiske eksperter i net- og informationssikkerhed. Den administrerende direktør bør, alt efter hvad der er relevant, og fra sag til sag kunne invitere eksperter, der er anerkendt som kompetente på det pågældende område, til at deltage i arbejdsgruppernes arbejde. Deres udgifter bør afholdes af agenturet i overensstemmelse med dets interne regler og i overensstemmelse med regler vedtaget i henhold til finansforordningen.
- (47) Agenturet bør have en stående gruppe af interessenter som et rådgivende organ, der kan sikre en løbende dialog med den private sektor, forbrugerorganisationerne og andre relevante interessenter. Den stående gruppe af interessenter, der nedsættes af bestyrelsen på forslag af

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

- den administrerende direktør, bør koncentrere sig om spørgsmål, der er relevante for interessenter, og forelægge dem for agenturet. Den administrerende direktør bør, når det er relevant og under hensyn til dagsordenen for møderne, kunne invitere repræsentanter for Europa-Parlamentet og andre relevante organer til at deltage i gruppens møder.
- (48) Da der er tilstrækkelig repræsentation af interessenter i den stående gruppe af interessenter, og denne gruppe navnlig skal høres vedrørende udkastet til arbejdsprogram, er der ikke længere noget behov for repræsentation af interessenter i bestyrelsen.
- (49) Agenturet bør følge de relevante EU-bestemmelser om aktindsigt som fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001⁽¹⁾. De oplysninger, som agenturet behandler i forbindelse med sit interne arbejde, og de oplysninger, som det behandler under udførelsen af dets opgaver, bør være omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁽²⁾.
- (50) Agenturet bør overholde de bestemmelser, der gælder for EU-institutionerne samt national lovgivning vedrørende behandling af følsomme dokumenter.
- (51) For at agenturet kan sikres fuld selvstændighed og uafhængighed og for at sætte det i stand til at udføre supplerende og nye opgaver, herunder uforudsete hasteopgaver, bør agenturet råde over et tilstrækkeligt og selvstændigt budget, hvortil indtægterne hovedsagelig kommer fra et bidrag fra Unionen og fra bidrag fra tredjelande, der deltager i agenturets arbejde. Størstedelen af agenturets ansatte bør være direkte involveret i den operationelle gennemførelse af agenturets mandat. Værtsmedlemsstaten og enhver anden medlemsstat bør kunne yde frivillige bidrag til agenturets indtægter. Unionens budgetprocedure bør finde anvendelse på ethvert bidrag, som kommer fra Den Europæiske Unions almindelige budget. Desuden bør revisionen af agenturets regnskaber forestås af Revisionsretten for at sikre gennemsigtighed og ansvarlighed.
- (52) I betragtning af det stadig skiftende trusselsbillede og udviklingen af Unionens politik for net- og informationsikkerhed, og for at tilpasse sig til den flerårige finansielle ramme, bør agenturets mandatperiode fastsættes for en begrænset periode på syv år med mulighed for en forlængelse af perioden.
- (53) Der bør foretages en uafhængig evaluering af agenturets arbejde. Evalueringen bør tage stilling til, om agenturets mål opfyldes effektivt, om arbejdsmetoderne er effektive, og om dets opgaver er relevante, for at det kan afgøres, om målene stadig er gyldige, og på grundlag heraf, om agenturets mandat bør forlænges og i bekræftende fald for hvilken periode.
- (54) Såfremt Kommissionen hen imod udløbet af agenturets mandatperiode ikke har fremlagt et forslag til en forlængelse af mandatet, bør agenturet og Kommissionen træffe de relevante foranstaltninger, især om spørgsmål i forbindelse med ansættelseskontrakter og budget arrangementer.
- (55) Målet for denne forordning, nemlig at oprette Den Europæiske Unions Agentur for Net- og Informationssikkerhed med henblik på at bidrage til et højt net- og informationssikkerhedsniveau i Unionen og for at hæve oplysningsniveauet om informationssikkerhed og for at udvikle og fremme en net- og informationssikkerhedskultur i samfundet til gavn for borgerne, forbrugerne, virksomhederne og den offentlige sektors organisationer i Unionen og således bidrage til gennemførelsen af et velfungerende indre marked, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (56) Forordning (EF) nr. 460/2004 bør ophæves.
- (57) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i forordning (EF) nr. 45/2001 og vedtog sin udtalelse den 20. december 2010⁽³⁾ —

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43).

⁽²⁾ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 101 af 1.4.2011, s. 20.

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

AFSNIT 1

ANVENDELSESOMRÅDE, MÅL OG OPGAVER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Ved denne forordning oprettes Den Europæiske Unions Agentur for Net- og Informationssikkerhed (i det følgende benævnt »agenturet«), som skal udføre de opgaver, det tildeles med det formål at bidrage til et højt net- og informationssikkerhedsniveau i Unionen og for at hæve oplysningsniveauet om net- og informationssikkerhed og for at udvikle og fremme en net- og informationssikkerhedskultur i samfundet til gavn for borgerne, forbrugerne, virksomhederne og den offentlige sektors organisationer i Den Europæiske Union og således bidrage til gennemførelsen af et velfungerende indre marked.

2. Agenturets mål og opgaver berører ikke medlemsstaternes beføjelser med hensyn til net- og informationssikkerhed og berører under ingen omstændigheder aktiviteter vedrørende offentlig sikkerhed, forsvar, statens sikkerhed (herunder statens økonomiske velfærd for så vidt angår aspekter, der vedrører statens sikkerhed) og statens aktiviteter på det strafferetlige område.

3. I denne forordning forstås ved »net- og informationssikkerhed«: et nets eller et informationssystemes evne til, på et givet tillidsniveau, at modstå uheld, ulovlige og ondsindede handlinger, der er til skade for tilgængeligheden, autenticiteten, integriteten og fortroligheden i forbindelse med data, der opbevares eller overføres, og de dermed forbundne tjenester, der tilbydes i eller er tilgængelige via disse net og systemer.

Artikel 2

Mål

1. Agenturet skal udvikle og opretholde et højt ekspertise-niveau.

2. Agenturet skal bistå Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer med at udarbejde de nødvendige politikker for net- og informationssikkerhed.

3. Agenturet skal bistå Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og medlemsstaterne med at gennemføre de politikker, der er nødvendige for at opfylde de retlige og reguleringsmæssige krav vedrørende net- og informationssikkerhed i henhold til eksisterende og fremtidige EU-retsakter og dermed bidrage til et velfungerende indre marked.

4. Agenturet skal bistå Unionen og medlemsstaterne med at øge og styrke deres kapacitet og beredskab til at forebygge, opdage og imødegå net- og informationssikkerhedsproblemer og -hændelser.

5. Agenturet skal bruge sin ekspertise til at fremme et bredt samarbejde mellem aktører fra både den offentlige og den private sektor.

Artikel 3

Opgaver

1. Med det formål, der er fastsat i artikel 1, og for at nå de mål, der er fastsat i artikel 2, samt under overholdelse af artikel 1, stk. 2, skal agenturet udføre følgende opgaver:

a) støtte udviklingen af Unionens politik og lovgivning ved at:

i) bistå og rådgive i alle spørgsmål vedrørende Unionens politik og lovgivning om net- og informationssikkerhed

ii) foretage forberedende arbejde, rådgivning og analyser vedrørende udviklingen og ajourføringen af Unionens politik og lovgivning om net- og informationssikkerhed

iii) analysere offentligt tilgængelige net- og informationssikkerhedsstrategier og fremme offentliggørelse heraf

b) støtte kapacitetsopbygningen ved at:

i) støtte medlemsstaterne, på deres anmodning, i deres bestræbelser på at udvikle og forbedre forebyggelse, opdagelse og analyse af og kapaciteten til at imødegå net- og informationssikkerhedsproblemer og -hændelser, og give dem den nødvendige viden

ii) fremme og lette frivilligt samarbejde mellem medlemsstaterne indbyrdes og mellem Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og medlemsstaterne i deres bestræbelser på at forebygge, opdage og imødegå net- og informationssikkerhedsproblemer og -hændelser, når disse har en virkning på tværs af grænserne

iii) bistå Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer i deres bestræbelser på at udvikle forebyggelse, opdagelse og analyse af og kapaciteten til at imødegå net- og informationssikkerhedsproblemer, navnlig ved at støtte driften af en it-beredskabsenhed (CERT) for dem

iv) støtte en forøgelse af kapaciteten i nationale og statslige CERT'er og EU-CERT'en, herunder ved at fremme dialog og udveksling af oplysninger for at sikre, at hver CERT opfylder et fælles sæt af minimumskrav med hensyn til det aktuelle tekniske niveau og opererer i overensstemmelse med bedste praksis

- v) støtte tilrettelæggelsen og gennemførelsen af EU-øvelser vedrørende net- og informationssikkerhed og rådgive medlemsstaterne, efter deres anmodning, om nationale øvelser
- vi) bistå Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og medlemsstaterne i deres bestræbelser på at indsamle, analysere og i overensstemmelse med medlemsstaternes sikkerhedskrav formidle oplysninger om net- og informationssikkerhed; og på grundlag af de oplysninger, som fremsendes af Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og af medlemsstaterne i overensstemmelse med bestemmelser i EU-retten og nationale bestemmelser under overholdelse af EU-retten, holde Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og medlemsstaterne ajour med den seneste udvikling i net- og informationssikkerhedssituationen i Unionen til gavn for dem
- vii) støtte udviklingen af en EU-mekanisme for tidlig varsel, der kan supplere medlemsstaternes mekanismer
- viii) tilbyde uddannelse inden for net- og informationssikkerhed til relevante offentlige organer, eventuelt i samarbejde med interessenter
- c) støtte frivilligt samarbejde mellem de kompetente offentlige organer og mellem interessenter, herunder universiteter og forskningscentre i Unionen, og støtte bevidstgørelse ved bl.a. at:
- i) fremme samarbejdet mellem nationale og statslige CERT'er eller enheder, der håndterer it-sikkerhedshændelser (CSIRT'er), herunder CERT'en for Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer
- ii) fremme udvikling og udveksling af bedste praksis med henblik på at nå et højt net- og informationssikkerhedsniveau
- iii) lette dialogen og bestræbelserne på at udvikle og udveksle bedste praksis
- iv) fremme bedste praksis inden for udveksling af oplysninger og bevidstgørelse
- v) støtte Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og, efter deres anmodning, medlemsstaterne og deres relevante organer med at arrangere bevidstgørelsesaktiviteter, herunder på enkeltbrugerniveau, og andre opøgende aktiviteter for at øge net- og informationssikkerheden og dens synlighed ved at udarbejde bedste praksis og retningslinjer
- d) støtte forskning og udvikling samt standardisering ved at:
- i) lette etableringen og indførelsen af europæiske og internationale standarder for risikostyring og for sikkerhed i elektroniske produkter, net og tjenesteydelser
- ii) rådgive Unionen og medlemsstaterne om forskningsbehov på området net- og informationssikkerhed med henblik på at gøre det muligt effektivt at imødegå nuværende og kommende net- og informationssikkerhedsrisici og -trusler, herunder hvad angår nye og kommende informations- og kommunikationsteknologier, og effektivt bruge teknologier til risikoforebyggelse
- e) samarbejde med Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer, herunder dem, der beskæftiger sig med internetkriminalitet og beskyttelse af privatlivets fred og personoplysninger, med henblik på at behandle spørgsmål af fælles interesse, ved bl.a. at:
- i) udveksle viden og bedste praksis
- ii) yde rådgivning om relevante net- og informationssikkerhedsaspekter for at udvikle synergier
- f) bidrage til Unionens indsats for at samarbejde med tredjelande og internationale organisationer for at fremme internationalt samarbejde om net- og informationssikkerhedsforhold, herunder ved at:
- i) deltage, hvor det er relevant, som observatør og i tilrettelæggelsen af internationale øvelser, og analysere og rapportere om resultatet af sådanne øvelser
- ii) lette udvekslingen af bedste praksis mellem relevante organisationer
- iii) yde ekspertise til EU-institutioner.
2. Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og medlemsstaternes organer kan anmode om rådgivning fra agenturet i tilfælde af brud på sikkerheden eller tab af integritet, der har en betydelig indvirkning på driften af net og tjenester.
3. Agenturet udfører opgaver, som det pålægges ved EU-retsakter.
4. Agenturet fremsætter uafhængigt sine egne konklusioner, retningslinjer og udtalelser i forbindelse med spørgsmål, der ligger inden for denne forordnings anvendelsesområde og mål.

AFSNIT 2

ORGANISATION

Artikel 4

Agenturets sammensætning

1. Agenturet består af:
  - a) en bestyrelse
  - b) en administrerende direktør, personale, samt
  - c) en stående gruppe af interessenter.
2. Med henblik på at øge effektiviteten af agenturets drift nedsætter bestyrelsen et forretningsudvalg.

Artikel 5

Bestyrelsen

1. Bestyrelsen fastlægger de overordnede retningslinjer for agenturets drift og sikrer, at agenturet udfører sine opgaver i overensstemmelse med de regler og principper, der fastlægges i denne forordning. Den sikrer endvidere, at der er sammenhæng mellem agenturets arbejde og aktiviteter, der udføres af medlemsstaterne og på EU-plan.
2. Bestyrelsen vedtager agenturets årlige arbejdsprogram og det flerårige arbejdsprogram.
3. Bestyrelsen vedtager en årsberetning om agenturets virksomhed og sender den senest den 1. juli i det følgende år til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten. Årsberetningen skal indeholde regnskaberne og beskrive, i hvilket omfang agenturet har opfyldt sine præstationsindikatorer. Årsberetningen offentliggøres.
4. Bestyrelsen vedtager en strategi til bekæmpelse af svig, der skal stå i forhold til risikoen for svig under hensyntagen til en cost-benefit analyse af de påtænkte foranstaltninger.
5. Bestyrelsen sikrer en behørig opfølgning af resultaterne og henstillingerne fra undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), og de forskellige interne og eksterne revisionsberetninger og evalueringer.
6. Bestyrelsen vedtager regler for forebyggelse og håndtering af interessekonflikter.
7. Bestyrelsen udøver over for agenturets ansatte de beføjelser, som vedtægten for tjenestemænd og ansættelsesvilkårene for

øvrige ansatte i Den Europæiske Union (»vedtægten for tjenestemænd« og »ansættelsesvilkårene for øvrige ansatte«), som fastlagt i forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 ⁽¹⁾, tillægger henholdsvis ansættelsesmyndigheden og den myndighed, der er beføjet til at indgå ansættelseskontrakter.

Bestyrelsen vedtager i overensstemmelse med artikel 110 i vedtægten for tjenestemænd en afgørelse baseret på artikel 2, stk. 1, i vedtægten for tjenestemænd og artikel 6 i ansættelsesvilkårene for øvrige ansatte, der tillægger den administrerende direktør de relevante ansættelsesmyndighedsbeføjelser. Den administrerende direktør kan uddelegere disse beføjelser.

Under helt særlige omstændigheder kan bestyrelsen tilbagekalde delegationen af ansættelsesmyndighedens beføjelser til den administrerende direktør og de beføjelser, denne måtte have uddelegeret. I sådanne tilfælde kan bestyrelsen for en begrænset periode uddelegere dem til et af sine medlemmer eller til en anden medarbejder end den administrerende direktør.

8. Bestyrelsen vedtager regler for anvendelsen af vedtægten for tjenestemænd og ansættelsesvilkårene for øvrige ansatte i overensstemmelse med artikel 110 i vedtægten for tjenestemænd.

9. Bestyrelsen udnævner den administrerende direktør og kan forlænge dennes mandatperiode eller afskedige vedkommende i overensstemmelse med artikel 24 i denne forordning.

10. Bestyrelsen fastsætter sin og forretningsudvalgets forretningsorden efter høring af Kommissionen. Forretningsordenen skal give mulighed for at fremskynde beslutningstagningen, enten ved en skriftlig procedure eller afholdelse af fjernmøder.

11. Bestyrelsen vedtager agenturets interne forretningsgange efter høring af Kommissionen. Disse forretningsgange offentliggøres.

12. Bestyrelsen vedtager de finansielle bestemmelser for agenturet. De må ikke afvige fra Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2343/2002 af 19. november 2002 om rammefinansforordningen for de organer, der er omhandlet i artikel 185 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽²⁾, medmindre dette er strengt nødvendigt af hensyn til agenturets drift, og Kommissionen forudgående har givet sit samtykke.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 357 af 31.12.2002, s. 72.

13. Bestyrelsen vedtager en flerårig plan for personalepolitikken efter at have hørt Kommissionens tjenestegrene og underrettet Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 6

Bestyrelsens sammensætning

1. Bestyrelsen består af en repræsentant for hver medlemsstat og to repræsentanter, der udnævnes af Kommissionen. Alle repræsentanter har stemmeret.
2. Hvert medlem af bestyrelsen skal have en suppleant, der repræsenterer medlemmet, når det ikke er til stede.
3. Medlemmer af bestyrelsen og deres suppleanter udpeges på baggrund af deres kendskab til agenturets opgaver og mål under hensyntagen til ledelsesmæssige, administrative og budgetmæssige kompetencer, der er relevante for at udføre de opgaver, der er nævnt i artikel 5. Kommissionen og medlemsstaterne bør bestræbe sig på at begrænse udskiftningen af deres repræsentanter i bestyrelsen med henblik på at sikre kontinuiteten i bestyrelsens arbejde. Kommissionen og medlemsstaterne tilstræber at opnå en ligelig repræsentation af mænd og kvinder i bestyrelsen.
4. Mandatperioden for medlemmer af bestyrelsen og deres suppleanter er fire år. Perioden kan forlænges.

Artikel 7

Bestyrelsens formand

1. Bestyrelsen vælger blandt sine medlemmer en formand og en næstformand for en periode på tre år, der kan fornyes. Næstformanden træder uden videre i stedet for formanden, hvis denne er forhindret i at udøve sit hverv.
2. Formanden kan indbydes til at give en redegørelse over for Europa-Parlamentets relevante udvalg og besvare spørgsmål fra medlemmerne.

Artikel 8

Møder

1. Formanden indkalder til bestyrelsesmøder.
2. Bestyrelsen afholder ordinært møde mindst én gang om året. Den afholder endvidere ekstraordinære møder efter anmodning fra formanden eller mindst en tredjedel af medlemmerne.
3. Den administrerende direktør deltager uden stemmeret i bestyrelsens møder.

Artikel 9

Afstemning

1. Bestyrelsen træffer afgørelse med absolut flertal blandt sine medlemmer.
2. Der kræves et flertal på to tredjedele af bestyrelsens medlemmer for at vedtage bestyrelsens forretningsorden og agenturets interne forretningsgange, budgettet og det årlige og flerårige arbejdsprogram, for at udnævne og afskedige den administrerende direktør eller forlænge dennes mandatperiode og for at udpege formanden for bestyrelsen.

Artikel 10

Forretningsudvalget

1. Bestyrelsen bistås af et forretningsudvalg.
2. Forretningsudvalget forbereder udelukkende afgørelser om administrative og budgetmæssige spørgsmål, der skal vedtages af bestyrelsen.

I samarbejde med bestyrelsen sikrer forretningsudvalget passende opfølgning på de resultater og henstillinger, der stammer fra undersøgelser foretaget af OLAF og fra forskellige interne eller eksterne audit- og evalueringsrapporter.

Uden at det berører den administrerende direktørs ansvar, jf. artikel 11, bistår forretningsudvalget den administrerende direktør i gennemførelsen af bestyrelsens afgørelser vedrørende administrative og budgetmæssige spørgsmål.

3. Forretningsudvalget består af fem medlemmer, der udpeges blandt medlemmerne af bestyrelsen, heriblandt formanden for bestyrelsen, der også kan være formand for forretningsudvalget, og en af repræsentanterne for Kommissionen.
4. Mandatperioden for medlemmerne af forretningsudvalget er den samme som den i artikel 6, stk. 4, fastsatte for medlemmerne af bestyrelsen.
5. Forretningsudvalget mødes mindst én gang hver tredje måned. Formanden for forretningsudvalget indkalder til yderligere møder efter anmodning fra udvalgets medlemmer.

Artikel 11

Den administrerende direktørs opgaver

1. Agenturet ledes af den administrerende direktør, som varetager sit hverv i uafhængighed.

2. Den administrerende direktør er ansvarlig for:
- den daglige ledelse af agenturet
  - gennemførelse af de beslutninger, der træffes af bestyrelsen
  - udarbejdelse, efter samråd med bestyrelsen, af det årlige arbejdsprogram og det flerårige arbejdsprogram og forelæggelse heraf for bestyrelsen efter høring af Kommissionen
  - gennemførelse af det årlige arbejdsprogram og det flerårige arbejdsprogram og aflæggelse af rapport til bestyrelsen om gennemførelsen heraf
  - udarbejdelse af årsberetningen om agenturets virksomhed og forelæggelse heraf for bestyrelsen til godkendelse
  - udarbejdelse af en handlingsplan til opfølgning af konklusionerne fra efterfølgende evalueringer og aflæggelse af en statusrapport til Kommissionen hvert andet år
  - beskyttelse af Unionens finansielle interesser gennem forholdsregler til forebyggelse af svig, korrupsion og enhver anden ulovlig aktivitet, gennem effektiv kontrol og, hvis der konstateres uregelmæssigheder, gennem inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb, og om nødvendigt gennem administrative og finansielle sanktioner, der er effektive og forholds-mæssige og har en afskrækkende virkning
  - udarbejdelse af agenturets strategi for bekæmpelse af svig og forelæggelse heraf for bestyrelsen til godkendelse
  - sikring af, at agenturet gennemfører sine aktiviteter i overensstemmelse med brugernes krav, navnlig med hensyn til ydelsernes tilstrækkelighed
  - etablering og opretholdelse af forbindelser med Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer
  - etablering og opretholdelse af kontakt med erhvervslivet og forbrugerorganisationer med henblik på at sikre en løbende dialog med de relevante interessenter
  - andre opgaver, som den administrerende direktør pålægges ved denne forordning.

3. Er det nødvendigt og i overensstemmelse med agenturets formål og opgaver, kan den administrerende direktør nedsætte ad hoc-arbejdsgrupper bestående af eksperter, bl.a. fra medlemsstaternes kompetente myndigheder. Bestyrelsen underrettes på forhånd herom. Procedurene vedrørende især sammensætning, den administrerende direktørs udnævnelse af eksperterne og ad hoc-arbejdsgruppernes virke fastsættes i agenturets interne forretningsgange.

4. Den administrerende direktør stiller administrativt personale og andre ressourcer til rådighed for bestyrelsen og forretningsudvalget, hvor det er nødvendigt.

Artikel 12

Den stående gruppe af interessenter

1. På forslag af den administrerende direktør nedsætter bestyrelsen en stående gruppe af interessenter bestående af anerkendte eksperter, der repræsenterer de relevante interessenter såsom ikt-industrien, udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester til offentligheden, forbrugergrupper, akademiske eksperter i net- og informationssikkerhed og repræsentanter for de nationale tilsynsmyndigheder, der er givet meddelelse om i henhold til direktiv 2002/21/EF, samt myndigheder med ansvar for retshåndhævelse og beskyttelse af privatlivets fred.

2. Procedurene vedrørende især antal og sammensætning samt bestyrelsens udnævnelse af medlemmerne af den stående gruppe af interessenter, den administrerende direktørs forslag samt arbejdsgangen i gruppen fastlægges i agenturets interne forretningsgange og offentliggøres.

3. Den stående gruppe af interessenter ledes af den administrerende direktør eller af en person udpeget af den administrerende direktør på enkeltsagsbasis.

4. Mandatperioden for medlemmerne af den stående gruppe af interessenter er to et halvt år. Medlemmer af bestyrelsen kan ikke være medlemmer af den stående gruppe af interessenter. Eksperter fra Kommissionen og medlemsstaterne har ret til at være til stede på møderne og deltage i arbejdet i den stående gruppe af interessenter. Repræsentanter for andre organer, som den administrerende direktør skønner er relevante, og som ikke er medlemmer af den stående gruppe af interessenter, kan indbydes til at være til stede på møderne og deltage i arbejdet i den stående gruppe af interessenter.

5. Den stående gruppe af interessenter rådgiver agenturet med hensyn til udførelsen af dets aktiviteter. Den rådgiver navnlig den administrerende direktør om udarbejdelsen af forslag til agenturets arbejdsprogram samt om varetagelse af kommunikation med de relevante interessenter om alle spørgsmål, der vedrører arbejdsprogrammet.

AFSNIT 3

DRIFT

Artikel 13

Arbejdsprogram

1. Agenturet udfører sine aktiviteter i overensstemmelse med det årlige og det flerårige arbejdsprogram, der skal indeholde alle planlagte aktiviteter.

2. Arbejdsprogrammet skal indeholde skræddersyede præstationsindikatorer, der muliggør en effektiv evaluering af de resultater, der opnås i forhold til målene.

3. Den administrerende direktør er ansvarlig for udarbejdelsen af agenturets arbejdsprogram efter forudgående samråd med Kommissionens tjenestegrene. Senest den 15. marts hvert år forelægger den administrerende direktør et udkast til det følgende års arbejdsprogram for bestyrelsen.

4. Senest den 30. november hvert år vedtager bestyrelsen efter at have modtaget Kommissionens udtalelse agenturets arbejdsprogram for det følgende år. Arbejdsprogrammet skal omfatte et flerårigt perspektiv. Bestyrelsen sikrer, at arbejdsprogrammet er i overensstemmelse med agenturets formål og med Unionens lovgivningsmæssige og politiske prioriteter på området net- og informationssikkerhed.

5. Arbejdsprogrammet tilrettelægges i overensstemmelse med princippet om aktivitetsbaseret forvaltning. Det skal være i overensstemmelse med overslaget over agenturets indtægter og udgifter og agenturets budget for samme regnskabsår.

6. Den administrerende direktør fremsender efter bestyrelsens vedtagelse arbejdsprogrammet til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne og offentliggør det. Efter indbydelse fra Europa-Parlamentets relevante udvalg skal den administrerende direktør forelægge og drøfte det vedtagne årlige arbejdsprogram.

Artikel 14

Anmodninger til agenturet

1. Anmodninger om rådgivning og bistand, der ligger inden for agenturets formål og opgaver, rettes til den administrerende direktør og ledsages af baggrundsplysninger om det emne, der skal behandles. Den administrerende direktør underretter bestyrelsen og forretningsudvalget om de modtagne anmodninger, de potentielle ressourcemæssige konsekvenser og efterfølgende om, hvordan der er fulgt op på anmodningerne. Afviser agenturet en anmodning, skal det begrunde afvisningen.

2. Anmodninger i henhold til stk. 1 kan fremsættes af:

a) Europa-Parlamentet

b) Rådet

c) Kommissionen

d) ethvert kompetent organ udpeget af en medlemsstat såsom en national tilsynsmyndighed som defineret i artikel 2 i direktiv 2002/21/EF.

3. Bestemmelser for anvendelsen af stk. 1 og 2 i praksis vedrørende navnlig forelæggelse, prioritering og opfølgning af anmodninger til agenturet samt orientering af bestyrelsen og forretningsudvalget fastsættes af bestyrelsen i agenturets interne forretningsgange.

Artikel 15

Interesseerklæring

1. Medlemmerne af bestyrelsen, den administrerende direktør samt embedsmænd, der midlertidigt er stillet til rådighed af medlemsstaterne, afgiver hver især en loyalitetserklæring og en erklæring, hvori de anfører, hvorvidt der foreligger direkte eller indirekte interesser, der kan anses for at berøre deres uafhængighed. Erklæringerne skal være præcise og fuldstændige og afgives skriftligt hvert år og ajourføres, når det er nødvendigt.

2. Medlemmerne af bestyrelsen, den administrerende direktør og eksterne eksperter, der deltager i ad hoc-arbejdsgrupper, skal hver især på præcis og fyldestgørende vis senest på hvert møde gøre opmærksom på eventuelle interesser, som kan anses for at berøre deres uafhængighed med hensyn til de punkter, der er på dagsordenen, og skal afholde sig fra at deltage i drøftelserne af og afstemningen om de pågældende punkter.

3. Agenturet fastsætter i sine interne forretningsgange bestemmelser om, hvordan de i stk. 1 og 2 omhandlede regler om interesseerklæringer gennemføres i praksis.

Artikel 16

Åbenhed

1. Agenturet gennemfører sine aktiviteter med en høj grad af åbenhed og i overensstemmelse med artikel 17 og 18.

2. Agenturet sikrer, at offentligheden og eventuelle interesse-rede parter får passende, objektive, pålidelige og let tilgængelige oplysninger, især vedrørende resultaterne af dets arbejde. Det offentliggør også interesseerklæringer afgivet i overensstemmelse med artikel 15.

3. Bestyrelsen kan på forslag af den administrerende direktør give interesserede parter tilladelse til at følge procedurene i forbindelse med nogle af agenturets aktiviteter.

4. Agenturet fastsætter i sine interne forretningsgange bestemmelser om, hvordan de i stk. 1 og 2 omhandlede regler om åbenhed gennemføres i praksis.

Artikel 17

Fortrolighed

1. Med forbehold af artikel 18 må agenturet ikke til tredjemand videregive oplysninger, som det behandler eller modtager, og for hvilke der foreligger en begrundet begæring om, at de holdes helt eller delvist fortrolige.

2. Medlemmerne af bestyrelsen, den administrerende direktør, medlemmerne af den stående gruppe af interessenter, eksterne eksperter, der deltager i ad hoc-arbejdsgrupperne, samt agenturets personale, herunder embedsmænd, der midlertidigt er stillet til rådighed af medlemsstaterne, skal, selv efter at deres hverv er ophørt, overholde forpligtelsen til fortrolighed som fastsat i artikel 339 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

3. Agenturet fastsætter i sine interne forretningsgange bestemmelser om, hvordan de i stk. 1 og 2 omhandlede regler om fortrolighed gennemføres i praksis.

4. Bestyrelse beslutter, såfremt det er nødvendigt for udførelsen af agenturets opgaver, at tillade agenturet at behandle klassificerede oplysninger. I så fald vedtager bestyrelsen efter aftale med Kommissionens tjenestegrene interne forretningsgange baseret på sikkerhedsprincipperne i Kommissionens afgørelse 2001/844/EF, EKSF, Euratom af 29. november 2001 om ændring af dens forretningsorden⁽¹⁾. Disse forretningsgange skal blandt andet indeholde bestemmelser om udveksling, behandling og opbevaring af klassificerede oplysninger.

Artikel 18

Aktindsigt

1. Forordning (EF) nr. 1049/2001 finder anvendelse på agenturets dokumenter.

2. Bestyrelsen vedtager de praktiske gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 1049/2001 senest seks måneder efter, at agenturet er oprettet.

3. De beslutninger, som agenturet træffer efter artikel 8 i forordning (EF) nr. 1049/2001, kan gøres til genstand for en klage til ombudsmanden i henhold til artikel 228 i TEUF eller

en klage indbragt for Den Europæiske Unions Domstol i henhold til artikel 263 i TEUF.

AFSNIT 4

FINANSIELLE BESTEMMELSER

Artikel 19

Vedtagelse af budgettet

1. Agenturets indtægter består af et bidrag fra Unionens budget, bidrag fra tredjelande, der deltager i agenturets arbejde i henhold til artikel 30, og frivillige bidrag fra medlemsstaterne i form af pengebeløb eller naturalier. Medlemsstater, der yder frivillige bidrag, kan ikke påberåbe sig nogen specifikke rettigheder eller tjenester som et resultat heraf.

2. Agenturets udgifter omfatter udgifter til personale, administrativ og teknisk bistand, infrastruktur og driftsudgifter, samt udgifter som følge af kontrakter, der er indgået med tredjemand.

3. Senest den 1. marts hvert år udarbejder den administrerende direktør et udkast til overslag over agenturets indtægter og udgifter for det følgende regnskabsår og forelægger det for bestyrelsen, ledsaget af et udkast til stillingsfortegnelse.

4. Indtægter og udgifter skal balancere.

5. Hvert år vedtager bestyrelsen på grundlag af udkastet til overslag over indtægter og udgifter fra den administrerende direktør et overslag over agenturets indtægter og udgifter for det kommende regnskabsår.

6. Bestyrelsen fremsender senest den 31. marts hvert år dette overslag, der indeholder et udkast til stillingsfortegnelse og et udkast til arbejdsprogram, til Kommissionen og de tredjelande, som Unionen har indgået aftaler med i overensstemmelse med artikel 30.

7. Kommissionen sender overslaget til Europa-Parlamentet og Rådet sammen med forslaget til Unionens almindelige budget.

8. På grundlag af dette overslag opfører Kommissionen i forslaget til Unionens budget de overslag, den skønner nødvendige for stillingsfortegnelsen, og de tilskud, der ydes over det almindelige budget, og fremsender forslaget til Europa-Parlamentet og Rådet i overensstemmelse med artikel 314 i TEUF.

9. Europa-Parlamentet og Rådet godkender bevillingerne til tilskuddet til agenturet.

⁽¹⁾ EFT L 317 af 3.12.2001, s. 1.

10. Europa-Parlamentet og Rådet vedtager agenturets stillingsfortegnelse.

11. Bestyrelsen vedtager agenturets budget sammen med arbejdsprogrammet. Budgettet bliver endeligt efter den endelige vedtagelse af Unionens almindelige budget. Om nødvendigt afpasser bestyrelsen agenturets budget og dets arbejdsprogram i overensstemmelse med Unionens almindelige budget. Bestyrelsen sender straks budgettet til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen.

Artikel 20

Bekæmpelse af svig

1. For at lette bekæmpelsen af svig, korruption og andre retsstridige handlinger i henhold til forordning (EF) nr. 1073/1999⁽¹⁾ tiltræder agenturet, senest seks måneder fra den dag, det bliver operationelt, den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 om de interne undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)⁽²⁾, og vedtager de nødvendige bestemmelser, som skal finde anvendelse på agenturets medarbejdere, ved anvendelse af den model, der findes i bilaget til nævnte aftale.

2. Revisionsretten har beføjelse til gennem bilagskontrol og kontrol på stedet at kontrollere alle tilskudsmodtagere, kontrahenter og underkontrahenter, som har modtaget EU-midler fra agenturet.

3. OLAF kan efter bestemmelserne og procedurerne i forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder⁽³⁾ foretage undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, med henblik på at fastslå, om der er begået svig, korruption eller andre ulovlige aktiviteter, der berører Unionens finansielle interesser, i forbindelse med tilskud eller en kontrakt, der er finansieret af agenturet.

4. Med forbehold af stk. 1, 2 og 3 skal samarbejdsaftaler med tredjelande og med internationale organisationer, kontrakter, aftaler om tilskud og afgørelser om ydelse af tilskud indeholde bestemmelser, der udtrykkeligt giver Revisionsretten og

OLAF beføjelse til at foretage denne kontrol og undersøgelse i overensstemmelse med deres respektive beføjelser.

Artikel 21

Gennemførelse af budgettet

1. Den administrerende direktør er ansvarlig for gennemførelsen af agenturets budget.

2. Kommissionens interne revisor varetager i forhold til agenturet de samme funktioner, som er tildelt denne i forhold til Kommissionens tjenestegrene.

3. Senest den 1. marts efter hvert afsluttet regnskabsår (1. marts år N + 1) sender agenturets regnskabsfører det foreløbige årsregnskab ledsaget af en beretning om budgetforvaltningen og den økonomiske forvaltning i regnskabsåret til Kommissionens regnskabsfører. Kommissionens regnskabsfører konsoliderer de foreløbige årsregnskaber for institutionerne og de decentraliserede organer i overensstemmelse med artikel 147 i finansforordningen.

4. Senest den 31. marts år N + 1 sender Kommissionens regnskabsfører agenturets foreløbige årsregnskab ledsaget af beretningen om budgetforvaltningen og den økonomiske forvaltning i regnskabsåret til Revisionsretten. Beretningen om budgetforvaltningen og den økonomiske forvaltning fremsendes ligeledes til Europa-Parlamentet og Rådet.

5. Ved modtagelsen af Revisionsrettens bemærkninger om agenturets foreløbige årsregnskab opstiller den administrerende direktør, i henhold til artikel 148 i finansforordningen, på eget ansvar agenturets endelige årsregnskab og sender det til bestyrelsen med henblik på udtalelse.

6. Bestyrelsen afgiver udtalelse om agenturets endelige årsregnskab.

7. Den administrerende direktør sender senest den 1. juli år N + 1 det endelige årsregnskab, herunder beretningen om budgetforvaltningen og den økonomiske forvaltning og Revisionsrettens bemærkninger, ledsaget af bestyrelsens udtalelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten.

8. Den administrerende direktør offentliggør det endelige årsregnskab.

9. Den administrerende direktør sender senest den 30. september år N + 1 Revisionsretten et svar på rettens bemærkninger og sender ligeledes en kopi af svaret til bestyrelsen.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) (EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1).

⁽²⁾ Interinstitutionel aftale af 25. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber om de interne undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) (EFT L 136 af 31.5.1999, s. 15).

⁽³⁾ EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2.

10. Den administrerende direktør forelægger alle de oplysninger, der er nødvendige for, at dechargeproceduren for det pågældende regnskabsår kan forløbe tilfredsstillende, for Europa-Parlamentet på dets anmodning, jf. artikel 165, stk. 3, i finansforordningen.

11. Efter henstilling fra Rådet meddeler Europa-Parlamentet inden den 15. maj i år N + 2 den administrerende direktør decharge for gennemførelsen af budgettet for regnskabsåret N.

AFSNIT 5

PERSONALE

Artikel 22

Generelle bestemmelser

Vedtægten for tjenestemænd og ansættelsesvilkårene for øvrige ansatte og de regler, som EU-institutionerne i fællesskab har vedtaget for anvendelsen af denne vedtægt og disse ansættelsesvilkår, gælder for agenturets personale.

Artikel 23

Privilegier og immuniteter

Protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter, der er vedhæftet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til TEUF, gælder for agenturet og dets personale.

Artikel 24

Den administrerende direktør

1. Den administrerende direktør ansættes i en stilling som midlertidigt ansat ved agenturet i henhold til artikel 2, litra a), i ansættelsesvilkårene for øvrige ansatte.

2. Den administrerende direktør udnævnes af bestyrelsen på grundlag af en liste over kandidater, som Kommissionen foreslår, efter en åben og gennemsigtig udvælgelsesprocedure.

Med henblik på indgåelsen af kontrakten med den administrerende direktør repræsenteres agenturet af formanden for bestyrelsen.

Før udnævnelsen indbydes den ansøger, bestyrelsen har valgt, til at afgive en redegørelse for Europa-Parlamentets relevante udvalg og besvare spørgsmål fra medlemmerne.

3. Den administrerende direktørs mandatperiode er fem år. Ved udgangen af denne periode foretager Kommissionen en vurdering, der tager evalueringen af den administrerende direktørs resultater og agenturets fremtidige opgaver og udfordringer i betragtning.

4. Bestyrelsen kan efter indstilling fra Kommissionen, der tager hensyn til den i stk. 3 omhandlede vurdering, og efter at have indhentet Europa-Parlamentets synspunkter forlænge den administrerende direktørs mandatperiode med højst fem år.

5. Bestyrelsen underretter Europa-Parlamentet, hvis den har til hensigt at forlænge den administrerende direktørs mandatperiode. Inden for tre måneder inden forlængelsen af mandatperioden afgiver den administrerende direktør, såfremt denne indbydes hertil, en redegørelse for Europa-Parlamentets relevante udvalg og besvarer spørgsmål.

6. En administrerende direktør, hvis mandatperiode er blevet forlænget, kan ikke deltage i endnu en udvælgelsesprocedure til den samme stilling.

7. Den administrerende direktør kan kun afskediges i henhold til en afgørelse truffet af bestyrelsen.

Artikel 25

Udstationerede nationale eksperter og andet personale

1. Agenturet kan gøre brug af udstationerede nationale eksperter og andet personale, der ikke er ansat af agenturet. Vedtægten for tjenestemænd og ansættelsesvilkårene for øvrige ansatte gælder ikke for sådanne ansatte.

2. Bestyrelsen vedtager en afgørelse, der fastlægger regler for udstationering af nationale eksperter til agenturet.

AFSNIT 6

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 26

Retlig status

1. Agenturet er et EU-organ. Det har status som juridisk person.

2. Agenturet har i hver medlemsstat den videstgående rets- og handleevne, som vedkommende stats lovgivning tillægger juridiske personer. Det kan i særdeleshed erhverve og afhænde fast ejendom og løsøre og optræde som part i retssager.

3. Agenturet repræsenteres af sin administrerende direktør.

4. For at forbedre agenturets operationelle effektivitet oprettes der et filialkontor, som er etableret i Athens storbyområde.

*Artikel 27***Erstatningsansvar**

1. Agenturets ansvar i kontraktforhold bestemmes efter den lovgivning, der finder anvendelse på den pågældende kontrakt.

Den Europæiske Unions Domstol har kompetence til at træffe afgørelse i henhold til en voldgiftsbestemmelse i en kontrakt, som agenturet har indgået.

2. For så vidt angår ansvar uden for kontraktforhold, skal agenturet i overensstemmelse med de almindelige retsgrundsatninger, der er fælles for medlemsstaternes retssystemer, erstatte skader, der er forvoldt af agenturet eller af dets ansatte under udøvelsen af deres hverv.

Den Europæiske Unions Domstol har kompetence til at træffe afgørelse i tvister vedrørende sådanne skadeserstatninger.

3. De ansattes personlige ansvar over for agenturet fastsættes i de ansættelsesvilkår, der gælder for agenturets personale.

*Artikel 28***Sprog**

1. Forordning nr. 1 af 15. april 1958 om den ordning, der gælder for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på det sproglige område⁽¹⁾, gælder for agenturet. Medlemsstaterne og andre organer, der er udpeget af dem, kan henvende sig til agenturet og modtage svar på det af EU-institutionernes officielle sprog, de ønsker.

2. De oversættelsesopgaver, der er påkrævet i forbindelse med agenturets virksomhed, udføres af Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer.

*Artikel 29***Beskyttelse af personoplysninger**

1. For så vidt angår agenturets behandling af oplysninger vedrørende enkeltpersoner skal agenturet, navnlig når det udfører sine opgaver, overholde principperne om beskyttelse af personoplysninger og være underlagt bestemmelserne i forordning (EF) nr. 45/2001.

2. Bestyrelsen vedtager gennemførelsesbestemmelser, som omhandlet i artikel 24, stk. 8, i forordning (EF) nr. 45/2001. Bestyrelsen kan vedtage supplerende foranstaltninger, der er nødvendige med henblik på agenturets anvendelse af forordning (EF) nr. 45/2001.

⁽¹⁾ EFT 17 af 6.10.1958, s. 385/58.

*Artikel 30***Tredjelandes deltagelse**

1. Tredjelände, som har indgået aftaler med Den Europæiske Union, der indebærer, at de har indført og anvender EU-retsakter på de områder, der omfattes af denne forordning, kan deltage i agenturet.

2. I de relevante bestemmelser i sådanne aftaler fastsættes de nærmere bestemmelser om bl.a. karakteren, omfanget og udformningen af disse landes deltagelse i agenturets arbejde, herunder bestemmelser om deltagelse i initiativer, der iværksættes af agenturet, samt med hensyn til finansielle bidrag og personale.

*Artikel 31***Sikkerhedsregler for beskyttelse af klassificerede oplysninger**

Agenturet anvender de sikkerhedsprincipper, der er indeholdt i Kommissionens sikkerhedsforskrifter til beskyttelse af EU-klassificerede oplysninger (EUCI) og følsomme ikke-klassificerede oplysninger, som fastsat i bilaget til afgørelse 2001/844/EF, EKSF, Euratom. Dette omfatter blandt andet bestemmelser om udveksling, behandling og opbevaring af sådanne oplysninger.

AFSNIT 7

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER*Artikel 32***Evaluerings og revision**

1. Senest den 20. juni 2018 bestiller Kommissionen en evaluering for navnlig at vurdere virkningen, effektiviteten og produktiviteten af agenturets arbejde og dets arbejdsmetoder. Der skal ved evalueringen endvidere tages stilling til et eventuelt behov for at ændre agenturets mandat og de finansielle virkninger af en sådan ændring.

2. Evalueringen i stk. 1 skal tage hensyn til enhver tilbagemelding til agenturet som reaktion på dets aktiviteter.

3. Kommissionen sender evalueringsrapporten og dens konklusioner til Europa-Parlamentet, Rådet og bestyrelsen. Resultaterne af evalueringen offentliggøres.

4. Som en del af evalueringen skal der desuden foretages en vurdering af de resultater, som agenturet har opnået, set i lyset af dets formål, mandat og opgaver. Såfremt Kommissionen finder, at videreførelse af agenturet er begrundet under hensyntagen til dets mål, mandat og opgaver, kan den foreslå, at agenturets mandatperiode i henhold til artikel 36 forlænges.

*Artikel 33***Værtsmedlemsstatens samarbejde**

Agenturets værtsmedlemsstat sikrer de bedst mulige betingelser for, at agenturet kan fungere efter hensigten, herunder stedets tilgængelighed, tilbud om tilstrækkelige uddannelsesfaciliteter for personalets børn, tilstrækkelig adgang til arbejdsmarkedet, social sikring og lægebehandling for såvel børn som ægtefæller.

*Artikel 34***Administrativ kontrol**

Agenturets virke er underlagt ombudsmandens tilsyn i overensstemmelse med artikel 228 i TEUF.

*Artikel 35***Ophævelse og afløsning**

1. Forordning (EF) nr. 460/2004 ophæves.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 21. maj 2013.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

L. CREIGHTON

Formand

Henvisninger til forordning (EF) nr. 460/2004 og til ENISA betragtes som henvisninger til nærværende forordning og til agenturet.

2. Agenturet afløser det agentur, der blev oprettet ved forordning (EF) nr. 460/2004, med hensyn til ethvert ejendomsforhold, enhver aftale, enhver retlig forpligtelse, enhver ansættelseskontrakt, enhver økonomisk forpligtelse og ethvert økonomisk ansvar.

*Artikel 36***Varighed**

Agenturet oprettes for en periode på syv år fra den 19. juni 2013.

*Artikel 37***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 527/2013

af 21. maj 2013

om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1528/2007 for så vidt angår udelukkelse af en række lande fra listen over regioner eller stater, der har afsluttet forhandlinger

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 207, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Forhandlinger om økonomiske partnerskabsaftaler («aftalerne») mellem:

Cariforum-landene på den ene side og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den anden side blev afsluttet den 16. december 2007

Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Centralafrika på den anden side blev afsluttet den 17. december 2007 (Republikken Cameroun)

Ghana på den ene side og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den anden side blev afsluttet den 13. december 2007

Côte d'Ivoire på den ene side og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den anden side blev afsluttet den 7. december 2007

landene i det østlige og sydlige Afrika på den ene side og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den anden side blev afsluttet den 28. november 2007 (Republikken Seychellerne og Republikken Zimbabwe), den 4. december 2007 (Republikken Mauritius), den 11. december 2007 (Unionen Comorerne og Republikken Madagaskar) og den 30. september 2008 (Republikken Zambia)

Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og SADC-ØPA-landene på den anden side blev afsluttet den 23. november 2007 (Republikken Botswana, Kongeriget Lesotho, Kongeriget Swaziland, Republikken Mozambique) og den 3. december 2007 (Republikken Namibia)

Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og partnerlandene i Det Østafrikanske Fællesskab på den anden side blev afsluttet den 27. november 2007

Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Stillehavslandene på den anden side blev afsluttet den 23. november 2007.

(2) Afslutningen af forhandlingerne om aftalerne med Antigua og Barbuda, Commonwealth of the Bahamas, Barbados, Belize, Republikken Botswana, Republikken Burundi, Republikken Cameroun, Unionen Comorerne, Republikken Côte d'Ivoire, Commonwealth of Dominica, Den Dominikanske Republik, Republikken Fiji, Republikken Ghana, Grenada, Den Kooperative Republik Guyana, Republikken Haiti, Jamaica, Republikken Kenya, Kongeriget Lesotho, Republikken Madagaskar, Republikken Mauritius, Republikken Mozambique, Republikken Namibia, Den Uafhængige Stat Papua Ny Guinea, Republikken Rwanda, Føderationen Saint Kitts og Nevis, Saint Lucia, Saint Vincent og Grenadinerne, Republikken Seychellerne, Republikken Surinam, Kongeriget Swaziland, Den Forenede Republik Tanzania, Republikken Trinidad og Tobago, Republikken Uganda, Republikken Zambia og Republikken Zimbabwe førte til, at de blev optaget i bilag I til Rådets forordning (EF) nr. 1528/2007 af 20. december 2007 om anvendelse af de ordninger for varer med oprindelse i bestemte lande i gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS), der er fastlagt i aftaler om indgåelse af økonomiske partnerskabsaftaler eller i aftaler, som fører til indgåelse af økonomiske partnerskabsaftaler⁽²⁾.

(3) Republikken Botswana, Republikken Burundi, Republikken Cameroun, Unionen Comorerne, Republikken Côte d'Ivoire, Republikken Fiji, Republikken Ghana, Republikken Haiti, Republikken Kenya, Kongeriget Lesotho, Republikken Mozambique, Republikken Namibia, Republikken Rwanda, Kongeriget Swaziland, Den Forenede Republik Tanzania, Republikken Uganda og Republikken Zambia har ikke truffet de nødvendige foranstaltninger til at ratificere deres respektive aftaler.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 13.9.2012 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets førstebehandlingsholdning af 11.12.2012 (EUT C 39 E af 12.2.2013). Europa-Parlamentets holdning af 16. april 2013.

⁽²⁾ EUT L 348 af 31.12.2007, s. 1.

- (4) Følgelig bør bilag I til forordning (EF) nr. 1528/2007 ændres for at fjerne disse lande fra bilaget, jf. forordningens artikel 2, stk. 3, særlig litra b).
- (5) Med henblik på at sikre, at disse lande hurtigt kan genindsættes i bilag I til forordning (EF) nr. 1528/2007, i det øjeblik de har truffet de nødvendige foranstaltninger til at ratificere deres respektive aftaler, og indtil ikrafttræden deraf, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for at genindsætte de lande, der er fjernet fra bilag I til forordning (EF) nr. 1528/2007 ved nærværende forordning. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 1528/2007 foretages følgende ændringer:

- 1) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 2a

Delegation af beføjelser

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 2b for at ændre bilag I til nærværende forordning ved at genindsætte de regioner eller stater fra gruppen af AVS-stater, som blev fjernet fra nævnte bilag ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 527/2013 (*), og som siden denne fjernelse har truffet de nødvendige foranstaltninger til at ratificere deres respektive aftaler.

Artikel 2b

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 21. maj 2013.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter jf. artikel 2a tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 21. juni 2013. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 2a omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 2a træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet eller Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

(*) EUT L 165 af 18.6.2013, s. 59«;

- 2) Bilag I erstattes af teksten i bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. oktober 2014.

På Rådets vegne

L. CREIGHTON

Formand

BILAG

»BILAG I

Liste over regioner eller stater, som har afsluttet forhandlingerne i henhold til artikel 2, stk. 2

ANTIGUA OG BARBUDA
COMMONWEALTH OF THE BAHAMAS
BARBADOS
BELIZE
COMMONWEALTH OF DOMINICA
DEN DOMINIKANSKE REPUBLIK
GRENADA
DEN KOOPERATIVE REPUBLIK GUYANA
JAMAICA
REPUBLIKKEN MADAGASKAR
REPUBLIKKEN MAURITIUS
DEN UAFHÆNGIGE STAT PAPUA NY GUINEA
FØDERATIONEN SAINT KITTS OG NEVIS
SAINT LUCIA
SAINT VINCENT OG GRENADINERNE
REPUBLIKKEN SEYCHELLERNE
REPUBLIKKEN SURINAM
REPUBLIKKEN TRINIDAD OG TOBAGO
REPUBLIKKEN ZIMBABWE«

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 528/2013

af 12. juni 2013

om ændring af forordning (EF) nr. 450/2008 om EF-toldkodeksen (moderniseret toldkodeks) for så vidt angår dens anvendelsesdato

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 33, 114 og 207,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 450/2008 af 23. april 2008 om EF-toldkodeksen (moderniseret toldkodeks) ⁽³⁾ skal erstatte Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks ⁽⁴⁾. Forordning (EF) nr. 450/2008 trådte i kraft den 24. juni 2008, men finder i overensstemmelse med artikel 188, stk. 2, heri først anvendelse, når gennemførelsesbestemmelserne hertil finder anvendelse, og senest den 24. juni 2013.
- (2) Den 20. februar 2012 forelagde Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet et forslag til forordning om EU's toldkodeks i form af en omarbejdning af forordning (EF) nr. 450/2008, med henblik på at erstatte denne inden den endelige anvendelsesdato den 24. juni 2013. Den almindelige lovgivningsprocedure kan imidlertid ikke gennemføres i tide til, at den foreslåede forordning kan vedtages og træde i kraft inden den dato. Hvis der ikke træffes korrigerende lovgivningsmæssige foranstaltninger, vil forordning (EF) nr. 450/2008 derfor finde anvendelse den 24. juni 2013, og forordning (EØF) nr. 2913/92 vil blive ophævet. Dette vil skabe retlig usikkerhed om,

hvilken toldlovgivning der faktisk finder anvendelse fra den dato, og vil være en hindring for at opretholde en omfattende og sammenhængende EU-lovgivning på toldområdet i afventning af den foreslåede forordnings vedtagelse.

- (3) For at forebygge sådanne alvorlige problemer med toldlovgivningen i Unionen og give Europa-Parlamentet og Rådet tilstrækkelig tid til at afslutte processen for vedtagelse af omarbejdningen af EU's toldkodeks, bør den endelige anvendelsesdato for forordning (EF) nr. 450/2008, som er fastsat i andet afsnit i artikel 188, stk. 2, heri derfor udsættes. Den nye anvendelsesdato, der anses for hensigtsmæssig i denne henseende, er den 1. november 2013.
- (4) I betragtning af sagens hastende karakter bør der gøres undtagelse fra den periode på otte uger, der er omhandlet i artikel 4 i protokol nr. 1 om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union vedføjet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union, til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab.
- (5) Forordning (EF) nr. 450/2008 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I andet afsnit i artikel 188, stk. 2, i forordning (EF) nr. 450/2008 erstattes datoen "den 24. juni 2013" med "den 1. november 2013".

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 12. juni 2013.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

L. CREIGHTON

Formand

⁽¹⁾ Udtalelse af 22.5.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 23.5.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 10.6.2013.

⁽³⁾ EUT L 145 af 4.6.2008, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1.

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2013/11/EU

af 21. maj 2013

om alternativ tvistbilæggelse i forbindelse med tvister på forbrugerområdet og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og direktiv 2009/22/EF**(direktiv om ATB på forbrugerområdet)**EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de
nationale parlamenter,under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til artikel 169, stk. 1, og artikel 169, stk. 2, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) skal Unionen bidrage til virkeliggørelsen af et højt forbrugerbeskyttelsesniveau ved foranstaltninger, som den vedtager i henhold til artikel 114 i TEUF. I henhold til artikel 38 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder skal der sikres et højt forbrugerbeskyttelsesniveau i Unionens politikker.

(2) I henhold til artikel 26, stk. 2, i TEUF indebærer det indre marked et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer og tjenesteydelser. Det indre marked bør give forbrugerne en merværdi i form af bedre kvalitet, større udvalg, rimelige priser og høje sikkerhedsstandarder for varer og tjenesteydelser, hvilket burde fremme et højt forbrugerbeskyttelsesniveau.

(3) En opsplitning af det indre marked er til skade for Unionens konkurrenceevne, vækst og jobskabelse. En fjernelse af de direkte og indirekte hindringer for et velfungerende indre marked og en styrkelse af borgernes tillid er afgørende for gennemførelsen af det indre marked.

(4) En sikring af adgang til enkle, effektive, hurtige og billige metoder til bilæggelse af nationale og grænseoverskridende tvister, der opstår i forbindelse med købs- og tjenesteydelsesaftaler, bør være til gavn for forbrugerne og derfor øge deres tillid til markedet. Denne adgang bør gælde såvel online- som offlinetransaktioner og er særlig vigtig, når forbrugerne handler på tværs af grænserne.

(5) Alternativ tvistbilæggelse (ATB) byder på en nem, hurtig, og billig udenretslig løsning på tvister mellem forbrugere og erhvervsdrivende. ATB er imidlertid endnu ikke tilstrækkeligt og systematisk udviklet i Unionen. Det er beklageligt, at ATB, på trods af Kommissionens henstilling 98/257/EF af 30. marts 1998 om de principper, der finder anvendelse på organer med ansvar for udenretslig bilæggelse af tvister på forbrugerområdet ⁽³⁾ og 2001/310/EF af 4. april 2001 om principper for udenretslige organer til mindelig bilæggelse af tvister på forbrugerområdet ⁽⁴⁾, ikke er blevet korrekt iværksat og ikke fungerer tilfredsstillende i alle geografiske områder eller erhvervssektorer i Unionen. Forbrugerne og de erhvervsdrivende har stadig ikke kendskab til de eksisterende alternative klagemuligheder, og kun en lille procentdel af borgerne ved, hvordan man indgiver en klage til en ATB-instans. Når der er ATB-procedurer til rådighed, varierer deres kvalitetsniveau betydeligt mellem medlemsstaterne, og grænseoverskridende tvister håndteres ofte ikke effektivt af ATB-instanserne.

(6) Forskellene i dækningen og kvaliteten af samt kendskabet til ATB i medlemsstaterne udgør en hindring for det indre marked og er en af grundene til, at mange forbrugere afholder sig fra at handle på tværs af grænserne og ikke har tillid til, at potentielle tvister med erhvervsdrivende kan bilægges på en nem, hurtig og billig måde. Af samme grund afholder erhvervsdrivende sig måske fra at sælge til forbrugere i andre medlemsstater, hvor der ikke

⁽¹⁾ EUT C 181 af 21.6.2012, s. 93.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 12.3.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 22.4.2013.

⁽³⁾ EFT L 115 af 17.4.1998, s. 31.

⁽⁴⁾ EFT L 109 af 19.4.2001, s. 56.

er tilstrækkelig adgang til ATB-procedurer af høj kvalitet. Endvidere er erhvervsdrivende, der er etableret i en medlemsstat, hvor der ikke er tilstrækkelig adgang til ATB-procedurer af høj kvalitet, stillet ringere i konkurrencen i forhold til erhvervsdrivende, som har adgang til sådanne procedurer og således kan bilægge forbrugertvister hurtigere og billigere.

- (7) For at forbrugerne fuldt ud kan udnytte det indre markeds potentiale bør ATB være tilgængelig for alle typer nationale og grænseoverskridende tvister, der er omfattet af dette direktiv, ATB-procedurerne bør overholde ensartede krav til kvalitet, der er gældende i hele Unionen, og forbrugerne og de erhvervsdrivende bør have kendskab til sådanne procedurer. Det er på grund af den øgede grænseoverskridende handel og bevægelighed af personer endvidere vigtigt, at ATB-instanser håndterer grænseoverskridende tvister effektivt.
- (8) Som anbefalet af Europa-Parlamentet i dets beslutning af 25. oktober 2011 om alternativ tvistbilæggelse i civil-, handels- og familieretlige sager og i dets beslutning af 20. maj 2010 om realisering af et indre marked for forbrugere og borgere, bør enhver holistisk tilgang til et indre marked, der leverer resultater til dets borgere, prioritere udviklingen af en enkel, billig, hurtig og tilgængelig klageordning.
- (9) I sin meddelelse af 13. april 2011 med titlen »Akten for det indre marked — Tolv løftestænger til at skabe vækst og øget tillid — »Sammen om fornyet vækst« pegede Kommissionen på lovgivning om ATB, som også omfatter et elektronisk handels(e-handels)-aspekt, som en af de tolv løftestænger til at skabe vækst, styrke tilliden og gøre fremskridt med hensyn til gennemførelsen af det indre marked.
- (10) I sine konklusioner af 24.-25. marts og 23. oktober 2011 opfordrede Det Europæiske Råd Europa-Parlamentet og Rådet til inden udgangen af 2012 at vedtage et første sæt prioriterede foranstaltninger med henblik på at give ny fremdrift til det indre marked. Endvidere understregede Rådet for Den Europæiske Union, i sine konklusioner af 30. maj 2011 om prioriteterne for relancering af det indre marked betydningen af e-handel og udtrykte enighed om, at ATB-ordninger for forbrugere kan tilbyde en billig, enkel og hurtig klageadgang for både forbrugere og erhvervsdrivende. En vellykket gennemførelse af disse ordninger kræver et vedvarende politisk engagement hos og støtte fra alle aktører, uden at der går på kompromis med hensyn til overkommelige priser, åbenhed, fleksibilitet, hastighed og kvalitet i beslutningstagningen fra de ATB-instansers side, som er omfattet af dette direktiv.
- (11) I betragtning af onlinehandelens og især den grænseoverskridende handels voksende betydning for Unionens økonomiske aktivitet er der behov for en velfungerende ATB-infrastruktur for tvister på forbrugerområdet og en velintegreret ramme for online tvistbilæggelse (OTB) for

tvister på forbrugerområdet i forbindelse med online-handel for at nå det indre markeds mål om at øge borgernes tillid til det indre marked.

- (12) Dette direktiv og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 524/2013 af 21. maj 2013 om onlinetvistbilæggelse i forbindelse med tvister på forbrugerområdet⁽¹⁾ er to lovgivningsinstrumenter, der er indbyrdes forbundet og supplerer hinanden. Ved forordning (EU) nr. 524/2013 oprettes der en platform for OTB, som tilbyder forbrugere og erhvervsdrivende et fælles kontaktpunkt for en udenretslig bilæggelse af onlinetvister ved hjælp af ATB-instanser, der er knyttet til platformen og tilbyder ATB gennem ATB-procedurer af høj kvalitet. Det er derfor en forudsætning for, at OTB-platformen kan fungere korrekt, at der findes ATB-instanser af høj kvalitet i hele Unionen.
- (13) Dette direktiv bør ikke finde anvendelse på ikkeøkonomiske tjenesteydelser af almen interesse. Ikkeøkonomiske tjenesteydelser er tjenesteydelser, som ikke udføres af økonomiske hensyn. Ikkeøkonomiske tjenesteydelser af almen interesse, som ydes af staten eller på vegne af staten uden vederlag, bør ikke være omfattet af dette direktiv, uanset den retlige form disse tjenester ydes igennem.
- (14) Dette direktiv bør ikke anvendes på sundhedsydelser som defineret i artikel 3, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/24/EU af 9. marts 2011 om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser⁽²⁾.
- (15) Det er nødvendigt at udvikle en velfungerende ATB i Unionen for at styrke forbrugernes tillid til det indre marked, også på området for onlinehandel, og at udnytte potentialet og mulighederne ved grænseoverskridende handel og onlinehandel. Denne udvikling bør bygge på de eksisterende ATB-procedurer i medlemsstaterne og tage hensyn til deres retstraditioner. Både eksisterende og nyetablerede korrekt fungerende tvistbilæggelsesinstanser, som opfylder kvalitetskravene i dette direktiv, bør betragtes som »ATB-instanser« i dette direktivs forstand. En udbredelse af ATB kan i øvrigt vise sig at være vigtig i de medlemsstater, hvor domstolene har et stort efterslæb af verserende retssager, der gør det umuligt for EU-borgere at nyde godt af retten til en retfærdig rettergang inden en rimelig tid.
- (16) Dette direktiv bør finde anvendelse på tvister, der opstår mellem forbrugere og erhvervsdrivende vedrørende kontraktlige forpligtelser i forbindelse med købs- eller tjenesteydelsesaftaler, både online og offline, i alle erhvervssektorer, bortset fra de undtagne sektorer. Dette

⁽¹⁾ Se side 1 i denne EUT.

⁽²⁾ EUT L 88 af 4.4.2011, s. 45.

- bør omfatte tvister, der opstår i forbindelse med salg eller levering af digitalt indhold mod vederlag. Dette direktiv bør finde anvendelse på klager indgivet af forbrugere mod erhvervsdrivende. Det bør ikke finde anvendelse på klager indgivet af erhvervsdrivende mod forbrugere eller tvister mellem erhvervsdrivende. Det bør dog ikke forhindre medlemsstaterne i at vedtage eller opretholde bestemmelser om procedurer for udenretslig bilæggelse af sådanne tvister.
- (17) Det bør være tilladt for medlemsstaterne at opretholde eller indføre nationale bestemmelser med henblik på procedurer, som ikke er omfattet af dette direktiv, f.eks. interne klagehåndteringsprocedurer, der drives af den erhvervsdrivende. Sådanne interne klagehåndteringsprocedurer kan være et effektivt middel til at bilægge forbrugertvister i en tidlig fase.
- (18) Definitionen af »forbruger« bør dække fysiske personer, der ikke handler som led i deres erhverv. Hvis aftalen indgås delvis inden for og delvis uden for personens erhverv (aftaler med dobbelt formål), og det erhvervs-mæssige formål er begrænset således, at det ikke er fremherskende i den samlede ydelse, bør den pågældende person imidlertid også anses for at være en forbruger.
- (19) En del eksisterende EU-retsakter indeholder allerede bestemmelser om ATB. For at sikre retssikkerheden bør det fastsættes, at dette direktiv skal have forrang i tilfælde af en konflikt, undtagen hvor andet udtrykkelig er fastsat. Specielt bør dette direktiv ikke berøre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/52/EF af 21. maj 2008 om visse aspekter af mægling på det civil- og handelsretlige område⁽¹⁾, der allerede fastsætter en ramme for mæglingsordninger på EU-plan for grænseoverskridende tvister, uden at dette dog udelukker, at det kan finde anvendelse på interne mæglingsordninger. Nærværende direktiv skal anvendes horisontalt på alle typer ATB-procedurer, herunder ATB-procedurer, der er omfattet af direktiv 2008/52/EF.
- (20) Der er stor forskel på ATB-instanser på tværs af Unionen, men også i de enkelte medlemsstater. Dette direktiv bør omfatte enhver instans, der er etableret på et varigt grundlag, tilbyder at bilægge en tvist mellem en forbruger og en erhvervsdrivende gennem en ATB-procedure og er opført på en liste i overensstemmelse med direktivet. Dette direktiv kan også, hvis medlemsstaterne beslutter det, omfatte tvistbilæggelsesinstanser, som pålægger løsninger, der er bindende for parterne. En udenretslig procedure, der indføres ad hoc i forbindelse med en engangstvist mellem en forbruger og en erhvervsdrivende, bør imidlertid ikke betragtes som en ATB-procedure.
- (21) Der er endvidere stor forskel på ATB-procedurerne på tværs af Unionen og i de enkelte medlemsstater. De kan bestå i procedurer, hvor ATB-instansen bringer parterne sammen for at fremme en mindelig løsning, procedurer, hvor ATB-instansen foreslår en løsning, eller procedurer, hvor ATB-instansen pålægger en løsning. De kan også bestå i en kombination af to eller flere sådanne procedurer. Dette direktiv bør ikke berøre udformningen af ATB-procedurerne i medlemsstaterne.
- (22) Procedurer ved tvistbilæggelsesinstanser, hvor de fysiske personer, der er ansvarlige for tvistbilæggelsen, udelukkende er ansat af eller modtager en eller anden form for vederlag fra den erhvervsdrivende, vil kunne komme til at befinde sig i en interessekonflikt. Sådanne procedurer bør derfor i princippet udelukkes fra dette direktivs anvendelsesområde, medmindre en medlemsstat beslutter, at sådanne procedurer kan betragtes som ATB-procedurer i henhold til dette direktiv, og forudsat at disse instanser er i fuld overensstemmelse med det specifikke krav om uafhængighed og uvildighed, som er fastsat i dette direktiv. ATB-instanser, som tilbyder tvistbilæggelse gennem sådanne procedurer, bør jævnlige evalueres for så vidt angår deres overholdelse af kvalitetskravene i dette direktiv, herunder de specifikke supplerende krav, som sikrer deres uafhængighed.
- (23) Dette direktiv bør ikke finde anvendelse på procedurer som led i forbrugerklageordninger, der drives af den erhvervsdrivende, eller på direkte forhandlinger mellem parterne. Endvidere bør det ikke finde anvendelse på en dommers forsøg på at bilægge en tvist under en retssag vedrørende den pågældende tvist.
- (24) Medlemsstaterne bør sikre, at tvister, der er omfattet af dette direktiv, kan indbringes for en ATB-instans, der opfylder kravene i dette direktiv og er opført på en liste i overensstemmelse hermed. Medlemsstaterne bør have mulighed for at opfylde denne forpligtelse ved at basere sig på eksisterende velfungerende ATB-instanser og tilpasse disses kompetenceområde, hvis det er nødvendigt, eller ved at foranstalte etablering af nye ATB-instanser. Dette direktiv bør ikke udelukke eksisterende korrekt fungerende tvistbilæggelsesinstanser inden for rammerne af nationale forbrugerbeskyttelsesmyndigheder i medlemsstaterne, hvor embedsmænd er ansvarlige for tvistbilæggelsen. Embedsmænd bør betragtes som repræsentanter for både forbrugernes og de erhvervsdrivendes interesser. Dette direktiv bør ikke forpligte medlemsstaterne til at etablere en specifik ATB-instans i hver detailhandelssektor. Når det er nødvendigt for at sikre en fuld sektorvis og geografisk dækning i samt adgang til ATB, bør medlemsstaterne have mulighed for at etablere en residual-ATB-instans til behandling af tvister, som ingen specifik ATB-instans er kompetent til at løse. Residual-ATB-instanser skal fungere som en garanti for forbrugere og erhvervsdrivende ved at sikre, at der ikke er forskelle i adgangen til en ATB-instans.

⁽¹⁾ EUT L 136 af 24.5.2008, s. 3.

- (25) Dette direktiv bør ikke forhindre medlemsstaterne i at opretholde eller indføre lovgivning om procedurer for udenretslig bilæggelse af tvister, der udspringer af at forbrugeraftaleforhold, som opfylder de i dette direktiv fastsatte krav. For at sikre, at ATB-instanser kan virke effektivt, bør disse instanser desuden have mulighed for i overensstemmelse med lovgivningen i den medlemsstat, hvori de er etableret, at opretholde eller indføre procedureregler, som gør det muligt for dem at afvise at behandle tvister under særlige omstændigheder, f.eks. når en tvist er for kompleks og derfor bedre kan løses i retten. Procedureregler, der giver ATB-instanser mulighed for at afvise at behandle en tvist, bør imidlertid ikke kunne forringe forbrugernes adgang til ATB-procedurer væsentligt, herunder i tilfælde af grænseoverskridende tvister. Når der skal fastsættes beløbsgrænser, bør medlemsstaterne således altid tage hensyn til, at en tvists reelle værdi kan variere mellem de enkelte medlemsstater, og at fastsættelsen af en uforholdsmæssig høj tærskel i en medlemsstat således vil kunne forringe adgangen til ATB-procedurer for forbrugere fra andre medlemsstater. Medlemsstaterne bør ikke forpligtes til at sikre, at forbrugeren kan indgive sin klage til en anden ATB-instans, når en ATB-instans, som klagen først blev indgivet til, har afvist at behandle den på grundlag af sine procedureregler. I sådanne tilfælde anses medlemsstaterne for at have opfyldt deres forpligtelse til at sikre fuld dækning af ATB-instanser.
- (26) Dette direktiv bør give erhvervsdrivende, der er etableret i en medlemsstat, mulighed for at høre under en ATB-instans, der er etableret i en anden medlemsstat. For at forbedre dækningen af og forbrugernes adgang til ATB i hele Unionen bør medlemsstaterne have mulighed for at beslutte at forlade sig på ATB-instanser, der er etableret i en anden medlemsstat, eller regionale, transnationale og paneuropæiske ATB-instanser, når erhvervsdrivende fra forskellige medlemsstater hører under den samme ATB-instans. Benyttelse af ATB-instanser, der er etableret i en anden medlemsstat, eller af transnationale eller paneuropæiske ATB-instanser bør dog ikke berøre medlemsstaternes ansvar for at sikre fuld dækning af og adgang til ATB-instanser.
- (27) Dette direktiv bør ikke være til hinder for, at medlemsstaterne kan opretholde eller indføre ATB-procedurer til samlet behandling af identiske eller lignende tvister mellem en erhvervsdrivende og flere forbrugere. Der bør udføres omfattende konsekvensvurderinger af kollektive udenretslige tvistbilæggelser, inden sådanne tvistbilæggelser foreslås på EU-plan. Tilstedeværelsen af et effektivt kollektivt klagesystem og let adgang til ATB bør supplere hinanden, og procedurerne bør ikke gensidigt udelukke hinanden.
- (28) Behandlingen af oplysninger vedrørende tvister, der er omfattet af dette direktiv, bør overholde reglerne om beskyttelse af personoplysninger i de love og administrative bestemmelser, som medlemsstaterne har vedtaget i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁽¹⁾.
- (29) Fortrolighed og privatlivets fred skal til enhver tid respekteres under ATB-proceduren. Medlemsstaterne bør tilskyndes til at beskytte ATB-procedureernes fortrolighed i eventuelle efterfølgende civile retssager, handelssager eller voldgiftssager.
- (30) Medlemsstaterne bør dog sikre, at ATB-instanser offentliggør eventuelle systematiske eller væsentlige problemer, der forekommer hyppigt og fører til tvister mellem forbrugere og erhvervsdrivende. De oplysninger, der fremsendes i denne forbindelse, kan være ledsaget af anbefalinger til, hvordan sådanne problemer kan undgås eller løses i fremtiden, med henblik på at hæve de erhvervsdrivendes standarder og lette udvekslingen af oplysninger og bedste praksis.
- (31) Medlemsstaterne bør sikre, at ATB-instanser bilægger tvister på en måde, der er retfærdig, praktisk og forholdsmæssig for både forbrugeren og den erhvervsdrivende, på grundlag af en objektiv vurdering af omstændighederne for klagen og under behørig hensyntagen til parternes rettigheder.
- (32) ATB-instansernes uafhængighed og integritet er af afgørende betydning for at vinde EU-borgernes tillid til, at ATB-mekanismerne vil give dem et retfærdigt og uafhængigt resultat. Den fysiske person eller det kollegiale organ, der har ansvaret for ATB, skal være uafhængig af alle, der måtte have en interesse i sagens udfald, og bør ikke befinde sig i nogen form for interessekonflikt, som kan hindre personen eller det kollegiale organ i at nå frem til en afgørelse på en retfærdig, upartisk og uafhængig måde.
- (33) De fysiske personer, der er ansvarlige for ATB, bør kun betragtes som uvildige, hvis de ikke kan udsættes for pres, som kan påvirke deres holdning til tvisten. For at sikre, at de handler uafhængigt, bør disse personer også udpeges for en tilstrækkelig lang periode og ikke modtage nogen instrukser fra nogen af parterne eller disses repræsentanter.
- (34) Med henblik på at forhindre enhver interessekonflikt bør de fysiske personer, der er ansvarlige for ATB, oplyse om ethvert forhold, der kan påvirke deres uafhængighed og uvildighed eller give anledning til en interessekonflikt med en af parterne i den tvist, de skal bilægge. Dette kunne være enhver form for direkte eller indirekte finansiel interesse i udfaldet af ATB-proceduren eller enhver personlig eller forretningsmæssig forbindelse til en eller flere af parterne i de seneste tre år forud for tiltrædelsen af stillingen, herunder i en anden egenskab end med henblik på ATB, i hvilken den pågældende person har handlet for en eller flere af parterne, for en faglig organisation eller en erhvervsorganisation, som en af parterne er medlem af, eller for et andet medlem deraf.

(1) EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

- (35) Det er særlig nødvendigt at sikre, at et sådant pres ikke forekommer, når de fysiske personer, der er ansvarlige for ATB, er ansat af eller modtager en form for vederlag fra den erhvervsdrivende. Der bør derfor opstilles specifikke krav, for de tilfælde hvor medlemsstaterne beslutter at tillade, at tvistbilæggelsesprocedurer i sådanne tilfælde betragtes som ATB-procedurer efter dette direktiv. Når fysiske personer, der er ansvarlige for ATB, er ansat af eller modtager en form for vederlag udelukkende fra en erhvervsorganisation eller en faglig organisation, som den erhvervsdrivende er medlem af, bør de have et særskilt og formålsbestemt budget til deres rådighed, der er tilstrækkeligt til, at de kan varetage deres opgaver.
- (36) Det er afgørende for ATB's succes, navnlig for at sikre den nødvendige tillid til ATB-procedurerne, at de fysiske personer, der er ansvarlige for ATB, er i besiddelse af den nødvendige sagkundskab, herunder generel retskundskab. Sådanne fysiske personer bør navnlig have et tilstrækkeligt generelt kendskab til juridiske spørgsmål, så de kan forstå tvistens juridiske følger, uden at det kræves, at de er uddannede jurister.
- (37) Anvendelsen af bestemte kvalitetsprincipper på ATB-procedurer styrker både forbrugernes og de erhvervsdrivendes tillid til de pågældende procedurer. Sådanne kvalitetsprincipper blev første gang udviklet på EU-plan i henstilling 98/257/EF og 2001/310/EF. Ved at gøre nogle af de principper, der er fastsat i disse henstillinger fra Kommissionen, bindende fastsætter dette direktiv et sæt kvalitetskrav, som finder anvendelse på alle ATB-procedurer, der gennemføres af en ATB-instans, som er meddelt Kommissionen.
- (38) Dette direktiv bør fastlægge kvalitetskrav til ATB-instanser, der bør sikre det samme niveau for beskyttelse og rettigheder for forbrugerne i både nationale og grænseoverskridende tvister. Dette direktiv bør ikke forhindre medlemsstaterne i at vedtage eller opretholde regler, der rækker videre end dette direktiv.
- (39) ATB-instanser bør være tilgængelige og gennemsigtige. For at sikre gennemsigtighed i forbindelse med ATB-instanser og -procedurer er det nødvendigt, at parterne får de tydelige og tilgængelige oplysninger, de har brug for, for at kunne træffe en informeret beslutning, inden de indleder en ATB-procedure. Der bør ikke stilles krav om, at sådanne oplysninger gives til erhvervsdrivende, når deres deltagelse i ATB-procedurerne er obligatorisk efter national ret.
- (40) En korrekt fungerende ATB-instans bør afslutte online- og offlinetvistbilæggelsesprocedurerne hurtigt inden for en tidsramme på 90 kalenderdage, der starter på den dato, hvor ATB-instansen modtager den fuldstændige klagesag, herunder al relevant dokumentation vedrørende klagen, og slutter på den dato, hvor resultatet af ATB-proceduren tilgængeliggøres. Den ATB-instans, der har modtaget en klage, bør underrette parterne om klagen, når den har modtaget al den dokumentation, der er nødvendig for at gennemføre ATB-proceduren. I visse særlige og meget komplekse sager, herunder hvor en eller flere af parterne af berettigede grunde ikke er i stand til at deltage i ATB-proceduren, bør ATB-instanser kunne forlænge fristen med henblik på at foretage en undersøgelse af den pågældende sag. Parterne bør informeres om en sådan eventuel forlængelse og samtidig oplyses om den forventede omtrentlige tid, der er nødvendig for bilæggelsen af tvisten.
- (41) ATB-procedurer skal helst være gratis for forbrugeren. Såfremt der skal betales omkostninger, bør ATB-proceduren være tilgængelig, attraktiv og billig for forbrugerne. Med henblik herpå bør omkostningerne ikke overstige et symbolsk gebyr.
- (42) ATB-procedurer bør være retfærdige, således at parterne i en tvist er fuldt informerede om deres rettigheder og følgerne af de valg, de foretager som led i en ATB-procedure. ATB-instanser bør informere forbrugerne om deres rettigheder, inden de accepterer eller følger en foreslået løsning. Begge parter bør endvidere kunne indsende deres oplysninger og bevise uden at være fysisk til stede.
- (43) En aftale mellem en forbruger og en erhvervsdrivende om at indgive en klage til en ATB-instans bør ikke være bindende for forbrugeren, hvis aftalen blev indgået, inden tvisten opstod, og hvis den medfører, at forbrugeren mister sin ret til at indbringe sagen for domstolene med henblik på bilæggelse af tvisten. I ATB-procedurer, der har til formål at bilægge tvisten ved at pålægge en løsning, bør den pålagte løsning endvidere kun være bindende for parterne, hvis de på forhånd er blevet orienteret om dens bindende karakter og specifikt har accepteret dette. Der kræves ikke specifik accept fra den erhvervsdrivende, hvis nationale bestemmelser foreskriver, at sådanne løsninger er bindende for erhvervsdrivende.
- (44) I ATB-procedurer, der har til formål at bilægge tvisten ved at pålægge forbrugeren en løsning, bør den pålagte løsning i situationer, hvor der ikke er nogen lovkonflikt, ikke medføre, at forbrugeren mister den beskyttelse, som vedkommende sikres ved de præceptive bestemmelser, der gælder i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor forbrugeren og den erhvervsdrivende har sædvanligt opholdssted. I situationer, hvor der er en lovkonflikt, og hvor det afgøres i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17. juni 2008 om lovvalgsregler for

kontraktlige forpligtelser (Rom I)⁽¹⁾, hvilken lov, der finder anvendelse på købs- eller tjenesteydelsesaftalen, bør den af ATB-instansen pålagte løsning ikke medføre, at forbrugeren mister den beskyttelse, som vedkommende sikres ved de præceptive bestemmelser, der gælder i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor forbrugeren har sædvanligt opholdssted. I situationer, hvor der er en lovkonflikt, og hvor det afgøres i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1-3, i Rom-konventionen af 19. juni 1980 om, hvilken lov der skal anvendes på kontraktlige forpligtelser⁽²⁾, hvilken lov, der finder anvendelse på købs- eller tjenesteydelsesaftalen, bør den af ATB-instansen pålagte løsning ikke medføre, at forbrugeren mister den beskyttelse, som vedkommende sikres ved de præceptive bestemmelser, der gælder i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor forbrugeren har sædvanligt opholdssted.

- (45) Adgang til effektive retsmidler og til en retfærdig rettergang er grundlæggende rettigheder, som er sikret ved artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Derfor bør ATB-procedurer ikke udformes således, at de erstatter domstolsprøvelse, og de bør ikke fratage forbrugere eller erhvervsdrivende deres ret til at anlægge sag ved domstolene. Dette direktiv bør ikke forhindre parterne i at udøve deres ret til adgang til retssystemet. I tilfælde, hvor det ikke har været muligt at bilægge en tvist gennem en given ATB-procedure, hvis resultat ikke er bindende, bør parterne ikke efterfølgende hindres i at anlægge sag i forbindelse med denne tvist. Medlemsstaterne bør frit kunne vælge den mest velegnede måde at nå dette mål på. De bør have mulighed for bl.a. at fastsætte, at forældelsesfristen ikke udløber under en ATB-procedure.
- (46) For at fungere effektivt bør ATB-instanser have tilstrækkelige menneskelige, materielle og finansielle ressourcer til deres rådighed. Medlemsstaterne bør vedtage en passende form for finansiering af ATB-instanser på deres områder uden at begrænse finansieringen af allerede fungerende instanser. Dette direktiv bør ikke berøre spørgsmålet om, hvorvidt ATB-instanser finansieres offentligt eller privat eller med en kombination af offentlige og private midler. ATB-instanser bør dog tilskyndes til specifikt at overveje private finansieringsformer og til kun at bruge offentlige midler efter medlemsstaternes skøn. Dette direktiv bør ikke berøre virksomheders eller erhvervsorganisationers eller faglige organisationers mulighed for at finansiere ATB-instanser.
- (47) Når der opstår en tvist, er det nødvendigt, at forbrugerne hurtigt kan finde frem til, hvilke ATB-instanser der er kompetente til at behandle deres klage, og finde ud af, om den berørte erhvervsdrivende er villig til at deltage i retsforhandlinger ved en ATB-instans. Erhvervsdrivende, der forpligter sig til at bruge ATB-instanser til at bilægge tvister med forbrugere, bør oplyse forbrugerne om adressen og webstedet for den ATB-instans eller de ATB-instanser, som de hører under. Oplysningerne skal være klare og forståelige og lettilgængelige på den

erhvervsdrivendes websted, hvis et sådant findes, og hvis det er relevant, i de generelle betingelser, der gælder for købs- og tjenesteydelsesaftaler mellem den erhvervsdrivende og forbrugeren. De erhvervsdrivende bør på deres websteder og i de generelle betingelser, der gælder for de relevante aftaler kunne medtage yderligere oplysninger om deres interne klageprocedurer eller om alle andre måder, hvorpå de direkte kan kontaktes med henblik på bilæggelse af tvister med forbrugere uden at henvise dem til en ATB-instans. Når en tvist ikke kan bilægges direkte, bør den erhvervsdrivende skriftligt eller på et andet varigt medium give forbrugeren oplysninger om de relevante ATB-instanser og angive, om han vil benytte sig af dem.

- (48) Forpligtelsen for erhvervsdrivende til at oplyse forbrugerne om de ATB-instanser, som disse erhvervsdrivende hører under, bør ikke berøre bestemmelserne om forbrugeroplysning om udenretslig klageadgang, som findes i andre EU-retsakter, og som bør anvendes i tillæg til den relevante oplysningspligt, som er fastsat i dette direktiv.
- (49) Dette direktiv bør ikke kræve, at det er obligatorisk for erhvervsdrivende at deltage i ATB-procedurer, eller at resultatet af sådanne procedurer er bindende for de erhvervsdrivende, når en forbruger har indgivet en klage mod dem. For at sikre, at forbrugerne har klageadgang, og at de ikke pålægges at frafalde deres krav, bør de erhvervsdrivende dog opfordres til så vidt muligt at deltage i ATB-procedurer. Derfor bør dette direktiv ikke berøre eventuelle nationale bestemmelser, der gør erhvervsdrivendes deltagelse i sådanne procedurer obligatorisk eller forbundet med incitament eller sanktioner, eller som gør resultaterne heraf bindende for de erhvervsdrivende, forudsat at sådan lovgivning ikke forhindrer parterne i at udøve deres ret til adgang til retssystemet, der er fastsat ved artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (50) For at undgå at pålægge ATB-instanserne unødvendige byrder bør medlemsstaterne opfordre forbrugerne til at kontakte den erhvervsdrivende for at forsøge at løse problemet bilateralt, før de indgiver en klage til en ATB-instans. I mange tilfælde vil forbrugerne dermed kunne bilægge deres tvister hurtigt og i en tidlig fase.
- (51) Medlemsstaterne bør inddrage repræsentanter for faglige organisationer, erhvervsorganisationer og forbrugerorganisationer i udviklingen af ATB-systemer, navnlig vedrørende principperne om upartiskhed og uafhængighed.
- (52) Medlemsstaterne bør sikre, at ATB-instanserne samarbejder om bilæggelsen af grænseoverskridende tvister.

(1) EUT L 177 af 4.7.2008, s. 6.

(2) EFT L 266 af 9.10.1980, s. 1.

- (53) Netværk af ATB-instanser, som f.eks. det finansielle tvistbilæggelsesnetværk »Fin-Net« på området finansielle tjenesteydelser, bør styrkes i Unionen. Medlemsstaterne bør tilskynde ATB-instanserne til at tilslutte sig sådanne netværk.
- (54) Et tæt samarbejde mellem ATB-instanser og nationale myndigheder bør styrke en effektiv anvendelse af EU-retsakter om forbrugerbeskyttelse. Kommissionen og medlemsstaterne bør lette samarbejdet mellem ATB-instanserne for at tilskynde til udveksling af bedste praksis og teknisk ekspertise og drøfte eventuelle problemer i forbindelse med gennemførelsen af ATB-procedurerne. Sådant samarbejde bør bl.a. støttes gennem Unionens fremtidige forbrugerprogram.
- (55) For at sikre, at ATB-instanserne fungerer korrekt og effektivt, bør de overvåges nøje. Med henblik herpå bør medlemsstaterne udpege en eller flere kompetente myndigheder til at varetage denne opgave. Kommissionen og de myndigheder, der er kompetente i forbindelse med dette direktiv, bør offentliggøre og ajourføre en liste over ATB-instanser, der er i overensstemmelse med dette direktiv. Medlemsstaterne bør sikre, at ATB-instanserne, Det Europæiske Netværk af Forbrugercentre og, når det er relevant, de organer, der er udpeget i overensstemmelse med dette direktiv, offentliggør denne liste på deres websteder med et link til Kommissionens websted og, når det er muligt, på et varigt medium i deres lokaler. Desuden bør medlemsstaterne tilskynde de relevante forbrugerorganisationer og erhvervsorganisationer til også at offentliggøre listen. Medlemsstaterne bør også sikre hensigtsmæssig formidling af oplysninger om, hvad forbrugerne skal gøre, hvis de har en tvist med en erhvervsdrivende. Herudover bør de kompetente myndigheder offentliggøre regelmæssige rapporter om ATB-instansernes udvikling og virkemåde i deres medlemsstater. ATB-instanserne bør tilsende de kompetente myndigheder specifikke oplysninger, som disse rapporter bør baseres på. Medlemsstaterne bør tilskynde ATB-instanserne til at give disse oplysninger i overensstemmelse med Kommissionens henstilling 2010/304/EU af 12. maj 2010 om en harmoniseret metode til klassificering og indberetning af klager og forespørgsler fra forbrugere ⁽¹⁾.
- (56) Det er nødvendigt, at medlemsstaterne fastsætter regler om sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der vedtages for at efterkomme dette direktiv, og sikrer, at disse regler gennemføres. Sanktionerne bør være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.
- (57) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 af 27. oktober 2004 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse (forordningen om forbrugerbeskyttelsessamarbejde) ⁽²⁾ bør ændres, så der i bilaget indsættes en henvisning til dette direktiv, og det grænseoverskridende samarbejde om håndhævelsen af dette direktiv styrkes.
- (58) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/22/EF af 23. april 2009 om søgsmål med påstand om forbud på området beskyttelse af forbrugernes interesser ⁽³⁾ (forbudsdirektivet) bør ændres, så der i bilaget indsættes en henvisning til dette direktiv, og det sikres, at de kollektive forbrugerinteresser, der fastlægges i dette direktiv, beskyttes.
- (59) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter ⁽⁴⁾ har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelsen af sådanne dokumenter er begrundet.
- (60) Målet for dette direktiv, nemlig at bidrage til det indre markeds korrekte funktion gennem virkeliggørelsen af et højt forbrugerbeskyttelsesniveau og uden begrænsning af forbrugernes adgang til domstolene, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (61) Dette direktiv respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, som navnlig er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 7, 8, 38 og 47.
- (62) Den europæiske tilsynsførende for databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽⁵⁾ og afgav en udtalelse den 12. januar 2012 ⁽⁶⁾ —

⁽¹⁾ EUT L 136 af 2.6.2010, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 364 af 9.12.2004, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 110 af 1.5.2009, s. 30.

⁽⁴⁾ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

⁽⁵⁾ EUT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT C 136 af 11.5.2012, s. 1.

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Formålet med dette direktiv er at bidrage til det indre markeds korrekte funktion gennem virkeliggørelsen af et højt forbrugerbeskyttelsesniveau ved at sikre, at forbrugerne på frivillig basis kan indgive klager mod erhvervsdrivende til instanser, der tilbyder uafhængige, uvildige, gennemsigtige, effektive, hurtige og retfærdige procedurer for alternativ tvistbilæggelse. Dette direktiv berører ikke national lovgivning, som gør deltagelse i sådanne procedurer obligatorisk, forudsat at en sådan lovgivning ikke forhindrer parterne i at udøve deres ret til adgang til retssystemet.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på procedurer for udenretslig bilæggelse af nationale og grænseoverskridende tvister, som vedrører kontraktlige forpligtelser som følge af købsaftaler eller tjenesteydelsesaftaler mellem en erhvervsdrivende, der er etableret i Unionen, og en forbruger, der er bosiddende i Unionen, ved mellemkomst af en ATB-instans, der foreslår eller pålægger en løsning eller samler parterne med henblik på at formidle en mindelig løsning.

2. Dette direktiv finder ikke anvendelse på:

- a) procedurer ved tvistbilæggelsesinstanser, hvor de fysiske personer, der er ansvarlige for tvistbilæggelsen, udelukkende er ansat af eller modtager vederlag fra den enkelte erhvervsdrivende, medmindre medlemsstaterne beslutter at tillade sådanne procedurer som ATB-procedurer efter dette direktiv, og kravene i kapitel II, herunder de specifikke krav om uafhængighed og gennemsigtighed i artikel 6, stk. 3, er opfyldt
- b) procedurer som led i forbrugerklageordninger, der drives af den erhvervsdrivende
- c) ikkeøkonomiske tjenesteydelser af almen interesse
- d) tvister mellem erhvervsdrivende
- e) direkte forhandling mellem forbrugeren og den erhvervsdrivende
- f) en dommers forsøg på at bilægge en tvist under en retssag vedrørende den pågældende tvist
- g) procedurer, der indledes af en erhvervsdrivende mod en forbruger

h) sundhedsydelser, der leveres af sundhedsprofessionelle til patienter for at vurdere, bevare eller genetablere deres sundhedstilstand, herunder ordinerer, udlevering og levering af lægemidler og medicinsk udstyr

i) offentlige udbydere af videregående eller højere uddannelse.

3. Dette direktiv fastlægger harmoniserede kvalitetskrav for ATB-instanser og ATB-procedurer med henblik på at sikre, at forbrugerne efter dets gennemførelse får adgang til udenretslige klagemekanismer, der er af høj kvalitet, gennemsigtige, effektive og rimelige, uanset hvor i Unionen de bor. Medlemsstaterne kan opretholde eller indføre strengere bestemmelser end dem, der er fastsat i dette direktiv, for at sikre et højere forbrugerbeskyttelsesniveau.

4. Dette direktiv anerkender medlemsstaternes kompetence til at afgøre, om ATB-instanser, der er etableret på deres område, skal have beføjelse til at pålægge en løsning.

Artikel 3

Sammenhæng med andre EU-retsakter

1. Hvis en bestemmelse i nærværende direktiv er i modstrid med en bestemmelse, der er fastsat i en anden EU-retsakt, og vedrører ATB-procedurer indledt af en forbruger mod en erhvervsdrivende, har bestemmelsen i nærværende direktiv forrang, medmindre andet er fastsat i nærværende direktiv.

2. Nærværende direktiv berører ikke direktiv 2008/52/EF.

3. Artikel 33 i nærværende direktiv berører ikke de bestemmelser om forbrugeroplysning om udenretslig klageadgang, som findes i andre EU-retsakter, og som skal anvendes ud over nævnte artikel.

Artikel 4

Definitioner

1. I dette direktiv forstås ved:

- a) »forbruger«: enhver fysisk person, der ikke handler som led i sin handel, sin industri, sit håndværk eller sit liberale erhverv
- b) »erhvervsdrivende«: enhver fysisk person eller enhver juridisk person, uanset om der er tale om offentligt eller privat ejerskab, der handler som led i sin handel, sin industri, sit håndværk eller sit liberale erhverv, herunder via en anden person, der optræder i vedkommendes navn eller på vedkommendes vegne

- c) »købsaftale«: enhver aftale, i henhold til hvilken den erhvervsdrivende overdrager eller påtager sig at overdrage ejerskabet for varer til forbrugeren, og forbrugeren betaler eller påtager sig at betale prisen herfor, herunder enhver aftale, der omfatter både varer og tjenesteydelser
- d) »tjenesteydelsesaftale«: enhver aftale, bortset fra købsaftaler, i henhold til hvilken den erhvervsdrivende leverer eller påtager sig at levere en tjenesteydelse til forbrugeren, og forbrugeren betaler eller påtager sig at betale prisen herfor
- e) »national tvist«: en aftaleretlig tvist, der opstår i forbindelse med en købs- eller tjenesteydelsesaftale, og hvor forbrugeren på det tidspunkt, hvor han bestiller de pågældende varer eller tjenesteydelser, er bosiddende i samme medlemsstat som den, hvor den erhvervsdrivende er etableret
- f) »grænseoverskridende tvist«: en aftaleretlig tvist, der opstår i forbindelse med en købs- eller tjenesteydelsesaftale, og hvor forbrugeren på det tidspunkt, hvor denne bestiller de pågældende varer eller tjenesteydelser, er bosiddende i en anden medlemsstat end den, hvor den erhvervsdrivende er etableret
- g) »ATB-procedure«: en procedure som omhandlet i artikel 2, som opfylder kravene i dette direktiv og gennemføres af en ATB-instans
- h) »ATB-instans«: enhver instans, uanset hvordan den betegnes, eller hvordan der henvises til den, der er etableret på varigt grundlag og tilbyder tvistbilæggelse gennem en ATB-procedure, og som er opført på en liste i overensstemmelse med artikel 20, stk. 2
- i) »kompetent myndighed«: enhver offentlig myndighed, der er udpeget af en medlemsstat med henblik på dette direktiv og er etableret på nationalt, regionalt eller lokalt plan.

2. En erhvervsdrivende er etableret:

- hvis der er tale om en fysisk person, dér, hvor han har sit forretningssted
- hvis der er tale om et selskab eller en anden juridisk person eller en sammenslutning af fysiske eller juridiske personer, dér, hvor det pågældende selskab, den pågældende juridiske person eller sammenslutning af fysiske eller juridiske personer har sit vedtægtsmæssige hjemsted, hovedkontor eller forretningssted, herunder en filial, et agentur eller en anden virksomhed.

3. En ATB-instans er etableret:

- hvis den drives af en fysisk person, dér, hvor den pågældende udfører ATB-virksomhed
- hvis den drives af en juridisk person eller en sammenslutning af fysiske eller juridiske personer, dér, hvor den pågældende juridiske person eller sammenslutning af fysiske eller juridiske personer udfører ATB-virksomhed eller har sit vedtægtsmæssige hjemsted

- hvis den drives af en myndighed eller et andet offentligt organ, på det sted, hvor den pågældende myndighed eller andet offentlige organ har sit hjemsted.

KAPITEL II

ADGANG TIL OG KRAV GÆLDENDE FOR ATB-INSTANSER OG ATB-PROCEDURER

Artikel 5

Adgang til ATB-instanser og ATB-procedurer

1. Medlemsstaterne letter forbrugernes adgang til ATB-procedurer og sikrer, at tvister, der er omfattet af dette direktiv, og som omfatter en erhvervsdrivende, der er etableret på deres respektive område, kan indbringes for en ATB-instans, der opfylder kravene i dette direktiv.
2. Medlemsstaterne sikrer, at ATB-instanser:
  - a) driver og ajourfører et websted, som giver parterne let adgang til oplysninger om ATB-procedurer og gør det muligt for forbrugerne at indgive en klage og den nødvendige tilhørende dokumentation online
  - b) efter anmodning giver parterne de oplysninger, som er omhandlet i litra a), på et varigt medium
  - c) hvis det er relevant, giver forbrugeren mulighed for at indgive en klage offline
  - d) muliggør udveksling af oplysninger mellem parterne ad elektronisk vej, eller, hvis det er relevant, med post
  - e) accepterer både nationale og grænseoverskridende tvister, herunder tvister omfattet af forordning (EU) nr. 524/2013, og
  - f) når de behandler tvister, som er omfattet af dette direktiv, træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at behandlingen af personoplysninger overholder reglerne om beskyttelse af personoplysninger i den nationale lovgivning til gennemførelse af direktiv 95/46/EF i den medlemsstat, hvor ATB-instansen er etableret.

3. Medlemsstaterne kan opfylde deres forpligtelse i henhold til stk. 1 ved at sikre, at der findes en residual-ATB-instans, som er kompetent til at behandle tvister i henhold til nævnte stykke, som ingen eksisterende ATB-instans er kompetent til at løse. Medlemsstaterne kan også opfylde denne forpligtelse ved at forlade sig på ATB-instanser, der er etableret i en anden medlemsstat, eller regionale, tværnationale eller paneuropæiske tvistbilæggelsesinstanser, når erhvervsdrivende fra forskellige medlemsstater hører under den samme ATB-instans, uden at dette berører deres ansvar for at sikre fuld dækning og adgang til ATB-instanser.

4. Medlemsstaterne kan efter eget skøn tillade ATB-instanser at opretholde eller indføre procedureregler, der gør det muligt for dem at afvise at behandle en given tvist med den begrundelse, at:

- a) forbrugeren ikke har forsøgt at kontakte den pågældende erhvervsdrivende for at drøfte sin klage og i første omgang forsøge at løse problemet direkte med den erhvervsdrivende
- b) tvisten er useriøs eller unødigt
- c) tvisten er til behandling eller tidligere er blevet behandlet af en anden ATB-instans eller en domstol
- d) sagsgenstandens værdi ligger under eller over en på forhånd fastsat beløbsgrænse
- e) forbrugeren ikke har indgivet klagen til ATB-instansen inden for en på forhånd fastsat tidsfrist, der ikke må fastsættes til mindre end et år efter den dato, hvor forbrugeren har indgivet klagen til den erhvervsdrivende
- f) behandling af en tvist af denne type ellers i alvorlig grad ville hindre ATB-instansen i at fungere effektivt.

Når en ATB-instans i overensstemmelse med sine procedure-regler ikke er i stand til at behandle en tvist, som er blevet indbragt for den, giver den pågældende ATB-instans senest tre uger efter at have modtaget klagesagen begge parter en begrundet redegørelse for, hvorfor den ikke kan behandle tvisten.

Sådanne procedureregler må ikke væsentligt forringe forbrugernes adgang til ATB-procedurer, herunder i tilfælde af grænse-overskridende tvister.

5. Når ATB-instanser gives tilladelse til på forhånd at fastsætte beløbsgrænser med henblik på begrænsning af adgangen til ATB-procedurerne, sikrer medlemsstaterne, at disse grænser ikke fastsættes til et niveau, hvor de betydeligt forringer forbrugernes adgang til klagebehandling ved ATB-instanser.

6. Når en ATB-instans i overensstemmelse med de i stk. 4 omhandlede procedureregler ikke er i stand til at behandle en klage, som er blevet indgivet til den, er en medlemsstat ikke forpligtet til at sikre, at forbrugeren kan indgive sin klage for en anden ATB-instans.

7. Når en ATB-instans, der behandler tvister i en specifik økonomisk sektor, er kompetent til at behandle tvister vedrørende en erhvervsdrivende i denne sektor, men ikke er medlem af den organisation eller sammenslutning, der danner eller finansierer ATB-instansen, anses medlemsstaten for at have opfyldt sine forpligtelser efter stk. 1 også med hensyn til tvister vedrørende denne erhvervsdrivende.

Artikel 6

Sagkundskab, uafhængighed og uvildighed

1. Medlemsstaterne sikrer, at de fysiske personer, der er ansvarlige for ATB, er i besiddelse af den nødvendige sagkundskab, og at de er uafhængige og uvildige. Dette sker ved at sikre, at sådanne personer:

- a) har den nødvendige viden og de nødvendige færdigheder inden for alternativ eller retslig bilæggelse af forbrugertvister samt generel retskundskab
- b) er udpeget til et mandat af en varighed, som er tilstrækkelig til at sikre, at de handler uafhængigt, og at de ikke er i fare for at blive afsat uden gyldig grund
- c) ikke modtager instrukser fra nogen af parterne eller disses repræsentanter
- d) aflønnes på en måde, der ikke er knyttet til resultatet af proceduren
- e) uden unødigt forsinkelse oplyser ATB-instansen om ethvert forhold, der kan påvirke eller kan opfattes som påvirkende deres uafhængighed og uvildighed eller give anledning til en interessekonflikt med en af parterne i den tvist, de skal bilægge. Forpligtelsen til at oplyse om sådanne forhold er en vedvarende forpligtelse under hele ATB-proceduren. Den finder ikke anvendelse, når ATB-instansen kun består af én fysisk person.

2. Medlemsstaterne påser, at ATB-instanser råder over procedurer, der i litra e) i stk. 1, omhandlede tilfælde sikrer:

- a) at den pågældende fysiske person erstattes af en anden fysisk person, der får til opgave at gennemføre ATB-proceduren, eller alternativt
- b) at den pågældende fysiske person afholder sig fra at gennemføre ATB-proceduren, og at ATB-instansen, hvor det er muligt, foreslår parterne at indbringe tvisten for en anden ATB-instans, der er kompetent til at behandle tvisten, eller alternativt
- c) at forholdene oplyses til parterne, og at den fysiske person kun får tilladelse til at fortsætte gennemførelsen af ATB-proceduren, såfremt parterne ikke har gjort indsigelse efter at være blevet underrettet om forholdene og om deres indsigelsesret.

Dette stykke berører ikke artikel 9, stk. 2, litra a).

Når ATB-instansen kun består af én fysisk person, anvendes kun nærværende stykkes første afsnit, litra b) og c).

3. Såfremt medlemsstaterne beslutter at tillade procedurerne i artikel 2, stk. 2, litra a), som ATB-procedurer i henhold til dette direktiv, skal de sikre, at disse procedurer ud over de generelle krav i stk. 1 og 5 opfylder følgende specifikke krav:

- a) De fysiske personer, der er ansvarlige for tvistbilæggelse, udnævnes af eller indgår i et kollegialt organ, som består af et ligeligt antal repræsentanter for forbrugerorganisationer og repræsentanter for den erhvervsdrivende, og udnævnes ved en gennemsigtig procedure.
- b) De fysiske personer, der er ansvarlige for tvistbilæggelse, har et mandat af en varighed på mindst tre år for at sikre, at de handler uafhængigt.
- c) De fysiske personer, der er ansvarlige for tvistbilæggelse, forpligter sig til ikke at arbejde for den erhvervsdrivende eller for en faglig organisation eller en erhvervsorganisation, som den erhvervsdrivende er medlem af, i tre år efter, at deres arbejde i tvistbilæggesinstansen er afsluttet.
- d) Tvistbilæggesinstansen har ikke nogen hierarkisk eller funktionel tilknytning til den erhvervsdrivende og er klart adskilt fra den erhvervsdrivendes operationelle instanser og har et tilstrækkeligt budget, som er adskilt fra den erhvervsdrivendes almindelige budget, til sin rådighed til at varetage sine opgaver.

4. Hvis de fysiske personer, der er ansvarlige for ATB, udelukkende er ansat eller aflønnet af en faglig organisation eller af en erhvervsorganisation, som den erhvervsdrivende er medlem af, sikrer medlemsstaterne ud over de generelle krav i stk. 1 og 5, at de har et særskilt og formålsbestemt budget, der er tilstrækkeligt til at varetage deres opgaver, til deres rådighed.

Dette stykke finder ikke anvendelse, når de pågældende fysiske personer indgår i et kollegialt organ, som består af et ligeligt antal repræsentanter for den faglige organisation eller erhvervsorganisation eller, der beskæftiger eller aflønner dem, og for forbrugerorganisationer.

5. Medlemsstaterne sikrer, at ATB-instanser, hvor de fysiske personer, der er ansvarlige for tvistbilæggelsen, er medlemmer af et kollegialt organ, sørger for, at der i dette organ er et ligeligt antal repræsentanter for forbruger- og erhvervsinteresser.

6. Med henblik på stk. 1, litra a), tilskynder medlemsstaterne ATB-instanserne til at sørge for uddannelse af de fysiske personer, der varetager ATB. Hvis en sådan uddannelse tilbydes,

overvåger de kompetente myndigheder de uddannelsesprogrammer, som ATB-instanserne iværksætter, på grundlag af oplysninger, som meddeles dem i overensstemmelse med artikel 19, stk. 3, litra g).

Artikel 7

Gennemsigtighed

1. Medlemsstaterne sikrer, at ATB-instanser på deres websteder, på et varigt medium efter anmodning og på enhver anden måde, som de anser for passende, offentliggør klare og letforståelige oplysninger om:

- a) deres kontaktoplysninger, herunder postadresse og e-mail-adresse
- b) at ATB-instanser er opført på en liste i overensstemmelse med artikel 20, stk. 2
- c) de fysiske personer, der er ansvarlige for ATB, hvordan de er udpeget, og for hvor lang tid
- d) sagkundskab, uvildighed og uafhængighed hos de fysiske personer, som er ansvarlige for ATB, hvis de udelukkende er ansat af eller modtager vederlag fra den erhvervsdrivende
- e) deres medlemskab af netværk af ATB-instanser, der letter grænseoverskridende tvistbilæggelse, hvis det er relevant
- f) de former for tvister, de er kompetente til at behandle, herunder en eventuel tærskel
- g) de procedureregler, der gælder for bilæggelse af en tvist, og de kriterier, på grundlag af hvilke ATB-instansen kan afvise at behandle en given tvist i overensstemmelse med artikel 5, stk. 4
- h) de sprog, hvorpå klager kan indgives til ATB-instansen, og hvorpå ATB-proceduren afvikles
- i) den type regler, ATB-instansen kan lægge til grund for tvistbilæggelsen (f.eks. retsregler, billighedshensyn og adfærdskodekser)
- j) eventuelle forhåndskrav, som parterne skal opfylde, inden der kan indledes en ATB-procedure, herunder kravet om at forbrugeren skal forsøge at løse sagen direkte med den erhvervsdrivende
- k) hvorvidt parterne kan trække sig ud af proceduren
- l) eventuelle omkostninger, som parterne skal dække, herunder regler om betaling af sagens omkostninger ved dennes afslutning

- m) ATB-procedurens gennemsnitlige varighed
- n) retsvirkningen af ATB-procedurens resultat, herunder bøder, der skal betales ved en eventuel manglende efterkommelse af en afgørelse med bindende virkning for parterne
- o) eksigibilitet i forbindelse med ATB-afgørelsen, hvis det er relevant.

2. Medlemsstaterne sikrer, at ATB-instanser på deres websteder, på et varigt medium efter anmodning og på enhver anden måde, de anser for passende, offentliggør årsrapporter om deres virksomhed. Disse rapporter skal indeholde følgende oplysninger om både nationale og grænseoverskridende tvister:

- a) antallet af tvister modtaget til behandling og typen af klager disse tvister vedrørte
- b) eventuelle systematiske eller væsentlige problemer, der forekommer hyppigt og fører til tvister mellem forbrugere og erhvervsdrivende; sådanne oplysninger kan være ledsaget af anbefalinger til, hvordan sådanne problemer kan undgås eller løses i fremtiden, med henblik på at hæve de erhvervsdrivendes standarder og lette udvekslingen af oplysninger og bedste praksis
- c) andelen af tvister, som ATB-instansen har afvist at behandle, og den procentvise andel af begrundelser for en sådan afvisning som omhandlet i artikel 5, stk. 4
- d) i forbindelse med de i artikel 2, stk. 2, litra a), omhandlede procedurer, den procentvise andel af løsninger, der foreslås eller pålægges til fordel for forbrugeren og til fordel for den erhvervsdrivende, og af tvister, der løses mindeligt
- e) den procentvise andel af ATB-procedurer, der er indstillet, og årsagerne hertil, hvis disse er kendt
- f) den gennemsnitlige tid, det har taget at bilægge tvister
- g) i hvilket omfang resultaterne af ATB-procedurerne er blevet efterlevet, hvis dette vides
- h) ATB-instansernes samarbejde inden for netværk af ATB-instanser, der letter løsningen af grænseoverskridende tvister, hvis det er relevant.

Artikel 8

Effektivitet

Medlemsstaterne sikrer, at ATB-procedurerne er effektive og opfylder følgende krav:

- a) ATB-proceduren er til rådighed og lettilgængelig for begge parter både online og offline, uanset hvor parterne befinder sig.

- b) Parterne har adgang til proceduren uden at være forpligtet til at bruge en advokat eller en juridisk rådgiver, men proceduren fratager ikke parterne deres ret til uafhængig rådgivning eller til at lade sig repræsentere eller bistå af tredjemand i en hvilken som helst fase af proceduren.

- c) ATB-proceduren er gratis eller kun forbundet med et symbolsk gebyr for forbrugerne.

- d) Den ATB-instans, som har modtaget en klage, underretter parterne i tvisten, så snart den har modtaget alle dokumenter med de relevante oplysninger vedrørende klagen.

- e) Resultatet af ATB-proceduren offentliggøres inden for 90 kalenderdage fra datoen for ATB-instansens modtagelse af den fuldstændige klagesag. Hvis tvisten er meget kompleks, kan den ansvarlige ATB-instans efter eget skøn forlænge denne frist på 90 kalenderdage. Parterne underrettes om en eventuel forlængelse af fristen og oplyses samtidig om den forventede tid, der er nødvendig for bilæggelsen af tvisten.

Artikel 9

Retfærdighed

- 1. I forbindelse med ATB-procedurer sikrer medlemsstaterne:

- a) at parterne inden for en rimelig frist har mulighed for at fremsætte deres synspunkter og fra ATB-instansen at modtage den anden parts anbringender, bevismidler, dokumenter samt eventuelle erklæringer og udtalelser fra eksperter og får mulighed for at kommentere dem

- b) at parterne underrettes om, at de ikke er forpligtet til at benytte en advokat eller en juridisk rådgiver, men at de kan søge uafhængig rådgivning eller lade sig repræsentere eller bistå af tredjemand i alle faser af proceduren

- c) at parterne skriftligt eller på et varigt medium underrettes om resultatet af ATB-proceduren og får en redegørelse for begrundelserne for resultatet.

- 2. I forbindelse med ATB-procedurer, der har til formål at bilægge en tvist ved at foreslå en løsning, sikrer medlemsstaterne:

- a) at parterne har mulighed for at trække sig ud af proceduren på ethvert trin, hvis de er utilfredse med den måde, proceduren foregår eller udføres på. De skal oplyses om denne ret, inden proceduren påbegyndes. Hvis deltagelse i ATB-procedurer er obligatorisk for den erhvervsdrivende efter de nationale bestemmelser, gælder nærværende litra kun for forbrugeren

- b) at parterne, inden de accepterer eller følger en foreslået løsning, oplyses om at:
- i) de kan vælge, hvorvidt de vil acceptere eller følge den foreslåede løsning eller ej
  - ii) deltagelse i proceduren udelukker ikke muligheden for at indbringe en sag for domstolene
  - iii) den foreslåede løsning kan afvige fra en afgørelse truffet efter retsreglerne af en domstol
- c) at parterne, inden de accepterer eller følger en foreslået løsning, oplyses om retsvirkningerne af at acceptere eller følge en sådan foreslået løsning
- d) at parterne, inden de udtrykker deres accept af en foreslået løsning eller en mindelig aftale, får rimelig tid til at overveje den.

3. Når ATB-procedurerne i overensstemmelse med national ret indebærer, at resultatet bliver bindende for den erhvervsdrivende, når forbrugeren har accepteret den foreslåede løsning, skal artikel 9, stk. 2, forstås således, at nævnte stykke kun finder anvendelse på forbrugeren.

Artikel 10

Frihed

1. Medlemsstaterne sikrer, at en aftale mellem en forbruger og en erhvervsdrivende om indgivelse af klage til en ATB-instans ikke er bindende for forbrugeren, hvis aftalen blev indgået, inden tvisten opstod, og hvis den har den virkning, at forbrugeren mister sin ret til at indbringe sagen for domstolene med henblik på bilæggelse af tvisten.

2. Medlemsstaterne sikrer vedrørende ATB-procedurer, der har til formål at bilægge tvisten ved at pålægge en løsning, at den pålagte løsning kun kan være bindende for parterne, hvis de på forhånd er blevet orienteret om dens bindende karakter og specifikt har accepteret denne. Der kræves ikke specifikt accept fra den erhvervsdrivende, hvis nationale bestemmelser foreskriver, at løsningen er bindende for erhvervsdrivende.

Artikel 11

Lovlighed

1. I forbindelse med ATB-procedurer, der har til formål at bilægge en tvist ved at pålægge forbrugeren en løsning, sikrer medlemsstaterne:

- a) at den pålagte løsning i situationer, hvor der ikke er nogen lovkonflikt, ikke medfører, at forbrugeren mister den beskyttelse, som vedkommende sikres ved de præceptive bestemmelser, der gælder i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor forbrugeren og den erhvervsdrivende har sædvanligt opholdssted

- b) at den af ATB-instansen pålagte løsning i situationer, hvor der er en lovkonflikt, og hvor den lov, der finder anvendelse på købs- eller tjenesteydelsesaftalen, er fastsat i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 593/2008, ikke medfører, at forbrugeren mister den beskyttelse, som vedkommende sikres ved de præceptive bestemmelser, der gælder i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor vedkommende har sædvanligt opholdssted

- c) at den af ATB-instansen pålagte løsning i situationer, hvor der er en lovkonflikt, og hvor den lov, der finder anvendelse på købs- eller tjenesteydelsesaftalen, er fastsat i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1-3, i Rom-konventionen af 19. juni 1980 om, hvilken lov der skal anvendes på kontraktlige forpligtelser, ikke medfører, at forbrugeren mister den beskyttelse, som vedkommende sikres ved de præceptive bestemmelser, der gælder i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor vedkommende har sædvanligt opholdssted.

2. I forbindelse med denne artikel fastsættes det »sædvanlige opholdssted« i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 593/2008.

Artikel 12

ATB-procedureernes virkning for forældelsesfrister

1. Medlemsstaterne sikrer, at parter, der vælger at forsøge at bilægge en tvist gennem ATB-procedurer, hvis resultat ikke er bindende, ikke efterfølgende hindres i at anlægge en sag i forbindelse med denne tvist, fordi en forældelsesfrist er udløbet under ATB-proceduren.

2. Stk. 1 berører ikke bestemmelser om forældelsesfrister i internationale aftaler, som medlemsstaterne er part i.

KAPITEL III

OPLYSNING OG SAMARBEJDE

Artikel 13

Oplysninger, som de erhvervsdrivende skal give forbrugeren

1. Medlemsstaterne sikrer, at erhvervsdrivende, der er etableret på deres område, oplyser forbrugeren om den ATB-instans eller de ATB-instanser, som disse erhvervsdrivende hører under, når disse erhvervsdrivende forpligter sig eller er forpligtet til at anvende disse instanser til at bilægge tvister med forbrugere. Disse oplysninger skal omfatte adressen på den relevante ATB-instans' eller de relevante ATB-instansers websted.

2. De i stk. 1 omhandlede oplysninger skal være klare og forståelige og lettilgængelige på den erhvervsdrivendes websted, hvis et sådant findes, og, hvis det er relevant, i de generelle betingelser, der gælder for købs- og tjenesteydelsesaftaler mellem den erhvervsdrivende og en forbruger.

3. Medlemsstaterne sikrer, at den erhvervsdrivende i tilfælde, hvor en tvist mellem en forbruger og en erhvervsdrivende, der er etableret på deres område, ikke kan bilægges efter en klage, som forbrugeren forelægger den erhvervsdrivende direkte, giver forbrugeren de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, og præciserer, om han agter at benytte de relevante ATB-instanser til at bilægge tvisten. Oplysningerne gives skriftligt eller på et andet varigt medium.

Artikel 14

Bistand til forbrugere

1. Medlemsstaterne sikrer, at forbrugere for så vidt angår tvister, der opstår i forbindelse med grænseoverskridende købs- og tjenesteydelsesaftaler, kan opnå bistand til at få adgang til en ATB-instans, der opererer i en anden medlemsstat, og som er kompetent til at behandle deres grænseoverskridende tvist.

2. Medlemsstaterne overdrager ansvaret for den i stk. 1 omhandlede opgave til deres centre i Det Europæiske Netværk af Forbrugercentre, forbrugerorganisationer eller ethvert andet organ.

Artikel 15

Generelle oplysninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at ATB-instanserne, centrene i Det Europæiske Netværk af Forbrugercentre og i givet fald de organer, der er udpeget i overensstemmelse med artikel 14, stk. 2, på deres websteder med et link til Kommissionens websted og, når det er muligt, på et varigt medium i deres lokaler, offentliggør listen over ATB-instanser, jf. artikel 20, stk. 4.

2. Medlemsstaterne tilskynder relevante forbrugerorganisationer og erhvervsorganisationer til på deres websteder og på enhver anden måde, de finder passende, at offentliggøre listen over ATB-instanser som omhandlet i artikel 20, stk. 4.

3. Kommissionen og medlemsstaterne sikrer en passende formidling af oplysninger om, hvordan forbrugere kan få adgang til de ATB-procedurer til bilæggelse af tvister, som er omfattet af dette direktiv.

4. Kommissionen og medlemsstaterne træffer ledsageforanstaltninger til at tilskynde forbrugerorganisationer og faglige organisationer på EU-plan og på nationalt plan til at skabe øget bevidsthed om ATB-instanserne og deres procedurer og til at fremme de erhvervsdrivendes og forbrugernes brug af ATB. Disse organer bør også tilskyndes til at give forbrugere oplysninger om kompetente ATB-instanser, når de modtager klager fra forbrugere.

Artikel 16

Samarbejde og udveksling af erfaringer mellem ATB-instanser

1. Medlemsstaterne sikrer, at ATB-instanser samarbejder om bilæggelsen af grænseoverskridende tvister og gennemfører regelmæssige udvekslinger af bedste praksis med hensyn til bilæggelse af såvel grænseoverskridende som nationale tvister.

2. Kommissionen støtter og letter netværkssamarbejdet mellem de nationale ATB-instanser og udvekslingen og formidlingen af deres bedste praksis og erfaringer.

3. Findes der på et sektorspecifikt område i Unionen et netværk af ATB-instanser, der letter bilæggelsen af grænseoverskridende tvister, tilskynder medlemsstaterne ATB-instanser, der behandler tvister på det pågældende område, til at blive medlem af dette netværk.

4. Kommissionen offentliggør en liste med de i stk. 3 omhandlede netværks navne og kontaktoplysninger. Kommissionen ajourfører om nødvendigt denne liste.

Artikel 17

Samarbejde mellem ATB-instanser og nationale myndigheder, der håndhæver EU-retsakter om forbrugerbeskyttelse

1. Medlemsstaterne sikrer samarbejdet mellem ATB-instanserne og de nationale myndigheder med ansvar for håndhævelsen af EU-retsakter om forbrugerbeskyttelse.

2. Dette samarbejde omfatter navnlig gensidig underretning om praksis i specifikke erhvervssektorer, som forbrugere gentagne gange har klaget over. Det omfatter også levering af teknisk vurdering og tekniske oplysninger fra de nationale myndigheder til ATB-instanser, når en sådan vurdering eller sådanne oplysninger er nødvendige for behandlingen af enkelttvister og allerede er tilgængelige.

3. Medlemsstaterne sikrer, at samarbejdet og den gensidige underretning i henhold til stk. 1 og 2 overholder reglerne om beskyttelse af personoplysninger i direktiv 95/46/EF.

4. Denne artikel berører ikke de regler om tavshedspligt, som gælder for de nationale myndigheder, der håndhæver EU-retsakter om forbrugerbeskyttelse. ATB-instanser er omfattet af regler om tavshedspligt eller andre tilsvarende fortrolighedskrav i lovgivningen i de medlemsstater, hvori de er etableret.

KAPITEL IV

DE KOMPETENTE MYNDIGHEDERS OG KOMMISSIONENS ROLLE

Artikel 18

Udpegning af kompetente myndigheder

1. Medlemsstaterne udpeger hver især en kompetent myndighed, der skal udføre de i artikel 19 og 20 omhandlede funktioner. Hver medlemsstat kan udpege mere end én kompetent myndighed. Gør en medlemsstat dette, beslutter den, hvilken af de udpegede kompetente myndigheder der er fælles kontaktpunkt med Kommissionen. Hver medlemsstat meddeler Kommissionen, hvilken kompetent myndighed, eller hvis det er relevant, hvilke kompetente myndigheder, herunder det fælles kontaktpunkt, den har udpeget.

2. Kommissionen udarbejder en liste over de kompetente myndigheder, herunder, hvis det er relevant, det fælles kontaktpunkt, den har fået meddelelse om i henhold til stk. 1, og offentliggør denne liste i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 19

Oplysninger, som tvistbilæggesinstanser skal give de kompetente myndigheder

1. Medlemsstaterne sikrer, at tvistbilæggesinstanser, der er etableret på deres område, og som ønsker at opnå status som ATB-instanser i henhold til dette direktiv og blive opført på listen i overensstemmelse med artikel 20, stk. 2, meddeler den kompetente myndighed følgende:

- a) deres navn, kontaktoplysninger og websted
- b) oplysninger om deres opbygning og finansiering, herunder oplysninger om de fysiske personer, der er ansvarlige for tvistbilæggeselse, hvordan de aflønnes, varigheden af deres mandat, og hvem deres arbejdsgiver er
- c) deres procedureregler
- d) deres gebyrer, hvis det er relevant
- e) tvistbilæggesprocedures gennemsnitlige varighed
- f) det eller de sprog, hvorpå der kan indgives klage, og hvorpå tvistbilæggesprocedures kan afvikles
- g) en erklæring om, hvilke typer tvister der er omfattet af tvistbilæggesprocedures
- h) de kriterier, ud fra hvilke tvistbilæggesinstansen kan afvise at behandle en given tvist i overensstemmelse med artikel 5, stk. 4

- i) en begrundet udtalelse om, hvorvidt instansen kan betegnes som en ATB-instans, der falder ind under dette direktivs anvendelsesområde, og hvorvidt den opfylder kvalitetskravene i kapitel II.

I tilfælde af ændringer af de i litra a)-h) omhandlede oplysninger meddeler ATB-instanserne uden unødigt forsinkelse disse til den kompetente myndighed.

2. Hvis medlemsstaterne beslutter at tillade procedurer som omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra a), sikrer de, at ATB-instanser, der anvender sådanne procedurer, foruden de i denne artikels stk. 1 omhandlede oplysninger og erklæringer, sender den kompetente myndighed de oplysninger, der er nødvendige for at vurdere deres overholdelse af de specifikke supplerende krav om uafhængighed og gennemsigtighed som fastsat i artikel 6, stk. 3.

3. Medlemsstaterne sikrer, at ATB-instanser hvert andet år meddeler de kompetente myndigheder oplysninger om:

- a) antallet af tvister modtaget til behandling og typen af klager, disse tvister vedrørte
- b) den procentvise andel af ATB-procedurer, der er indstillet, inden man er nået frem til et resultat
- c) den gennemsnitlige tid, det har taget at bilægge de modtagne tvister
- d) i hvilket omfang resultaterne af ATB-procedurerne er blevet efterlevet, hvis dette vides
- e) eventuelle systematiske eller væsentlige problemer, der forekommer hyppigt og fører til tvister mellem forbrugere og erhvervsdrivende. De oplysninger, der fremsendes i denne forbindelse, kan være ledsaget af anbefalinger til, hvordan sådanne problemer kan undgås eller løses i fremtiden
- f) hvis det er relevant, en vurdering af effektiviteten af deres samarbejde inden for netværk af ATB-instanser, der letter bilæggeselsen af grænseoverskridende tvister
- g) hvis det er relevant, uddannelse af fysiske personer, der varetager ATB i overensstemmelse med artikel 6, stk. 6
- h) en vurdering af effektiviteten af instansens ATB-procedure og af eventuelle metoder til forbedring heraf.

Artikel 20

De kompetente myndigheders og Kommissionens rolle

1. De kompetente myndigheder vurderer navnlig på grundlag af de i overensstemmelse med artikel 19, stk. 1, modtagne oplysninger, om de tvistbilæggesinstanser, de har fået underretning om, kan betegnes som ATB-instanser, der falder ind under anvendelsesområdet for dette direktiv, og om de opfylder kvalitetskravene i kapitel II og i de nationale gennemførelsesbestemmelser, herunder nationale bestemmelser, der er mere vidtgående end kravene i dette direktiv, i overensstemmelse med EU-retten.

2. Hver kompetent myndighed udarbejder på grundlag af den i stk. 1 omhandlede vurdering en liste over alle de ATB-instanser, som den har fået underretning om, og som opfylder betingelserne i stk. 1.

Listen skal omfatte følgende:

- a) de i stk. 1, første afsnit omhandlede ATB-instansers navn, kontaktoplysninger og websted
- b) deres gebyrer, hvis det er relevant
- c) det eller de sprog, hvorpå der kan indgives klage, og hvorpå ATB-proceduren kan afvikles
- d) hvilke typer tvister, der er omfattet af ATB-proceduren
- e) de sektorer og typer tvister, der dækkes af hver enkelt ATB-instans
- f) behovet for, at parterne eller i givet fald deres repræsentanter er fysisk til stede, herunder en erklæring fra ATB-instansen om, hvorvidt ATB-proceduren er afviklet eller kan afvikles som en mundtlig eller skriftlig procedure
- g) hvorvidt resultatet af proceduren er bindende, og
- h) de kriterier, på grundlag af hvilke ATB-instansen kan afvise at behandle en given tvist i overensstemmelse med artikel 5, stk. 4.

Hver kompetent myndighed tilsender Kommissionen den i stk. 1, først afsnit omhandlede liste. Hvis den kompetente myndighed får meddelelse om ændringer i overensstemmelse med artikel 19, stk. 1, andet afsnit, ajourføres listen uden unødigt forsinkelse, og de relevante oplysninger meddeles Kommissionen.

Opfylder en tvistbilæggesinstans, der er opført på listen som ATB-instans i henhold til dette direktiv, ikke længere kravene i stk. 1, kontakter den kompetente myndighed den pågældende tvistbilæggesinstans med angivelse af, hvilke krav tvistbilæggesinstansen ikke opfylder, og anmoder den om omgående at opfylde kravene. Hvis tvistbilæggesinstansen efter en periode på tre måneder fortsat ikke opfylder kravene i stk. 1, fjerner den kompetente myndighed tvistbilæggesinstansen fra den i første afsnit i nærværende stykke omhandlede liste. Listen ajourføres uden unødigt forsinkelse, og de relevante oplysninger meddeles Kommissionen.

3. Har en medlemsstat udpeget mere end én kompetent myndighed, meddeles listen og ajourføringerne, jf. nærværende artikels stk. 2, til Kommissionen af det i artikel 18, stk. 1,

omhandlede fælles kontaktpunkt. Listen og ajourføringerne skal vedrøre alle de ATB-instanser, der er etableret i medlemsstaten.

4. Kommissionen udarbejder en liste over de ATB-instanser, den har fået underretning om i overensstemmelse med stk. 2, og ajourfører denne liste, hver gang ændringer meddeles den. Kommissionen gør listen og ajourføringerne heraf offentlig tilgængelig på sit websted og på et varigt medium. Kommissionen sender denne liste og ajourføringerne heraf til de kompetente myndigheder. Har en medlemsstat udpeget et fælles kontaktpunkt i overensstemmelse med artikel 18, stk. 1, sender Kommissionen listen og ajourføringerne heraf til det fælles kontaktpunkt.

5. Hver kompetent myndighed gør den konsoliderede liste over ATB-instanser, som er omhandlet i stk. 4, offentlig tilgængelig på sit websted med et link til Kommissionens relevante websted. Derudover gør hver kompetent myndighed den konsoliderede liste offentlig tilgængelig på et varigt medium.

6. Senest den 9. juli 2018 og hvert fjerde år derefter offentliggør hver kompetent myndighed en rapport om ATB-instansernes udvikling og virkemåde og sender den til Kommissionen. Rapporten skal især:

- a) afdække bedste praksis hos ATB-instanserne
- b) påpege mangler — underbygget med statistiske data — der forhindrer ATB-instanser i at fungere efter hensigten i forbindelse med både nationale og grænseoverskridende tvister, hvor det er relevant
- c) eventuelt fremsætte henstillinger til, hvordan man virkningsfuldt og effektivt kan forbedre den måde, hvorpå ATB-instanser fungerer.

7. Har en medlemsstat udpeget mere end én kompetent myndighed i overensstemmelse med artikel 18, stk. 1, andet afsnit, offentliggøres den i nærværende artikels stk. 6 omhandlede rapport af det fælles kontaktpunkt, som omhandlet i artikel 18, stk. 1, tredje afsnit. Rapporten skal vedrøre alle de ATB-instanser, der er etableret i medlemsstaten.

KAPITEL V

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 21

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget navnlig i medfør af artikel 13, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre gennemførelsen heraf. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

Artikel 22

Ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004

I bilaget til forordning (EF) nr. 2006/2004 tilføjes følgende punkt:

- »20. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/11/EU af 21. maj 2013 om alternativ tvistbilæggelse i forbindelse med tvister på forbrugerområdet (EUT L 165 af 18.6.2013, s. 63): artikel 13.«

Artikel 23

Ændring af direktiv 2009/22/EF

I bilag I til direktiv 2009/22/EF tilføjes følgende punkt:

- »14. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/11/EU af 21. maj 2013 om alternativ tvistbilæggelse i forbindelse med tvister på forbrugerområdet (EUT L 165 af 18.6.2013, s. 63): artikel 13.«

Artikel 24

Meddelelse

1. Senest den 9. juli 2015 meddeler medlemsstaterne Kommissionen følgende oplysninger:

- a) hvis det er relevant, navne og kontaktoplysninger på de organer, der er udpeget i overensstemmelse med artikel 14, stk. 2, og
- b) de kompetente myndigheder, herunder, hvis det er relevant, det fælles kontaktpunkt, der er udpeget i overensstemmelse med artikel 18, stk. 1.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen eventuelle efterfølgende ændringer af disse oplysninger.

2. Senest den 9. januar 2016 meddeler medlemsstaterne Kommissionen den første liste, jf. artikel 20, stk. 2.

3. Kommissionen fremsender de i nærværende artikels stk. 1, litra a), omhandlede oplysninger til medlemsstaterne.

Artikel 25

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 9. juli 2015. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 26

Rapport

Senest den 9. juli 2019 og derefter hvert fjerde år forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport om anvendelsen af dette direktiv. Rapporten skal vurdere udviklingen vedrørende og anvendelsen af ATB-instanser samt dette direktivs virkninger for forbrugerne og de erhvervsdrivende, navnlig for så vidt angår forbrugernes bevidsthed og de erhvervsdrivendes efterlevelse heraf. Rapporten ledsages i givet fald af forslag til ændringer af direktivet.

Artikel 27

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 28

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 21. maj 2013.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

L. CREIGHTON

Formand

AFGØRELSER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE Nr. 529/2013/EU

af 21. maj 2013

om regnskabsregler vedrørende drivhusgasemissioner og -optag i forbindelse med aktiviteter, der vedrører arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug, og oplysninger om handlingsplaner, der vedrører disse aktiviteter

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Sektoren for arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug (»LULUCF«) i Unionen er et nettodræn, som fjerner drivhusgasser fra atmosfæren i et omfang, som svarer til en betydelig andel af Unionens samlede emissioner af drivhusgasser. LULUCF-aktiviteter forårsager menneskeskabte drivhusgasemissioner og -optag i takt med ændringerne i den mængde kulstof, der er oplagret i vegetationen og jorden, samt emissioner af andre drivhusgasser end CO₂. Den øgede bæredygtige anvendelse af høstede træprodukter kan i væsentlig grad begrænse emissioner til og øge optaget af drivhusgasser fra atmosfæren. Emissioner og optag af drivhusgasser i LULUCF-sektoren tæller ikke med i Unionens 20 % mål for reduktion af drivhusgasemissionerne frem til 2020 i henhold

til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 406/2009/EF af 23. april 2009 om medlemsstaternes indsats for at reducere deres drivhusgasemissioner med henblik på at opfylde Fællesskabets forpligtelser til at reducere drivhusgasemissionerne frem til 2020 ⁽³⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet ⁽⁴⁾, men tæller delvis med i Unionens kvantitative emissionsbegrænsninger og reduktionsforpligtelser i henhold til artikel 3, stk. 3, i Kyotoprotokollen (»Kyotoprotokollen«) til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC), der er godkendt ved Rådets beslutning 2002/358/EF ⁽⁵⁾.

- (2) I forbindelse med omstilling til en konkurrencedygtig lavemissionsøkonomi i 2050 bør al arealanvendelse betragtes ud fra en holistisk synsvinkel, og LULUCF bør behandles inden for Unionens klimapolitik.

- (3) I henhold til beslutning nr. 406/2009/EF skal Kommissionen vurdere reglerne for medtagelse af drivhusgasemissioner og -optag i forbindelse med aktiviteter, der vedrører LULUCF, i Unionens forpligtelser til at reducere emissionerne af drivhusgasser og samtidig sikre varighed og miljømæssig integritet for så vidt angår sektorens bidrag og tilvejebringe nøje overvågning og bogføring af relevante emissioner og optag. Denne afgørelse bør derfor som et første skridt fastsætte regnskabsregler for drivhusgasemissioner og -optag i LULUCF-sektoren og dermed bidrage til en politikudvikling, der går i retning af en inklusion af LULUCF-sektoren i Unionens forpligtelser til at reducere emissionerne i overensstemmelse hermed under hensyntagen til miljøforholdene i Unionens forskellige regioner, bl.a. meget skovbeklædte lande. For at sikre, at kulstoflagrene foreløbig bliver bevaret og forøget, bør denne afgørelse også fastsætte bestemmelser om medlemsstaternes forelæggelse af oplysninger om deres LULUCF-tiltag med henblik på at begrænse eller reducere emissionerne og bevare eller øge optaget fra LULUCF-sektoren.

⁽³⁾ EUT L 140 af 5.6.2009, s. 136.

⁽⁴⁾ EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32.

⁽⁵⁾ Rådets beslutning 2002/358/EF af 25. april 2002 om godkendelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af Kyotoprotokollen til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer og om den fælles opfyldelse af forpligtelserne i forbindelse hermed (EFT L 130 af 15.5.2002, s. 1).

⁽¹⁾ EUT C 351 af 15.11.2012, s. 85.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 12.3.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 22.4.2013.

- (4) Denne afgørelse bør fastlægge medlemsstaternes forpligtelser i forbindelse med gennemførelsen af disse regnskabsregler og til at levere oplysninger om deres LULUCF-tiltag. Den bør ikke fastsætte regnskabs- eller indberetningsforpligtelser for private parter.
- (5) Beslutning 16/CMP.1 fra partskonferencen, der tjener som partsmøde under Kyotoprotokollen (»beslutning 16/CMP.1«), vedtaget på den 11. partskonference under De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer, som blev afholdt i Montreal i december 2005, og beslutning 2/CMP.7 fra partskonferencen, der tjener som partsmøde under Kyotoprotokollen (»beslutning 2/CMP.7«), vedtaget på den 17. partskonference under De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer, som blev afholdt i Durban i december 2011, fastsætter regler for regnskabsføring i LULUCF-sektoren i anden forpligtelsesperiode under Kyotoprotokollen. Denne afgørelse bør fuldt ud være i overensstemmelse med nævnte beslutninger for at sikre sammenhæng mellem Unionens interne regler og definitioner, bestemmelser, regler og retningslinjer, som er aftalt inden for UNFCCC, for at undgå dobbelt national indberetning. Denne afgørelse bør også afspejle de særlige karakteristika ved Unionens LULUCF-sektor og de forpligtelser, der opstår på baggrund af, at Unionen udgør en særskilt part i UNFCCC og Kyotoprotokollen.
- (6) De regnskabsregler, der gælder for Unionens LULUCF-sektor, bør ikke indebære en ekstra administrativ byrde. Der bør derfor ikke være nogen forpligtelse til, at rapporter, der indsendes i overensstemmelse med nævnte regler, skal indeholde oplysninger, som ikke er påkrævet i henhold til de beslutninger, der er truffet på konferencen mellem parterne i UNFCCC og møderne mellem parterne i Kyotoprotokollen.
- (7) LULUCF-sektoren kan bidrage til modvirkning af klimaændringerne på flere forskellige måder, navnlig ved at reducere emissioner og bevare og forbedre dræn og kulstoflagre. For at foranstaltninger, der navnlig sigter mod at øge kulstofbindingen, kan være effektive, er kulstofpuljers langsigtede stabilitet og tilpasningsevne af afgørende betydning.
- (8) LULUCF-regnskabsreglerne bør afspejle den indsats, som landbrugs- og skovbrugssektoren gør for at øge det bidrag, som ændret arealanvendelse yder til reduktion af emissioner. Denne afgørelse bør fastsætte regnskabsregler, som er obligatoriske for aktiviteterne nyplantning, genplantning, rydning af skov og skovforvaltning, samt for aktiviteter som forvaltning af græsningsarealer og dyrkede arealer, der er omfattet af særlige bestemmelser med henblik på at forbedre medlemsstaternes rapporterings- og regnskabssystemer under den første regnskabsperiode. Denne afgørelse bør også fastsætte regnskabsregler, der kan anvendes frivilligt for fornyelse af vegetation samt dræning og genopretning af vådområder. Til dette formål bør Kommissionen strømline og forbedre output fra EU-databaser (Eurostat - Lucas, EEA - Corine Land Cover mv.), der behandler relevante oplysninger, med henblik på at bistå medlemsstaterne med at opfylde deres regnskabsforpligtelser, navnlig vedrørende forvaltning af dyrkede arealer og af græsningsarealer og, hvor det er relevant, frivillig regnskabsføring for fornyelse af vegetation samt dræning og genopretning af vådområder.
- (9) For at sikre den miljømæssige integritet af de regnskabsregler, som gælder for Unionens LULUCF-sektor, bør disse regler baseres på de regnskabsprincipper, som er fastlagt i beslutning 2/CMP.7, beslutning 2/CMP.6 fra partskonferencen, der tjener som partsmøde under Kyotoprotokollen, vedtaget på den 16. partskonference under De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer, som blev afholdt i Cancun i december 2010 og beslutning 16/CMP.1. Medlemsstaterne bør udarbejde og føre deres regnskaber, idet de sikrer, at de relevante oplysninger til vurdering af emissioner og optag fra LULUCF-sektoren i overensstemmelse med vejledningen i relevante retningslinjer fra Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer (IPCC) for nationale drivhusgasopgørelser, herunder om regnskabsmetoder for emissioner af andre drivhusgasser end CO₂, vedtaget inden for rammerne af UNFCCC, er nøjagtige, fuldstændige, sammenhængende, sammenlignelige og gennemsigtige.
- (10) Regnskabsregler, der er baseret på beslutning 2/CMP.7 og 16/CMP.1, giver ikke mulighed for at opgøre substitutionseffekten af anvendelse af høstede træprodukter til energimæssige og materielle formål, da dette ville medføre dobbelt regnskabsføring. En sådan anvendelse kan imidlertid udgøre et vigtigt bidrag til modvirkning af klimaændringerne, og oplysninger fra medlemsstaterne om LULUCF-tiltag kan derfor omfatte foranstaltninger til substitution af drivhusgasintensive materialer og energiråstoffer med biomasse. Dette vil øge sammenhængen i politikken.
- (11) For at skabe et solidt grundlag for den fremtidige udformning af politikker og optimering af arealanvendelse i Unionen er der behov for at foretage de fornødne investeringer. For at sikre, at disse investeringer kan prioriteres som nøglekategorier, bør medlemsstaterne indledningsvist have ret til ikke at føre regnskaber for visse kulstofpuljer. I det lange løb bør der dog sigtes mod mere omfattende sektorregnskaber, der omfatter alle arealer, puljer og gasser.
- (12) Regnskabsreglerne bør sikre, at regnskaber nøjagtigt afspejler menneskeskabte ændringer i emissioner og optag. Med det for øje bør denne afgørelse sikre, at der for forskellige LULUCF-aktiviteter anvendes specifikke metoder. Emissioner og optag vedrørende nyplantning, genplantning og skovrydning er et resultat af direkte menneskeskabt omlægning af arealer og bør derfor medregnes i deres helhed. Emissioner og optag vedrørende forvaltning af græsningsarealer og dyrkede arealer, fornyelse af vegetation samt dræning og genopretning af vådområder medregnes alle ved at anvende et basisår til at beregne ændringer i emissioner og optag. Emissioner og optag fra skovforvaltning afhænger imidlertid af en række naturlige omstændigheder, aldersstruktur samt nuværende og tidligere forvaltningspraksis. Anvendelsen af et basisår gør det ikke

muligt at afspejle disse faktorer og heraf følgende cykliske virkninger på emissioner og optag eller flerårige variationer af disse. De relevante regnskabsregler til beregning af ændringer i emissioner og optag bør i stedet inddrage referenceniveauer, således at der ses bort fra virkningerne af naturlige og landespecifikke karakteristika. Referenceniveauer er estimater over de årlige nettoemissioner eller -optag fra skovforvaltning inden for en medlemsstats territorium i de år, som hver regnskabsperiode omfatter, og de bør fastsættes i fuld åbenhed i overensstemmelse med beslutning 2/CMP.6 og 2/CMP.7. De i denne afgørelse omhandlede referenceniveauer bør være identiske med de niveauer, som er godkendt via UNFCCC-processen. Hvis forbedringer i metoder eller data vedrørende fastlæggelsen af referenceniveauet bliver tilgængelige for en medlemsstat, bør medlemsstaten foretage de passende tekniske korrektioner, så virkningerne af omregningerne medtages i skovforvaltningsregnskabet.

I regnskabsreglerne bør der være en øvre grænse for nettooptag i forbindelse med skovforvaltning, som kan opføres i regnskaberne. I tilfælde af ændringer i regnskabsreglerne for skovbrugsaktiviteter i forbindelse med de relevante internationale processer, bør ajourføring af regnskabsreglerne for skovbrugsaktiviteter i denne afgørelse tages op til overvejelse med henblik på at sikre overensstemmelse med disse ændringer.

- (13) Regnskabsreglerne bør behørigt afspejle det positive bidrag fra oplagring af drivhusgasser i træ og træbaserede produkter samt fremme brugen af træprodukter og udnyttelsen af skovene som en ressource inden for rammerne af en bæredygtig skovforvaltning.
- (14) I henhold til kapitel 4.1.1 i IPCC-retningslinjerne for god praksis i forbindelse med arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug er det god praksis, at lande angiver den minimumsbredde, de vil anvende til at definere skov og landenheder, som er genstand for nyplantnings-, genplantnings- og rydningsaktiviteter, i tillæg til minimumsskovområdet. Der bør sikres overensstemmelse mellem den definition, som medlemsstaterne anvender i rapporteringen under UNFCCC og Kyotoprotokollen, og denne afgørelse.
- (15) Regnskabsreglerne bør sikre, at medlemsstaterne i regnskaberne nøjagtigt angiver ændringerne i mængden af høstet træ, når disse finder sted, for at give incitamenter til at bruge høstede træprodukter med lang livscyklus.

Førsteordensnedbrydningsfunktionen for emissioner fra høstede træprodukter bør derfor svare til ligning 12.1 i retningslinjerne for nationale drivhusgasopgørelser fra IPCC i 2006, og de relevante standardværdier for halveringstider bør baseres på tabel 3a.1.3 i IPCC's retningslinjer for god praksis i forbindelse med arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug fra 2003. Medlemsstaterne bør have mulighed for i stedet at anvende landespecifikke metoder og værdier for halveringstider, forudsat at de er i overensstemmelse med de senest vedtagne IPCC-retningslinjer.

- (16) Eftersom variationer fra det ene år til det andet i drivhusgasemissioner og -optag fra landbrugsvirksomhed er meget mindre end dem, der vedrører skovbrug, bør medlemsstaterne beregne drivhusgasemissioner og -optag fra forvaltning af dyrkede arealer og græsningsarealer i forhold til deres basisår eller -periode.
- (17) Dræning og genopretning af vådområder omfatter emissioner fra tørveområder, som oplagrer meget store mængder af kulstof. Emissioner fra ødelæggelse og dræning af tørveområder svarer til ca. 5 % af de globale drivhusgasemissioner og udgjorde mellem 3,5 % og 4 % af Unionens emissioner i 2010. Så snart der er opnået international enighed om de relevante IPCC-retningslinjer, bør Unionen derfor bestræbe sig på at fremme spørgsmålet på internationalt niveau med henblik på at nå til enighed inden for UNFCCC's eller Kyotoprotokollens organer om forpligtelsen til at udarbejde og føre årsregnskaber for emissioner og optag fra aktiviteter, der hører ind under kategorierne dræning og genopretning af vådområder, med henblik på at medtage denne forpligtelse i den globale klimafatale, der skal indgås senest i 2015.
- (18) Naturlige forstyrrelser, såsom skovbrande, insekt- og sygdomsangreb, ekstremt vejr og geologiske forstyrrelser, som er uden for medlemsstaternes kontrol, og som disse ikke har nogen indflydelse på, kan medføre drivhusgasemissioner af midlertidig karakter i LULUCF-sektoren eller reversering af tidligere optag. Eftersom reversering også kan skyldes forvaltningsbeslutninger, såsom beslutninger om at høste eller plante træer, bør denne afgørelse sikre, at menneskeskabt reversering af optag altid afspejles nøjagtigt i LULUCF-opgørelserne. Desuden bør denne afgørelse give medlemsstaterne begrænset mulighed for at undlade at medregne emissioner fra forstyrrelser i forbindelse med nyplantning og genplantning af skov og skovforvaltning, som de ikke er herre over, i deres LULUCF-opgørelser gennem brug af baggrunds-niveauer og margener i overensstemmelse med beslutning 2/CMP.7. Den måde, hvorpå medlemsstaterne administrerer disse bestemmelser, bør dog ikke føre til uretmæssigt lave opgørelser.

- (19) Reglerne for rapportering af drivhusgasemissioner og andre oplysninger vedrørende klimaændringer, deriblandt informationer om LULUCF-sektoren, ligger inden for anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 af 21. maj 2013 om en mekanisme til overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner og rapportering af andre oplysninger vedrørende klimaændringer på nationalt plan og EU-niveau ⁽¹⁾, og de ligger derfor ikke inden for denne afgørelses anvendelsesområde. Medlemsstaterne bør overholde disse regler for overvågning og rapportering med henblik på deres regnskabsforpligtelser i henhold til denne afgørelse.
- (20) Afslutning af LULUCF-regnskaber på årsbasis, betyder at disse regnskaber bliver upålidelige og unøjagtige på grund af variationer fra det ene år til det andet i emissioner og optag, behovet for hyppigt at genberegne visse indberettede data og den lange tid, det tager, før ændringer i forvaltningspraksis inden for landbrug og skovbrug får virkning på den mængde kulstof, der er oplagret i vegetationen og jorden. Denne afgørelse bør derfor sikre regnskabsføring på grundlag af en længere periode.
- (21) Medlemsstaterne bør tilvejebringe oplysninger om deres nuværende og fremtidige LULUCF-tiltag, der fastlægger passende nationale foranstaltninger til at begrænse eller reducere emissioner og til at bevare eller forøge optag fra LULUCF-sektoren. Disse oplysninger bør indeholde visse elementer som anført i denne afgørelse. For at fremme god praksis og synergier med andre politikker og foranstaltninger vedrørende skove og landbrug bør der desuden i bilaget til denne afgørelse opstilles en vejledende liste over foranstaltninger, der kan indgå i de tilvejebragte oplysninger. Kommissionen kan yde vejledning for at lette udvekslingen af sammenlignelige oplysninger.
- (22) Når medlemsstaterne udarbejder eller gennemfører deres LULUCF-tiltag kan de i givet fald undersøge, om der er muligheder for at fremme investeringer i landbruget.
- (23) Beføjelsen til at vedtage retsakter bør delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår ajourføring af definitionerne i denne afgørelse i overensstemmelse med de ændringer af definitionerne, der er vedtaget af UNFCCC's eller Kyotoprotokollens organer, eller af organer nedsat i henhold til aftaler, som er afledt af eller afløser dem, for så vidt angår ændring af bilag I for at tilføje eller ændre regnskabsperioder med henblik på at sikre at disse perioder svarer til de relevante perioder, der er vedtaget af UNFCCC's eller Kyotoprotokollens organer, eller af organer nedsat i henhold til aftaler, som er afledt af eller afløser dem, og som er i overensstemmelse med de regnskabsperioder, der er vedtaget af UNFCCC's eller Kyotoprotokollens organer, eller af organer nedsat i henhold til aftaler, der er afledt af eller afløser dem, og som finder anvendelse på Unionens emissionsreduktionsforpligtelser i andre sektorer; for så vidt angår ændring af bilag II ved ajourføring af referenceniveauerne i overensstemmelse

med denne afgørelse, for så vidt angår revision af de oplysninger, som er angivet i bilag III, i overensstemmelse med ændringer af definitioner vedtaget af UNFCCC's eller Kyotoprotokollens organer, eller af organer nedsat i henhold til aftaler, som er afledt af eller afløser dem, for så vidt angår ændring af bilag V i overensstemmelse med ændringer af definitioner vedtaget af UNFCCC's eller Kyotoprotokollens organer, eller af organer nedsat i henhold til aftaler, som er afledt af eller afløser dem, og for så vidt angår revision af oplysningskravene vedrørende regnskabsreglerne for naturlige forstyrrelser, der er fastlagt i denne afgørelse til afspejling af revisioner af retsakter, der er vedtaget af UNFCCC's eller Kyotoprotokollens organer. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

- (24) Målene for denne afgørelse, nemlig fastsættelse af regnskabsregler for drivhusgasemissioner og -optag i forbindelse med LULUCF-aktiviteter og medlemsstaternes forelæggelse af oplysninger om LULUCF-tiltag, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. Unionen bør, når den træffer sådanne foranstaltninger, respektere medlemsstaternes kompetencer med hensyn til skovpolitik. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne afgørelse ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

Denne afgørelse fastsætter regnskabsregler for drivhusgasemissioner og -optag fra aktiviteter, der vedrører arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug, som et første skridt i retning af at få disse aktiviteter inkluderet i Unionens emissionsreduktionsforpligtelse, når dette er hensigtsmæssigt. Den fastsætter ikke regnskabs- eller indberetningsforpligtelser for private parter. Den fastlægger også en forpligtelse for medlemsstaternes til at forelægge oplysninger om deres LULUCF-tiltag med henblik på at begrænse eller reducere emissioner og bevare eller forøge optag.

Artikel 2

Definitioner

1. I denne afgørelse forstås ved:

- a) »emissioner«: menneskeskabte emissioner af drivhusgasser til atmosfæren fra kilder

⁽¹⁾ Se side 13 i denne EUT.

- b) »optag«: menneskeskabt optag af drivhusgasser fra atmosfæren i dræn
- c) »nyplantning af skov«: direkte menneskeskabt omlægning af arealer, som ikke har været skov i en periode på mindst 50 år, til skov ved plantning, såning og/eller menneskeskabt fremme af naturlige frøkilder, hvor omlægningen har fundet sted efter den 31. december 1989
- d) »genplantning af skov«: enhver menneskeskabt omlægning af arealer, som ikke er skov, til skov ved plantning, såning og/eller menneskeskabt fremme af naturlige frøkilder, som er afgrænset til arealer, som har været skov, men er ophørt med at være skov inden den 1. januar 1990, og som er blevet omlagt til skov i perioden efter den 31. december 1989
- e) »skovrydning«: direkte menneskeskabt omlægning af skov til arealer, som ikke er skov, hvor omlægningen har fundet sted efter den 31. december 1989
- f) »skovforvaltning«: enhver aktivitet, som hører til i et system af metoder, der anvendes i skove, og som har indvirkning på skovens økologiske, økonomiske eller sociale funktion
- g) »forvaltning af dyrkede arealer«: enhver aktivitet, som hører til i et system af metoder, der anvendes på arealer, hvorpå der dyrkes landbrugsafgrøder, og arealer, som er udtaget eller midlertidigt ikke bruges til produktion af afgrøder
- h) »forvaltning af græsningsarealer«: enhver aktivitet, som hører til i et system af metoder, der anvendes på arealer, som benyttes til animalsk produktion, og har til formål at styre eller påvirke den mængde og type vegetation og husdyr, der produceres
- i) »fornyelse af vegetation«: enhver direkte menneskeskabt aktivitet, som har til formål ved vegetationstilvækst at forøge kulstoflagrene på et område, som dækker et areal på mindst 0,05 hektar, hvor aktiviteten ikke består i nyplantning eller genplantning af skov
- j) »kulstoflager«: den masse af kulstof, som er oplagret i en kulstofpulje
- k) »dræning og genopretning af vådområder«: enhver aktivitet, som hører til i et system til dræning eller genopretning af områder, som er blevet drænet og/eller genoprettet efter den 31. december 1989, og som dækker et areal på mindst 1 hektar, og på hvilket der findes organisk jord, forudsat at aktiviteten ikke udgør en anden af de aktiviteter, for hvilke der udarbejdes eller føres regnskab i henhold til artikel 3, stk. 1, 2 og 3, og hvor dræning er en direkte menneskeskabt sænkning af vandspejlet og genopretning en direkte menneskeskabt delvis eller fuldstændig reversering af dræning
- l) »kilde«: enhver proces, aktivitet eller mekanisme, som frigiver en drivhusgas, en aerosol eller et forstadium til en drivhusgas til atmosfæren
- m) »dræn«: enhver proces, aktivitet eller mekanisme, som optager en drivhusgas, en aerosol eller et forstadium til en drivhusgas fra atmosfæren
- n) »kulstofpulje«: et helt eller en del af et biogeokemisk element eller system inden for en medlemsstats territorium, hvori kulstof, ethvert forstadium til en drivhusgas indeholdende kulstof eller enhver drivhusgas indeholdende kulstof er oplagret
- o) »forstadium til en drivhusgas«: en kemisk forbindelse, som indgår i de kemiske reaktioner, der frembringer en af de drivhusgasser, der er opregnet i artikel 3, stk. 4
- p) »høstet træprodukt«: ethvert produkt fra træhøstning, som har forladt det område, hvor træet høstes
- q) »skov«: et landområde defineret ved minimumsværdierne for arealstørrelse med en kronedækningsgrad eller tilsvarende belægning og potentiel træhøjde, når de er modne, på træernes voksested som anført for hver medlemsstat i bilag V. Det omfatter områder med træer, herunder grupper af unge naturlige træer i vækst, eller beplantninger, som endnu ikke har opnået minimumsværdierne for trækronedækningsgrad eller tilsvarende belægning eller minimumstræhøjde, jf. bilag V, herunder ethvert område, som normalt udgør en del af skovområdet, men på hvilket der midlertidigt ikke er træer som følge af menneskets indgriben, såsom høstning, eller som følge af naturlige årsager, men som kan forventes at blive til skov igen
- r) »kronedækningsgrad«: den andel af et givet område, som er dækket af den vertikale projektion af trækroners omkreds, udtrykt i procent
- s) »belægning«: tætheden af stående træer i vækst på arealer, som er dækket af skov, målt efter en af medlemsstaten fastsat metode
- t) »naturlige forstyrrelser«: alle ikke-menneskeskabte begivenheder eller omstændigheder, som forårsager betydelige emissioner i skove, og hvis opståen den pågældende medlemsstat ikke har indflydelse på, forudsat at medlemsstaten objektivt er ude af stand til at begrænse virkningen for emissionerne af begivenhederne eller omstændighederne selv efter, at de er indtruffet
- u) »baggrundsniveau«: de gennemsnitlige emissioner, som skyldes naturlige forstyrrelser, i en given tidsperiode, undtagen statistisk stærkt afvigende værdier, beregnet i overensstemmelse med artikel 9, stk. 2
- v) »halveringstid«: det antal år, det tager, før mængden af kulstofindhold, der er oplagret i en kategori af høstede træprodukter, er faldet til det halve af sin oprindelige værdi

- w) »øjeblikkelig oxidation«: en beregningsmetode, som antager, at frigivelsen til atmosfæren af hele den mængde af kulstof, som er oplagret i høstede træprodukter, sker på høsttidspunktet
- x) »efterskovning«: enhver høsteaktivitet, som består i bjærgning af træ, som stadig kan bruges i det mindste delvis, fra arealer, som er berørt af naturlige forstyrrelser.

2. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 12 vedrørende ændring af definitionerne i stk. 1 i denne artikel for at sikre overensstemmelse mellem disse definitioner og alle ændringer af relevante definitioner, der er vedtaget af UNFCCC's eller Kyoto-protokollens organer, eller af organer nedsat i henhold til aftaler, som er afledt af eller afløser dem.

3. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 12 vedrørende ændring af bilag V med henblik på at ajourføre værdierne deri i overensstemmelse med de ændringer af definitionerne vedrørende de aspekter, der er angivet i bilag V, der er vedtaget af UNFCCC's eller Kyoto-protokollens organer, eller af organer nedsat i henhold til aftaler, som er afledt af eller afløser dem.

Artikel 3

Forpligtelse til at udarbejde og føre LULUCF-regnskaber

1. For hver regnskabsperiode, der er fastlagt i bilag I, udarbejder og fører medlemsstaterne regnskaber, som nøjagtigt afspejler alle emissioner og optag fra aktiviteter inden for følgende kategorier, som finder sted på deres territorium:

- a) nyplantning af skov
- b) genplantning af skov
- c) skovrydning
- d) skovforvaltning.

2. For den regnskabsperiode, der starter den 1. januar 2021 og derefter, udarbejder og fører medlemsstaterne årsregnskaber, som nøjagtigt afspejler alle emissioner og optag fra aktiviteter, som finder sted på deres territorium, inden for følgende kategorier:

- a) forvaltning af dyrkede arealer
- b) forvaltning af græsningsarealer.

Med hensyn til årsregnskaber for emission og optag fra forvaltning af dyrkede arealer og græsningsarealer for regnskabsperioden fra 1. januar 2013 til 31. december 2020 gælder følgende:

a) Fra 2016-2018 rapporterer medlemsstaterne til Kommissionen senest den 15. marts hvert år vedrørende systemer, der er etableret eller er under udvikling, til vurdering af emissioner og optag fra forvaltning af dyrkede arealer og græsningsarealer. Medlemsstaterne redegør for, hvordan disse systemer er i overensstemmelse med IPCC-metoderne og UNFCCC's rapporteringskrav vedrørende drivhusgasemissioner og -optag.

b) Før den 1. januar 2022 skal medlemsstaterne senest den 15. marts hvert år udarbejde og forelægge Kommissionen indledende, foreløbige og ikke-bindende årlige estimater for emissioner og optag fra forvaltning af dyrkede arealer og græsningsarealer, idet der benyttes IPCC-metoder, i det omfang det er relevant. Medlemsstaterne bør som minimum anvende den metode, der er beskrevet som niveau 1 i de relevante IPCC-retningslinjer. Medlemsstaterne opfordres til at anvende disse estimater til at udpege nøglekategorier og udvikle landespecifikke niveau 2- og niveau 3-nøglemetoder til solid og nøjagtig vurdering af emissioner og optag.

c) Medlemsstaterne forelægger senest den 15. marts 2022 deres endelige årlige estimater for regnskabsføringen for forvaltning af græsningsarealer og dyrkede arealer.

d) En medlemsstat kan anmode om en undtagelse med henblik på udsættelse af fristen i litra c), hvis fastlæggelse af de endelige estimater for regnskabsføringen for forvaltning af græsningsarealer og dyrkede arealer ikke med rimelighed kan nås inden for tidsrammen i dette stykke af mindst en af de følgende årsager:

- i) det påkrævede regnskab kan af tekniske årsager kun gennemføres i faser, der overskrider tidsplanen
- ii) der ville være uforholdsmæssigt store omkostninger forbundet med en færdiggørelse af regnskabet inden for tidsplanen

Medlemsstater, der ønsker at gøre brug af undtagelsen, forelægger senest den 15. januar 2021 Kommissionen en begrundet anmodning.

Mener Kommissionen, at anmodningen er velbegrundet, indrømmer den undtagelsen for en periode på højst tre kalenderår fra den 15. marts 2022. Ellers afviser den ansøgningen, idet den forklarer årsagerne til dens afgørelse.

Om nødvendigt kan Kommissionen anmode om, at der forelægges yderligere oplysninger inden for en nærmere angivet rimelig frist.

Anmodningen om en undtagelse anses for at være imødekømt, hvis Kommissionen ikke har gjort indsigelse inden for seks måneder efter, at den har modtaget medlemsstatens oprindelige anmodning eller de yderligere oplysninger, den har anmodet om.

3. Medlemsstaterne kan også for hver regnskabsperiode i bilag I udarbejde og føre regnskaber, som nøjagtigt afspejler alle emissioner og optag fra fornyelse af vegetation samt dræning og genopretning af vådområder.

4. Regnskaberne i stk. 1, 2 og 3 omfatter emissioner og optag af følgende drivhusgasser:

- a) kuldioxid (CO₂)
- b) metan (CH₄)
- c) dinitrogenoxid (N₂O).

5. Udarbejdes og føres regnskaber i overensstemmelse med denne afgørelse, medtages enhver aktivitet, som er omhandlet i stk. 1, 2 og 3, i medlemsstatens regnskab fra påbegyndelsen af aktiviteten, dog tidligst den 1. januar 2013.

Artikel 4

Generelle regnskabsregler

1. I regnskaberne i artikel 3, stk. 1, 2 og 3, angiver medlemsstaterne emissioner med et plustegn (+) og optag med et minus-tegn (-).

2. I forbindelse med udarbejdelsen af regnskaber og regnskabsføringen sikrer medlemsstaterne, at de relevante oplysninger er nøjagtige, fuldstændige, sammenhængende, sammenlignelige og gennemsigtige, når de vurderer emissioner og optag vedrørende de i artikel 3, stk. 1, 2 og 3, omhandlede aktiviteter.

3. Emissioner og optag fra aktiviteter, som falder inden for mere end en af kategorierne i artikel 3, stk. 1, 2 og 3, anføres kun under én kategori for at undgå, at de medregnes to gange.

4. Medlemsstaterne udpeger på grundlag af gennemskuelige og verificerbare data, på hvilke arealer der foregår en aktivitet, som falder inden for en af kategorierne i artikel 3, stk. 1, 2 og 3. De sikrer, at alle sådanne arealer kan identificeres i regnskabet for den pågældende kategori.

5. I regnskaberne i artikel 3, stk. 1, 2 og 3, medtager medlemsstaterne enhver ændring af kulstoflageret i følgende kulstofpuljer:

- a) overjordisk biomasse
- b) underjordisk biomasse
- c) førne

d) død træmasse

e) organisk kulstof i jorden

f) høstede træprodukter.

Medlemsstaterne kan dog vælge ikke at medtage ændringer af kulstoflagrene i kulstofpuljer under litra a)-e) i første afsnit i deres regnskaber, hvis kulstofpuljen ikke er en kilde. Medlemsstaterne kan kun antage, at en kulstofpulje ikke er en kilde, når dette kan underbygges med gennemskuelige og verificerbare data.

6. Medlemsstater færdiggør regnskaberne i artikel 3, stk. 1, 2 og 3, ved afslutningen af hver regnskabsperiode i bilag I ved i disse regnskaber at oplyse balancen for de samlede nettoemissioner og -optag i løbet af den relevante regnskabsperiode.

7. Medlemsstaterne fører et fuldstændigt og nøjagtigt register over alle data, de benytter til at overholde deres forpligtelser i henhold til denne afgørelse mindst lige så længe, som denne afgørelse er i kraft.

8. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 12 til at ændre bilag I for at tilføje eller ændre regnskabsperioder med henblik på at sikre, at disse svarer til de relevante perioder, der er vedtaget af UNFCCC's eller Kyotoprotokollens organer, eller af organer nedsat i henhold til aftaler, der er afledt af eller afløser dem, og som er i overensstemmelse med de regnskabsperioder, der er vedtaget af UNFCCC's eller Kyotoprotokollens organer, eller af organer nedsat i henhold til aftaler, der er afledt af eller afløser dem, og som finder anvendelse på Unionens emissionsreduktionsforpligtelser i andre sektorer.

Artikel 5

Regnskabsregler for nyplantning, genplantning og rydning af skov

1. I regnskaberne vedrørende nyplantning og genplantning af skov afspejler medlemsstaterne kun emissioner og optag fra sådanne aktiviteter på arealer, som ikke var skov den 31. december 1989. Medlemsstaterne kan afspejle emissioner fra nyplantning og genplantning af skov i et enkelt regnskab.

2. Medlemsstaterne afspejler i deres regnskaber nettoemissioner og optag fra nyplantning, genplantning og rydning af skov, som de samlede emissioner og det samlede optag for hvert af årene i den relevante regnskabsperiode på grundlag af gennemskuelige og verificerbare data.

3. Medlemsstaterne fører regnskaber over emissioner og optag på arealer, som er opført i regnskaberne, jf. artikel 4, stk. 4, under aktivitetskategorien nyplantning, genplantning eller rydning af skov, selv når sådanne aktiviteter ikke længere finder sted på området.

4. Hver medlemsstat fastlægger skovområdet ved at bruge den samme arealenhed som angivet i bilag V i beregningerne af aktiviteterne inden for nyplantning, genplantning og rydning af skov.

Artikel 6

Regnskabsregler for skovforvaltning

1. Medlemsstaterne aflægger regnskab for emissioner og optag fra skovforvaltningsaktiviteter beregnet som emissioner og optag i hver af regnskabsperioderne i bilag I fratrukket den værdi, der fremkommer ved at gange antallet af år i den pågældende regnskabsperiode med deres referenceniveau i bilag II.

2. Hvor resultatet af beregningen for en regnskabsperiode, jf. stk. 1, er negativt, inkluderer medlemsstaterne i deres skovforvaltningsregnskaber samlede emissioner og optag, der maksimalt svarer til 3,5 procent af medlemsstatens emissioner i basisåret eller -perioden, jf. bilag VI, som oplyst til UNFCCC i den pågældende medlemsstats relevante rapport, der er vedtaget i henhold til de relevante CMP-beslutninger i forhold til basisår eller -periode i anden forpligtelsesperiode under Kyotoprotokollen, undtagen emissioner og optag fra aktiviteter som beskrevet i artikel 3, stk. 1, 2 og 3, ganget med antallet af år i den pågældende regnskabsperiode.

3. Medlemsstaterne sikrer, at de beregningsmetoder, de bruger i deres regnskaber for skovforvaltningsaktiviteter, er i overensstemmelse med tillæg II til beslutning 2/CMP.6 og stemmer overens med de beregningsmetoder, de har brugt til beregning af deres referenceniveau i bilag II, på mindst følgende punkter:

- a) kulstofpuljer og drivhusgasser
- b) område under skovforvaltning
- c) høstede træprodukter
- d) naturlige forstyrrelser.

4. Senest et år før afslutningen af en regnskabsperiode meddeler medlemsstaterne Kommissionen de reviderede referenceniveauer. Disse referenceniveauer skal være identiske med de fastsatte niveauer i de retsakter, der er godkendt af UNFCCC's eller Kyotoprotokollens organer, eller, i mangel af sådanne retsakter, beregnes i overensstemmelse med processer og metoder fastlagt i de relevante beslutninger, der er vedtaget af UNFCCC's eller Kyotoprotokollens organer, eller af organer nedsat i henhold til aftaler, som er afledt af eller afløser dem.

5. Sker der ændringer af de relevante bestemmelser i beslutning 2/CMP.6 eller 2/CMP.7, meddeler medlemsstaterne de reviderede referenceniveauer, som afspejler disse ændringer, til Kommissionen senest seks måneder efter vedtagelsen af de pågældende ændringer.

6. Bliver bedre metoder vedrørende de data, som anvendes til fastlæggelse af det referenceniveau, der er angivet i bilag II, til rådighed for en medlemsstat, eller er der betydelige forbedringer i kvaliteten af de data, som en medlemsstat har til rådighed, foretager medlemsstaten de passende tekniske korrektioner, så virkningerne af omregningerne medtages i skovforvaltningsregnskabet. Disse tekniske korrektioner skal være identiske med alle sådanne korrektioner, der er godkendt inden for rammerne af UNFCCC-revisionen i overensstemmelse med beslutning 2/CMP.7. Den pågældende medlemsstat meddeler disse korrektioner til Kommissionen senest i forbindelse med indsendelsen i henhold til artikel 7, stk. 1, litra d), i forordning(EU) nr. 525/2013.

7. Med henblik på stk. 4, 5 og 6 oplyser medlemsstaterne omfanget af den årlige emission fra naturlige forstyrrelser, som er indregnet i deres reviderede referenceniveau, og hvordan de har skønnet den mængde.

8. Kommissionen kontrollerer oplysningerne vedrørende de reviderede referenceniveauer, som er omhandlet i stk. 4 og 5, og de tekniske korrektioner, som er omhandlet i stk. 6, med henblik på at sikre overensstemmelse mellem de oplysninger, medlemsstaterne har sendt til UNFCCC og de oplysninger, de har meddelt Kommissionen.

9. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 12 vedrørende ajourføring af referenceniveauerne i bilag II, hvis en medlemsstat ændrer sit referenceniveau i medfør af stk. 4 og 5, og dette er blevet godkendt via UNFCCC-processen.

10. Medlemsstaterne afspejler i deres skovforvaltningsregnskaber virkningerne af enhver ændring af bilag II i forhold til hele den pågældende regnskabsperiode.

Artikel 7

Regnskabsregler for høstede træprodukter

1. Hver medlemsstat afspejler i dens regnskaber, jf. artikel 3, stk. 1, 2 og 3, emissioner og optag som følge af ændringer i puljen af høstede træprodukter, herunder emissioner fra høstede træprodukter, som er blevet fjernet fra dens skove i medlemsstaterne før den 1. januar 2013. Emissioner fra høstede træprodukter, som der allerede er taget højde for under Kyotoprotokollen i perioden fra 2008 til 2012 på basis af øjeblikkelig oxidation, udelades.

2. I deres regnskaber, jf. artikel 3, stk. 1, 2 og 3, vedrørende høstede træprodukter afspejler medlemsstaterne emissioner og optag fra ændringer i puljen af høstede træprodukter, som henhører under følgende kategorier ved brug af førsteordensnedbrydningsfunktionen og standardhalveringstiderne i bilag III:

- a) papir
- b) træplader
- c) savskåret træ.

Medlemsstaterne kan supplere disse kategorier med oplysninger om bark, forudsat at de tilgængelige data er gennemskuelige og verificerbare. Medlemsstaterne kan også anvende landespecifikke underkategorier af enhver af disse kategorier. Medlemsstaterne kan bruge landespecifikke metoder og halveringstider i stedet for metoderne og standardhalveringstiderne i bilag III, forudsat at disse metoder og værdier er fastsat på grundlag af gennemskuelige og verificerbare data, og at de anvendte metoder er mindst lige så detaljerede og nøjagtige som dem, der er anført i bilag III.

For eksporterede høstede træprodukter refererer landespecifikke data til landespecifikke halveringstider og brug af høstede træprodukter i importlandet.

For høstede træprodukter, der markedsføres i Unionen, anvender medlemsstaterne ikke landespecifikke halveringstider, der afviger fra dem, der anvendes af de importerende medlemsstater i deres regnskaber i henhold til artikel 3, stk. 1, 2 og 3.

Der føres regnskab for høstede træprodukter fra rydning, på grundlag af øjeblikkelig oxidation.

3. Afspejler medlemsstaterne i deres regnskaber, jf. artikel 3, stk. 1, 2 og 3, emissioner af kuldioxid (CO₂) fra høstede træprodukter i deponeringsanlæg for fast affald, føres der regnskab på grundlag af øjeblikkelig oxidation.

4. Afspejler medlemsstaterne i deres regnskaber emissioner fra høstede træprodukter, som er høstet til brug for energiproduktion, gør de også det på grundlag af øjeblikkelig oxidation.

Medlemsstaterne kan, alene til orientering, i deres indsendte regnskaber give oplysninger om andelen af træ anvendt til energiproduktion, der er importeret fra et land uden for Unionen, samt oprindelseslandet for sådant træ.

5. Den importerende medlemsstat aflægger ikke regnskab for importerede høstede træprodukter, uanset deres oprindelse. Medlemsstaterne skal derfor kun afspejle emissioner og optag

fra høstede træprodukter i deres regnskaber, hvis disse emissioner og optag stammer fra høstede træprodukter, som er blevet fjernet fra arealer, der er opført i deres regnskaber ifølge artikel 3, stk. 1, 2 og 3.

6. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 12 vedrørende revision af de informationer, som er angivet i bilag III, for at afspejle ændringer i de retsakter, der er vedtaget af UNFCCC's eller Kyotoprotokollens organer, eller af organer nedsat i henhold til aftaler, der er afledt af eller afløser dem.

Artikel 8

Regnskabsregler for forvaltning af dyrkede arealer og græsningsarealer, fornyelse af vegetation samt dræning og genopretning af vådområder

1. I regnskaber vedrørende forvaltning af dyrkede arealer og græsningsarealer skal hver medlemsstat afspejle emissioner og optag fra disse aktiviteter, beregnet som emissioner og optag i hver af regnskabsperioderne i bilag I fratrukket den værdi, der fremkommer ved at gange antallet af år i den pågældende regnskabsperiode med medlemsstatens emissioner og optag fra disse aktiviteter i dens basisår, som oplyst i bilag VI.

2. Vælger en medlemsstat at udarbejde og føre regnskaber for fornyelse af vegetation og/eller dræning og genopretning af vådområder, benytter den beregningsmetoden i stk. 1.

Artikel 9

Regnskabsregler for naturlige forstyrrelser

1. Er betingelserne i denne artikels stk. 2 og 5 opfyldt, kan medlemsstaterne undlade at medregne ikke-menneskeskabte drivhusgasemissioner fra kilder, som skyldes naturlige forstyrrelser, i beregninger, som vedrører deres regnskabsforpligtelse i henhold til i artikel 3, stk. 1, litra a), b) og d).

2. Anvender medlemsstaterne denne artikels stk. 1, beregner de, i overensstemmelse med den i bilag VII anførte metode, et baggrunds niveau for hver af de aktiviteter, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra a), b) og d). Artikel 3, stk. 1, litra a) og b), skal have et fælles baggrunds niveau. Alternativt kan medlemsstaterne anvende en gennemsnitlig og sammenlignelig landespecifik metode med ensartede og indledningsvist komplette tidsrækker med data, inklusive for perioden fra 1990 til 2009.

3. En medlemsstat kan fra deres LULUCF-regnskaber, enten årligt eller ved udgangen af den pågældende regnskabsperiode, udelade de ikke-menneskeskabte drivhusgasemissioner fra kilder, der overskrider baggrunds niveauet, som beregnet i overensstemmelse med stk. 2, når:

- a) emissionerne i et bestemt år i regnskabsperioden overskrider baggrunds niveauet plus en margin. Hvis baggrunds niveauet beregnes i overensstemmelse med den metode, der er angivet i bilag VII, skal denne margin være lig den dobbelte standardafvigelse på de tidsrækker, der anvendes til at beregne

baggrundsniveauet. Hvis baggrundsniveauet beregnes ved anvendelse af en landespecifik metode, beskriver medlemsstaterne, hvorledes denne margin er blevet fastlagt, i de tilfælde, hvor en sådan margin er nødvendig. Enhver anvendt metode skal undgå forventninger om nettokreditter i løbet af forpligtelsesperioden.

b) medlemsstaterne overholder og aflægger rapport om oplysningskravene i stk. 5.

4. Enhver medlemsstat, som udelader ikke-menneskeskabte drivhusgasemissioner fra kilder, som skyldes naturlige forstyrrelser i et bestemt år i regnskabsperioden, skal:

a) fra regnskaberne for den resterende del af regnskabsperioden udelade alle efterfølgende optag på landarealer, som er påvirket af naturlige forstyrrelser, og hvorpå de i stk. 3 omhandlede emissioner har fundet sted

b) ikke udelade emissioner fra høst- og efterskovningsaktiviteter, der har fundet sted på disse landarealer, efter at der er forekommet naturlige forstyrrelser

c) ikke udelade emissioner fra foreskrevet afbrænding, der har fundet sted på disse landarealer i det bestemte år i regnskabsperioden

d) ikke udelade emissioner på landarealer, hvor rydning er foretaget, efter at der er forekommet naturlige forstyrrelser.

5. Medlemsstaterne må kun udelade ikke-menneskeskabte drivhusgasemissioner fra kilder, som skyldes naturlige forstyrrelser, hvis de leverer gennemskuelige oplysninger, som påviser:

a) at alle landarealer, som er påvirket af naturlige forstyrrelser i det pågældende rapporteringsår, er blevet identificeret med deres geografiske placering, året og arten af den naturlige forstyrrelse

b) at ingen rydning i den resterende del af den pågældende regnskabsperiode har fundet sted på landarealer, som er blevet påvirket af naturlige forstyrrelser, og hvorfra emissioner ikke er blevet medtaget i regnskabet

c) hvilke verificerbare metoder og kriterier der vil blive anvendt til at identificere rydning på disse landarealer i de efterfølgende år i regnskabsperioden

d) hvis det i praksis er muligt, hvilke foranstaltninger medlemsstaten har truffet med henblik på at forvalte eller styre virkningerne af disse naturlige forstyrrelser

e) hvis det er muligt, hvilke foranstaltninger medlemsstaterne har truffet med henblik på at genoprette de landarealer, som er blevet påvirket af disse naturlige forstyrrelser.

6. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 12 vedrørende revision af de oplysningskrav, som er omhandlet i denne artikels stk. 5 for at afspejle revisioner af retsakter, der er vedtaget af UNFCCC's eller Kyotoprotokollens organer.

Artikel 10

Oplysninger om LULUCF-tiltag

1. Senest 18 måneder efter begyndelsen af hver af regnskabsperioderne i bilag I udarbejder medlemsstaterne oplysninger om deres nuværende og fremtidige LULUCF-tiltag med henblik på at begrænse eller reducere emissionerne og bevare eller øge optaget fra de aktiviteter, som er nævnt i denne afgørelses artikel 3, stk. 1, 2 og 3, og sender dem til Kommissionen i form af et særskilt dokument eller som en klart identificerbar del af deres nationale strategier for kulstoffattig udvikling, jf. artikel 4 i forordning (EU) nr. 525/2013, eller af andre nationale strategier eller planer vedrørende LULUCF. Medlemsstaterne sikrer, at en bred vifte af interessenter høres. Indsender en medlemsstat sådanne oplysninger som del af deres strategier for kulstoffattig udvikling i henhold til forordning (EU) nr. 525/2013, finder den i nævnte forordning anførte relevante tidsplan anvendelse.

Oplysningerne om LULUCF-tiltag skal dække hele den pågældende regnskabsperiode i bilag I.

2. Medlemsstaterne medtager i deres oplysninger om LULUCF-tiltag som et minimum følgende oplysninger vedrørende hver af de aktiviteter, som er nævnt i artikel 3, stk. 1, 2 og 3:

a) en beskrivelse af hidtidige tendenser for emissioner og optag, herunder om muligt historiske tendenser for så vidt som disse kan rekonstrueres

b) fremskrivninger for emissioner og optag for regnskabsperioden

c) en analyse af mulighederne for at begrænse eller reducere emissioner og for at bevare eller øge optag

d) en liste over de mest relevante foranstaltninger for at tage hensyn til de nationale omstændigheder, eventuelt inklusive, men ikke begrænset til de vejledende foranstaltninger, der er beskrevet i bilag IV, som medlemsstaten planlægger eller som skal gennemføres for at forfølge de muligheder for bekæmpelse, som måtte være påpeget i analysen i litra c)

e) eksisterende og planlagte politikker til gennemførelse af de foranstaltninger, som er omhandlet i litra d), herunder en kvantitativ eller kvalitativ beskrivelse af de forventede virkninger af disse foranstaltninger på emissioner og optag under hensyntagen til andre politikker og foranstaltninger vedrørende LULUCF-sektoren

f) vejledende tidsplaner for vedtagelse og gennemførelse af de foranstaltninger, som er omhandlet i litra d).

3. Kommissionen kan yde vejledning og teknisk bistand til medlemsstater for at lette udvekslingen af oplysninger.

Kommissionen kan i samråd med medlemsstaterne sammenfatte sine konklusioner vedrørende alle medlemsstaters oplysninger om LULUCF-tiltag med henblik på at fremme udvekslingen af viden og god praksis mellem medlemsstaterne.

4. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen en rapport med en beskrivelse af de fremskridt, de har gjort med gennemførelsen af deres LULUCF-tiltag, senest på en dato, som ligger midt i hver af regnskabsperioderne, og senest ved afslutningen af hver af regnskabsperioderne i bilag I.

Kommissionen kan offentliggøre en sammenfattende rapport på grundlag af de i første afsnit nævnte rapporter.

Medlemsstaterne gør oplysningerne om deres LULUCF-tiltag og de rapporter, som er omhandlet i første afsnit, tilgængelige for offentligheden, senest tre måneder efter at de er blevet forelagt for Kommissionen.

Artikel 11

Revision

Kommissionen reviderer regnskabsreglerne i denne afgørelse i overensstemmelse med relevante beslutninger vedtaget af UNFCCC's eller Kyotoprotokollens organer eller med anden EU-ret eller, hvis der ikke er truffet sådanne beslutninger, senest den 30. juni 2017, og fremlægger, hvis det er hensigtsmæssigt, et forslag for Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 12

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 2, stk. 2, artikel 2, stk. 3, artikel 4, stk. 8, artikel 6, stk. 9, artikel 7, stk. 6, og artikel 9, stk. 6, tillægges Kommissionen for en periode på otte år fra 8. juli 2013. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af otteårsperioden. Delegationen af

beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 2, stk. 2, artikel 2, stk. 3, artikel 4, stk. 8, artikel 6, stk. 9, artikel 7, stk. 6, og artikel 9, stk. 6, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning fra dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er trådt i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 2, stk. 2, artikel 2, stk. 3, artikel 4, stk. 8, artikel 6, stk. 9, artikel 7, stk. 6, og artikel 9, stk. 6, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en periode på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 13

Ikrafttræden

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 14

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 21. maj 2013.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

L. CREIGHTON

Formand

*BILAG I***REGNSKABSPERIODER SOM OMHANDLET I ARTIKEL 3, STK. 1**

Regnskabsperiode	År
Første regnskabsperiode	Fra 1. januar 2013 til 31. december 2020

BILAG II

MEDLEMSSTATERNES REFERENCENIVEAU SOM OMHANDLET I ARTIKEL 6

Medlemsstat	Gg kuldioxid(CO ₂ -)ækvivalenter pr. år
Belgien	- 2 499
Bulgarien	- 7 950
Den Tjekkiske Republik	- 4 686
Danmark	409
Tyskland	- 22 418
Estland	- 2 741
Irland	- 142
Grækenland	- 1 830
Spanien	- 23 100
Frankrig	- 67 410
Italien	- 22 166
Cypern	- 157
Letland	- 16 302
Litauen	- 4 552
Luxembourg	- 418
Ungarn	- 1 000
Malta	- 49
Nederlandene	- 1 425
Østrig	- 6 516
Polen	- 27 133
Portugal	- 6 830
Rumænien	- 15 793
Slovenien	- 3 171
Slovakiet	- 1 084
Finland	- 20 466
Sverige	- 41 336
Det Forenede Kongerige	- 8 268

BILAG III

**FØRSTEORDENSNEDBRYDNINGSFUNKTION OG STANDARDHALVERINGSTIDER SOM OMHANDLET I
ARTIKEL 7**

Førsteordensnedbrydningsfunktion, som starter ved $i = 1900$ og fortsætter til indeværende år:

$$(A) C(i + 1) = e^{-k} \cdot C(i) + \left[\left(\frac{1 - e^{-k}}{k} \right) \right] \cdot Inflow(i)$$

idet $C(1900) = 0.0$

$$(B) \Delta C(i) = C(i + 1) - C(i)$$

hvor:

$i =$ år:

$C(i)$ = kulstoflageret i den høstede mængde træprodukter ved starten af år i , Gg C

k = henfaldskonstant af førsteordensnedbrydning angivet i enheden år⁻¹ ($k = \ln(2)/T_{1/2}$, hvor $(T_{1/2})$ er halveringstiden for den høstede mængde træprodukter målt i år.)

$Inflow(i)$ = tilstrømningen til den høstede mængde træprodukter i løbet af år i , Gg C år⁻¹

$\Delta C(i)$ = ændringen af kulstoflageret i den høstede mængde træprodukter i løbet af år i , Gg C år⁻¹

Standardhalveringstider ($T_{1/2}$):

2 år for papir

25 år for træplader

35 år for savskåret træ.

BILAG IV

VEJLEDENDE FORANSTALTNINGER, SOM KAN INDGÅ I OPLYSNINGERNE OM LULUCF-TILTAG, SOM FORELÆGGES I HENHOLD TIL ARTIKEL 10, STK. 2, LITRA d)

- a) Foranstaltninger i forbindelse med forvaltning af dyrket jord, såsom:
- forbedring af agronomiske fremgangsmåder ved at vælge bedre afgrødesorter
  - udvidelse af sædskifte og undladelse eller reducere af ren braklægning
  - forbedring af forvaltningen af næringsstoffer, jordbearbejdning, restprodukter og vand
  - stimulering af fremgangsmåder inden for agroskovbrug og muligheder for ændring af arealdække/arealanvendelse
- b) Foranstaltninger i forbindelse med forvaltning af græsningsarealer og forbedringer af græsmarker, såsom:
- forebyggelse af, at græsarealer omlægges til dyrkede arealer, og at dyrkede arealer vender tilbage til naturlig vegetation
  - forbedring af forvaltningen af græsningsarealer ved at foretage ændringer i intensiteten af og tidspunktet for græsning
  - forøgelse af produktiviteten
  - forbedring af forvaltningen af næringsstoffer
  - forbedring af brugen af markafbrænding
  - indførelse af mere egnede sorter og især sorter med dybtgående rødder
- c) Foranstaltninger til at forbedre forvaltningen af organisk landbrugsjord, især arealer med tørvejord, såsom:
- tilskyndelse til brug af bæredygtige fremgangsmåder ved dyrkning af vådområder
  - tilskyndelse til at følge tilpassede landbrugsmæssige fremgangsmåder, såsom minimering af forstyrrelse af jorden eller ekstensive fremgangsmåder
- d) Foranstaltninger til at forhindre dræning og til at fremme genopretning af vådområder
- e) Foranstaltninger i forbindelse med eksisterende eller delvis drænedes moser, såsom:
- forhindring af yderligere dræning
  - tilskyndelse til vådområdegenopretning og genskabelse af moser
  - forebyggelse af mosebrande
- f) Genopretning af ødelagte arealer
- g) Foranstaltninger i forbindelse med skovbrugsaktiviteter, såsom:
- nyplantning og genplantning af skov
  - bevarelse af kulstof i eksisterende skove
  - forøgelse af produktionen i eksisterende skove
  - forøgelse af mængden af høstede træprodukter
  - forbedring af skovforvaltning, herunder ved optimeret sammensætning af sorter, pleje og udynding og beskyttelse af jorden
- h) forebyggelse af skovrydning
- i) Styrkelse af beskyttelsen mod naturlige forstyrrelser, såsom brande, sygdomme og storme
- j) Foranstaltninger til substitution af drivhusgasintensive energiholdige råmaterialer med høstede træprodukter.
-

BILAG V

**MINIMUMSVÆRDIER FOR AREALSTØRRELSE, TRÆKRONEDÆKNINGSGRAD OG TRÆHØJDE SOM
ANGIVET AF MEDLEMSSTATEN FOR DEFINITIONEN AF SKOV**

Medlemsstat	Areal (ha)	Trækronedækningsgrad (%)	Træhøjde (m)
Belgien	0,5	20	5
Bulgarien	0,1	10	5
Den Tjekkiske Republik	0,05	30	2
Danmark	0,5	10	5
Tyskland	0,1	10	5
Estland	0,5	30	2
Irland	0,1	20	5
Grækenland	0,3	25	2
Spanien	1,0	20	3
Frankrig	0,5	10	5
Italien	0,5	10	5
Cypern			
Letland	0,1	20	5
Litauen	0,1	30	5
Luxembourg	0,5	10	5
Ungarn	0,5	30	5
Malta			
Nederlandene	0,5	20	5
Østrig	0,5	30	2
Polen	0,1	10	2
Portugal	1,0	10	5
Rumænien	0,25	10	5
Slovenien	0,25	30	2
Slovakiet	0,3	20	5
Finland	0,5	10	5
Sverige	0,5	10	5
Det Forenede Kongerige	0,1	20	2

BILAG VI

BASISÅR ELLER -PERIODE

Medlemsstat	Basisår
Belgien	1990
Bulgarien	1988
Den Tjekkiske Republik	1990
Danmark	1990
Tyskland	1990
Estland	1990
Irland	1990
Grækenland	1990
Spanien	1990
Frankrig	1990
Italien	1990
Cypern	
Letland	1990
Litauen	1990
Luxembourg	1990
Ungarn	1985-87
Malta	
Nederlandene	1990
Østrig	1990
Polen	1988
Portugal	1990
Rumænien	1989
Slovenien	1986
Slovakiet	1990
Finland	1990
Sverige	1990
Det Forenede Kongerige	1990

BILAG VII

BEREGNING AF BAGGRUNDSNIVEAUET FOR NATURLIGE FORSTYRRELSER

1. Til beregning af baggrundsniveauet fremlægger medlemsstaterne oplysninger om de historiske emissionsniveauer som følge af naturlige forstyrrelser. Med henblik herpå skal medlemsstaterne:
    - a) fremlægge oplysninger om type(r) af naturlige forstyrrelser, der er medtaget i vurderingen
    - b) medtage vurderinger af samlede årlige emissioner for disse typer af naturlige forstyrrelser for perioden 1990-2009, opført efter de i artikel 3, stk. 1, omhandlede aktiviteter
    - c) påvise, at der er sikret overensstemmelse mellem tidsserierne i alle de relevante parametre, herunder minimumsområde, emissionsvurderingsmetoder samt dækning af puljer og gasser.
  2. Baggrundsniveauet beregnes for de aktiviteter, som er opført på listen i artikel 3, stk. 1, hvis medlemsstaten agter at anvende bestemmelserne om naturlige forstyrrelser, som gennemsnittet af tidsserierne i perioden 1990-2009 undtagen alle de år, hvor der er registreret abnorme emissionsniveauer, dvs. undtagen alle statistisk stærkt afvigende værdier. Identifikationen af statistisk stærkt afvigende værdier foretages efter en iterativ proces, der beskrives således:
    - a) beregning af det aritmetiske gennemsnit og standardafvigelsen fra den fuldstændige tidsserie for perioden 1990-2009
    - b) udeladelse fra tidsserien af alle de år, hvor de årlige emissioner er uden for to gange standardafvigelsen i forhold til gennemsnittet
    - c) genberegning af det aritmetiske gennemsnit og standardafvigelsen for tidsserien for perioden 1990-2009 minus de i b) udeladte år
    - d) gentagelse af b) og c), indtil der ikke kan identificeres stærkt afvigende værdier.
-

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

AFGØRELSE

DET EUROPÆISKE RÅDS AFGØRELSE

af 22. maj 2013

om antallet af medlemmer af Europa-Kommissionen

(2013/272/EU)

DET EUROPÆISKE RÅD HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 17, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) På møderne den 11.-12. december 2008 og den 18.-19. juni 2009 noterede Det Europæiske Råd sig den irske befolknings betæneligheder med hensyn til Lissabontraktaten og var derfor enig om, at der, forudsat at Lissabontraktaten trådte i kraft, efter de nødvendige retlige procedurer skulle træffes en beslutning om, at Kommissionen fortsat omfatter en statsborger fra hver medlemsstat.
- (2) Afgørelsen om antallet af medlemmer af Kommissionen bør vedtages i god tid inden udnævnelsen af den Kommission, der skal påbegynde sit arbejde den 1. november 2014.
- (3) Virkningerne af denne afgørelse bør overvåges løbende —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Kommissionen består af et antal medlemmer, herunder formanden for Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, der svarer til antallet af medlemsstater.

Artikel 2

Det Europæiske Råd tager denne afgørelse op til revision på baggrund af dens indvirkning på Kommissionens funktionsmåde i tilstrækkelig god tid inden enten udnævnelsen af den første Kommission efter datoen for den tredivte medlemsstats tiltrædelse eller udnævnelsen af den næstfølgende Kommission efter den, der skal påbegynde sit arbejde den 1. november 2014, alt efter hvilken dato der kommer først.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. november 2014.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. maj 2013.

På Det Europæiske Råds vegne

H. VAN ROMPUY

Formand

ABONNEMENTSPRISER 2013 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 300 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 420 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	910 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	200 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsagenter. Listen over salgsagenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA